

Giới thiệu Vô Tâm 2

Khi người con gái yêu thương thật tâm thì sẽ tin tưởng người con trai đó đem cả tính mạng giao cho người đó tất cả sẽ có trong truyện Vô Tâm 2 của tác giả Mộng Trần.

Một người con trai đã có vị hôn thê nhưng vẫn lén lút qua lại với người con gái khác và gạt người đó là mình yêu người đó nhiều lắm muốn người đó làm một việc cho người đó. Vì tin và yêu nên nàng đã đồng ý mặc dầu không biết từ đó cuộc đời nàng thay đổi đau thương tan tóe.

Liệu kế hoạch đó là gì cuộc đời nàng rồi sẽ ra sao mời các bạn đón đọc những chương tiếp theo của truyện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Vũ Băng Vũ

Băng Vũ – tốt nghiệp bằng khá ngành thiết kế thời trang thất nghiệp 1 năm cô mới xin vô làm tại công ti nước ngoài. Cô cũng là 1 người bình thường thôi : ăn-đi làm-ngủ .

Ngoài ra, cô thích phim kinh dị hoặc những thứ có liên quan đến kinh dị cô đều thích sưu tầm, có lẽ vì sở thích khác người này mà đã hơn 29 xuân trôi qua, bạn bè cô đều đã lập gia đình chỉ riêng mình đóa hoa xinh đẹp như cô ở lại.

Hajzz...được rồi cô tự nhận nh không dc xinh đẹp như mấy cô ca sĩ mình tính màn bạc nhưng ít ra cô cũng thuộc tuýp người thanh tú gương mặt hài hòa là bông cúc đại đoá có dc hay không!!! Với lại tình hình đang mất cân đối về giới tính thì thế nào cô chả có pò thế mà giờ vẫn ế. Lẽ nào xu hướng năm nay là xu hướng ế....

Cô là trưởng phòng ý tưởng nhưng ai trong công ty đều biết cô là 1 người rất lười -nhất là đối với những thứ liên quan tới từ” phiền phức” thì cô lười quản cũng chả quan tâm.

Nhưng trong công việc cô là người nghiêm túc, có trách nhiệm ,làm việc lúc nào cũng đúng thời hạn công ty giao nên cô mới trụ nổi cái chức trưởng phòng trong cái ngành khắc nghiệt nhiều cạnh tranh này.

Công việc nghe thì dễ nhưng áp lực rất lớn xu hướng thế giới có thể nói thay đổi xoay xoạch còn hơn dự báo thời tiết nay một này bữa sau lại một khác đã thế còn phải dự đoán một mới trước tuần lễ thời trang, chưa kể châu á, châu âu, châu phi, châu mỹ...

Nói chung tổng kết 2 từ là “phiền phức”, 3 từ là “rất phiền phức”, 4 từ là”cực kì phiền phức” nên cô không còn thời gian đòi co với cái biệt danh “gái ế” hay “ế già” mà đồng nghiệp gọi.

Trong căn hộ chung cư, cô đón sinh nhật thứ 30. Cô ước nh thoát khỏi kiếp f.a. Và trong 30 năm ước nguyện thì đây là lần đầu tiên ước nguyện thành công- chỉ là có lẽ về về sau khi cô biết sự thật phũ phàng thì cô thế cô sẽ không ước nguyện điều này.

Trong đêm sinh nhật ấy cô nhận dc tin nhắn của giám đốc nh gửi cho:” Vũ, anh yêu em từ rất lâu rồi... chúng ta hẹn hò nhé.. Hoàng-giám đốc của em”.

Bạn Vũ của chúng ta tất nhiên là sốc rồi... đang gặm nhấm đau khổ với cái bánh gato thì ting..ting thiên sứ đến tình yêu đến cô như đang ở thiên đàng. Mắt tròn to, miệng há hốc roi miếng bánh cô đang ăn cũng không hay-thật là dơ- nhưng cô cũng không quan tâm đến. Điều cô quan tâm chính là dòng tin nhắn thoát kiếp ế của cô kia.

Sau đó, tiếng cười man dại như ma của cô vang khắp phòng. Tim đập thình thịch nguyên 1 đêm không ngủ cứ ngẩn ngơ cầm điện thoại rồi cười ngoác cả miệng mà quên trả lời tin nhắn. Những hàng xóm bên cạnh như tưởng có người nào vừa trốn ra khỏi trại tâm thần phân liệt được cho ở trong chung cư của họ vậy, nhất định phải để giám sát tòa nhà kiểm tra lại mới được...

Nhưng cô không hề hay rằng tin nhắn này và người đàn ông này chính là bước đầu bi kịch không là thảm kịch trong cuộc đời cô mà cô không bao giờ muốn nhớ tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phan Tín Hoàng- Nam nhân dê tiện

Phan Tín Hoàng- là tổng giám đốc công ty thời trang IU lớn thứ 3 của nước .

Lên làm giám đốc Khi mới 19 tuổi đã điều hành công ty quản lí từ trên xuống dưới ngày càng phát triển và giành vị trí thứ 3 của nước.

Mặc dù mới khi tiếp nhận bị những trưởng bộ phận và giám đốc của những chi nhánh con phản đối nhưng bằng tài trí hấn điều hành công ti đi lên ngày càng tốt cùng những thủ đoạn thương trường để giành các hợp đồng béo bở cho công ti thì không còn ai dám ho he hay lên tiếng phản đối nữa.

Hắn là con lai ngũ quan không phải đẹp nhất nhưng được tổ hợp trên thân hắn lại mang 1 chút gì bí hiểm của phương đông nhưng cũng vừa mang sự lãng tử của 1 người phương tây khiến người nhìn không khỏi muốn ngắm nhìn hắn nhiều hơn lại nhiều hơn 1 lần.

Một thân tây trang hàng hiệu được khoác trên thân hình hoàn mỹ cao 1m86 mái tóc

được chải chuốt làm cho khuôn mặt hắn nổi bật anh tuấn, chỉ là đôi mắt hí hẹp dài giấu sau cặp kính khiến hắn nhìn giống 1 con hồ li xảo trá.

Hắn điều hành công ti cũng được 9 năm. Trong 9 năm không dài không ngắn nhưng cũng đủ làm 1 thiếu niên ngây ngô trở thành 1 kẻ xảo trá trong thương nghiệp.

Đây cũng là điều tất yếu muốn sống sót muốn sinh tồn và đứng vững thì, người mạnh mẽ thì hắn phải mạnh mẽ hơn, người xảo trá thì hắn càng phải xảo trá hơn.

Hắn đã nhìn rõ bản chất đen tối của mỗi con người chỉ riêng 1 người là hắn không rõ chính là Vũ Băng Vũ.

7 năm trước khi Vũ chỉ là 1 nhân viên bình thường của phòng stylist chuyên làm những công việc vặt: photo hồ sơ, đồ rác sắp xếp tài liệu,...

Hắn thấy cô nằm ngủ trong giờ hành chính khi thấy hắn rõ ràng cô run rẩy người nhưng chân vẫn đứng vững đầu cúi xuống không để lộ cảm xúc nhưng hắn vẫn thấy khóe miệng cô dương lên như cười mỉa.

Từ lúc đó hắn bắt đầu chú ý cô hơn.

Hắn kêu trưởng phòng giao cho nhiều công việc hơn thế nhưng cô vẫn có thời gian để ăn thêm và đi làm về đúng giờ hỏi thì cô chỉ thản nhiên trả lời đã đến giờ về nên cô về thôi.

Càng về sau hắn còn giao 1 hợp đồng lớn cho đàm phán với khách hàng trong 1 tuần phải thành công nếu không sẽ bị đuổi thể nhưng cô cũng chỉ làm việc như thường ngày đi làm đúng giờ đi về đúng giờ đến ngày thứ 7 thì nộp hợp đồng đã kí cho hắn.

Khi hắn thăng chức cho cô thành trưởng phòng bắt cô làm nhiều việc thế nhưng thái độ cô cũng như cũ, trêu chọc cô là bà cô già bị ế thế nhưng cô chỉ trợn mắt với hắn 1 tí rồi cười nói sau đó thì cũng chả có biểu hiện gì...

“ Là tôi còn phải học hỏi tổng giám đốc nhiều...”

“ Ừm.. đúng vậy nên học tôi nhiều vào.. tôi đã có vị hôn thê...hahaha”

“...”

Hắn gửi hoa hồng cho cô vào ngày cá tháng 4 thì cô gửi hoa vạn thọ lại cho hắn.

Hắn thương cô lấy, hắn phạt cô không lên tiếng, đồng nghiệp hăm hại cô không tố chất dù biết.

Hắn thật sự không biết con người cô đang nghĩ thứ gì cứ lạnh lạnh nhạt nhạt. Hắn thật sự nổi điên với cô.

Cô đã làm hắn hứng thú muốn chinh phục con mồi vậy cô không nên làm hắn thất vọng nha.

Đôi mắt léo lên tia sáng tay phải xoay bút- đây là thói quen khi hắn muốn tính kế 1 ai đó.

Cũng phải thôi hắn sắp kết hôn rồi chơi đùa với 1 con thú nhỏ coi như thú tiêu khiển giết thời gian vậy.

Trò chơi bắt đầu khi người ta cười nhưng khi trò chơi kết thúc thì có người lại hối hận vì sao mình lại tạo ra lỗi lầm ấy...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Bắt đầu thảm kịch (1)

Sáng hôm sau, Băng Vũ đi làm như thường lệ. Bữa nay cô trang điểm nhẹ nhàng búi tóc cao và mặc áo sơ mi bung nút, để lộ chiếc cổ trắng nõn đủ sexy nha.

Cô cũng đã suy nghĩ kĩ rồi có lẽ tin nhắn hôm qua tổng giám đốc gửi cho chỉ là đùa giỡn như những năm gần đây hần vẫn luôn trêu chọc-dù sao cũng an ủi được tâm hồn ế già của cô.

Nhìn qua cửa kính hần thấy cô đã tới, khoe môi dương lên- lòng nghĩ rồi cô cũng sẽ bị hần điều khiển thôi. Nhấc điện thoại lên gọi thư kí:

“A Hần, cô gọi trưởng phòng ý tưởng vào phòng tôi”

“Vâng”

Cô bước vô phòng trông thấy hần. Cô đang định hỏi thì hần đã cất tiếng nói. Giọng nói của hần rất trầm nghe rất êm tai, có lẽ nếu hần không tính kể trêu đùa bao năm đi làm thì bằng ngoại hình và giọng nói kia cũng đã có thể mê chết cô:

” Anh yêu em, Vũ ”

Hajzzz thờ dài lần thứ n trong ngày, không phải chứ bao năm trêu cô chưa đủ sao mà bây giờ còn muốn nữa, giới hạn chịu đựng của con người cũng có giới hạn thôi chứ.. hừ hừ... lần này thử chọc tôi xem, có cách chứ, trừ lương cô cũng phải làm ra lẽ môn ra môn, khoai ra khoai mới được.

“ Tổng giám đốc hôm nay là 4/6... “

Tay cô quay quay chỉ vào đầu” Cái này của giám đốc tháng này đi khám định kì chưa”

Thật tức mà!!! Được 1 người đẹp trai vừa có tiền, có quyền như hần tỏ tình mà cô nói đầu hần bị thần kinh...aaa... hần nhin nhin...

Lấy lại nụ cười công nghiệp mà hần cho là quyến rũ nhất bước gần tới cô. Lời nói như mật truyền vào tai cô

“ là thật sự... bao lâu nay... anh trêu em vì muốn em chú ý đến anh hơn thôi.. ai ngờ cái đầu nhỏ của em không biết nghĩ gì mà cứ cho anh là trêu đùa à? Lòng anh rất đau nha...”

Chúng ta hẹn hò nhé... Mai anh tới nhà đón em đi làm...”

Rồi cũng chẳng quan tâm tâm thái độ của cô ra sao hôn 1 phát lên trán cô rồi đẩy cô ra cửa.

Được rồi cô công nhận lực sát thương của hần đã làm tâm cô dao động.

Cứ như vậy cô và hần quen nhau gần 5 tháng... Cả công ty ai đều biết. Ai thật tâm thì chúc mừng cô, ai ghen ghét thì bảo cô quyến rũ.

Trong 5 tháng này hần chiều chuộng cô, yêu thương cô. Chính những lời nói ngọt ngào, những cử chỉ quan tâm khiến cô dần dần yêu hần say đắm. Mọi thứ hần bảo cô đều nghe theo cô cố gắng học cách dịu dàng, học nấu ăn, học yêu những thứ nữ tính và đẹp bỏ sở thích kinh dị của mình đi chỉ vì hần.

Thế nhưng đến sáng hôm nay trên báo đăng hần sẽ kết hôn vào tháng tới cùng vị hôn thê của mình là con gái của tập đoàn năng lượng lớn nhất cả nước và đứng thứ 2 châu á.

Không!! Hần không phải đã hứa lấy cô sao... 2 người sẽ đi hưởng tuần trăng mật ra sao sẽ dạy dỗ những đứa con sau này như thế nào vào tuần tới sẽ ra mắt gia đình 2 bên hay sao???

Cô đợi. Đợi sự giải thích của hần nhưng mãi nguyên 1 ngày cô không thấy hần gọi cho cô. Đồng nghiệp thì nhìn cô bằng con mắt tội nghiệp.

Lê thân thể mệt mỏi về phòng. Cô nhìn thấy hần đã ngồi trên ghế từ lâu:

“ Vũ, anh thật sự rất yêu em... hôn ước của anh và Ngọc Như là hôn nhân thương nghiệp... em cũng biết gia thế của nhà cô ấy anh...anh... sẽ không từ bỏ em... vì tình yêu và tương lai của chúng ta anh muốn em làm 1 việc có được hay không?

“Hoàng, anh thật sự yêu em”

“Thật sự”

“Vậy việc gì em cũng có thể làm vì anh”

Mồ nữ cứ nghĩ mình đang rất hạnh phúc sống trong 1 giấc mộng màu hồng vậy mà đâu hay biết rằng thảm kịch của cuộc đời cô bắt đầu từ đây.

Chương 4: Bắt đầu Thảm kịch (2)

Nghe điện thoại cô gọi sắp đến công ty để tỏ tình với mình, hấn kéo khóa mỗi lần- được rồi trò chơi cũng sắp đến hồi kết. Hấn gọi điện cho Ngọc Như tới công ty.

Khi cô tỏ tình với hấn trước hàng ngàn nhân viên của công ti cùng người đi đường qua lại thì hấn xuất hiện nhưng không phải một mình mà đi cùng với Ngọc Như.

Ánh mắt hấn nhìn cô đã không còn là sự yêu thương, quan tâm mà là sự khinh rẻ cùng coi thường.

Cô muốn hấn cưới cô ư? Nằm mơ sao? Thân phận như hấn có thể lấy 1 cô nhân viên quèn sao? Điều này là không thể. Hơn thế nữa cô không bằng 1 góc của vị hôn thê của hấn: có quyền có thể, lại xinh đẹp quyến rũ, dễ lừa gạt hơn cô thì hấn sao lại cưới cô cho dc...

Con mỗi luôn thua bởi người thợ săn...

Để được có thể bên hấn cô làm mọi thứ hấn yêu cầu: tạo scandal- lên án Ngọc Như giật hấn với cô, kêu gọi bạn bè, người thân tới công ti để tỏ tình với hấn thậm chí là quỳ gối cầu xin. Thế nhưng cô nhận được gì từ hấn- chỉ có đau đớn, tủi hổ và sự khinh bỉ từ những người xung quanh.

Bây giờ thì cô đã hiểu thì ra những lời hứa, nhưng cử chỉ ấy chỉ là 1 trò đùa lớn hơn của hấn dành cô mà thôi-không hiểu mới là kẻ ngu.

Nhưng khi yêu trái tim con người ta thường lẫn át mất lí trí. Cô quỳ xuống tay vịn vào chân hấn để cầu xin tình yêu của hấn dù chỉ là 1 góc nhỏ nhưng hấn chỉ cười lấy chân đá cô xa như thể cô là 1 thứ dơ bẩn. Cô hỏi hấn có yêu cô không? Hấn nói cô xứng sao? Như Ngọc đứng 1 bên như hiểu ra mọi điều:

“người ta là con gái mà anh đừng phủ phàng như vậy chứ.. thật không đáng yêu chút nào... chào cô tôi và Hoàng 2 tuần nữa sẽ kết hôn .. tôi mong cô sẽ tới dự đám cưới của 2 chúng tôi”

Có lẽ đau thương biến thành nghị lực cô đứng dậy đồng ý.

Sau đó cô nghỉ việc. Cuộc sống của cô chỉ có rượu và những bộ phim kinh dị. Cô sống không ra sống chết không ra chết chờ đợi và đếm từng ngày trôi qua tới lúc hấn tổ chức đám cưới.

Chính là hôm nay đám cưới hấn diễn ra. Cô lấy chiếc váy mà hấn khen ra mặc, trang điểm tỉ mỉ đậm hơn thường ngày để che đi sự mệt mỏi.

Cô nhìn hấn cười rạng rỡ đón cô dâu, đeo nhẫn rồi hứa hẹn cùng những ánh mắt kinh rẻ, đồng cảm, tội nghiệp của mọi người xung quanh nhìn cô khiến cô không thể ở đây lâu hơn nữa. Cô phải rời khỏi. Thế nhưng bất ngờ ập đến.

1 nhóm người tây trang đen đeo mắt kính không nhìn rõ mặt trên tay là những khẩu súng. Tiếng súng nổ, tiếng hét thảm thiết của mọi người.

Cô nhìn khung cảnh đứng trân trân như tượng. Hình ảnh sống động, âm thanh sống động cảm giác máu người bên cạnh bị bắn lên mặt cô vẫn còn ám khiến cô biết đây không phải là phim hành động hay kinh dị mà cô xem.

Trong tình cảnh đó cô bị thu hút bởi 1 hình ảnh người đàn ông áo đen đang giơ súng lên với hấn:

"Mày làm công ti tao bị phá sản... làm cuộc sống của tao trở thành địa ngục... thì tao cũng muốn mày nếm thử mùi vị địa ngục cùng với tao"

Cô còn quan tâm hấn ư? sao cứ mãi ngắm nhìn hấn, đau lòng vì hấn... không!!! từ hôm nay hấn và cô đã trở thành người xa lạ hấn là kẻ mà cô không bao giờ có thể trả thù hay tính kế được. Hấn sống hay chết thì sao? không sao, vì đâu có liên quan đến cô.

Vậy nên chạy trốn là 2 từ mà não bộ bắt buộc cô cơ thể cô phải làm lúc này.

Bò men theo góc tường cô di chuyển đường dành cho nhân viên. MAY mắn ngày trước còn là sinh viên cô đã làm tại nhà hàng này nên biết cửa ra đằng sau của nhà hàng ít ai biết vì nó bây giờ trở thành cửa để chuyển rượu từ tầng hầm lên.

Đoàng!!! Tiếng súng làm cô ngăn người quay lại. Hình ảnh hấn lấy Ngọc Như che chắn trước người đỡ phát đạn làm tim cô nguội lạnh. Cô dứt khoát chạy đi quên đi mình từng yêu 1 kẻ đê tiện, 1 con quỷ đội lốt trong hình hài của 1 con người.

Chương 5: Hồi hận

Có lẽ từ khi quen hấn vận may của cô dường như trở thành con số 0. Có ai nói cho cô biết cái kẻ nhếch nhác đầu tóc bù xù đang chạy theo cô không phải là hấn đi.

Chiết tiết!!! đã thế còn dẫn 1 đồng kẻ cầm súng chạy theo phía này. Thật sự lần này cô nổi điên rồi cô lòi 18 không 108 dòng dõi tổ tông của hấn "hỏi thăm ân cần".

Cô cứ chạy còn hấn cứ theo cô cho đến khi cô chạy tới vách núi bên dưới là biển. Nếu là mặt biển bình thường cô và hấn còn có thể nhảy xuống thử vận may nhưng ở dưới là bãi đá ngầm do nước mài mòn mà trở nên nhọn hoắt như một mặt chông đời mạng. Sóng biển không êm đềm mà ầm ầm như tiếng 1 con quái vật đang chờ con mồi mình sập bẫy.

Đám người giết hấn đã đến. Nhưng cô cũng thấy cảnh sát đang tiến về phía này cô vui mừng.

Hấn cũng thấy cảnh sát sắp đến và sát khí của người đàn ông kia. Thông minh như hấn thì làm sao hấn không biết hành động của người đàn ông kia cơ chứ.

Hấn lấy cô làm lá chắn cho mình khiến sự vui mừng của cô dập tắt. Làm hấn ngạc nhiên là cô không hề giãy dụa hay phản kháng thậm chí cô còn quay lại hỏi hấn 1 câu mà bao giờ cô cũng biết trước đáp án

"Yêu tôi???"

Trả lời cô chỉ sự im lặng và những tiếng súng...

Đoàng... Đoàng... Đoàng!!!

Những phát súng liên tiếp bắn vào người cô. Cảnh sát đã đến và bắt những người kia. Sự sống của cô dần trôi đi nhưng cô muốn trước khi chết mình có thể dọa được hấn 1 lần:

"Sau khi được cứu tôi sẽ tố cáo những việc làm ăn sai trái của anh..và... việc anh lợi.. dụng... hại chết... Ngọc Như cho gia đình cô ấy biết sự... thật"

Cô dám!!! Không được tuyệt đối hấn sẽ không cho cô tố cáo hấn... Sự nghiệp của hấn, cuộc sống phú quý của hấn không ai có thể hủy được...

HẤN là thiên tài là vua của 1 cõi ...hấn sẽ làm cô im miệng...Đúng rồi chỉ cần cô chết thì không ai có thể vạch trần bộ mặt thật của hấn. Thoáng nhìn đến mặt biển phía dưới sát khí trong mắt hiện lên.

Hấn thấy cô bị thương nặng, không thể di chuyển, lại gần mép vực, chỉ cần đẩy 1 chút thì cô sẽ vĩnh viễn câm miệng.

Thấy quanh thân hấn hiện lên sát khí cô biết mình thành công rồi. KẼ như hấn cũng có lúc sợ được, sợ mất sao?... hahaha... Thấy hấn đứng lên rồi giả bộ như bị trật chân té lấy tay đẩy cô xuống vực.

Cô có lẽ sẽ chết rất thảm nha. Trước khi chết con người ta thường thấy những người quan trọng nhất trong cuộc đời có lẽ hấn đã từng là 1 người trong số đó mà cô thấy

hấn nhưng khuôn mặt hấn nhanh chóng bị xóa bỏ bởi hình ảnh của ba mẹ cô, 2 người anh trai luôn yêu thương cô sau đó cô dần mất ý thức.

Hấn nhìn đôi tay đang run rẩy của mình- đây là lần đầu hấn giết người trực tiếp . Trước kia hấn làm bao nhiêu công ti phá sản, đuổi bao nhiêu nhân viên... đẩy họ vào

con đường không có 1 đồng tiền từ giàu biến thành kẻ nghèo kiết xác, từ người được nhiều kẻ xu nịnh kính trọng thành kẻ bị khinh bỉ coi thường chán cuộc sống rồi tự tử nhưng hấn vẫn bình thản không có cảm xúc gì.

Vậy tại sao hấn lại khóc khi giết cô

Hay vì nụ cười và câu nói trước khi chết của cô làm hấn dao động

"Hoàng, tôi đã từng yêu anh"

Hahaha.. thật nực cười yêu ư? thế giới này mà cũng có tình yêu ư? MẸ hấn bảo yêu hấn nhưng rồi lại bỏ rơi hấn đi với người đàn ông khác để ba hấn nuôi...

Yêu? hần từng yêu cô bạn cùng lớp.. nhưng vì tiền cô ta đã ngủ với ba của anh...

Những cô gái khác đến với hần cũng nói yêu hần nhưng khi công ti khó khăn các cô lại lần lượt bỏ rơi anh theo nhưng tay giám đốc khác, khi công ty hần thành công các cô lại quay về kêu hối hận, kêu nhớ, kêu yêu hần.

....

1 lần lại 1 lần bị lừa dối hần có thể tin vào từ yêu sao?... Trái tim hần hần đã thành sắt rồi...

Cuộc sống rất khốc liệt khiến hần nhận ra con người, nhất là phụ nữ là thứ ghê tởm nhất: lòng tham, sự ích kỉ, ghen ghét... Cho hần biết yêu chỉ là thứ mơ mộng hảo huyền là cuộc mua bán mà lợi ích 2 bên được thỏa mãn nhau...

Cho đến lúc gặp cô, hần biết cô thật lòng. Hần từng hi vọng những lúc bên cô là mãi mãi nhưng đã tính muốn chinh phục và sự ích kỉ, tham vọng đã đẩy hần thành 1 con quỷ.

Lúc con quỷ ấy biết mình cũng có 1 người con gái thật lòng yêu thì chính hần lại là kẻ hủy diệt tình yêu ấy. Trò chơi này hần đặt cược cũng quá lớn rồi.

Hần thật sự sai, thật sự hối hận ... hahaha....nhưng hối hận thì sao cô ấy cũng đã... chết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Gặp Phấn Thần tỷ tỷ

Cô vẫn nhớ như in tiếng gió rít khi rơi xuống, tiếng xương vỡ răng rắc hòa vào tiếng sóng, mùi máu tanh từ cổ họng trào lên khoang miệng cùng vị mặn của nước biển. Xung quanh là màu đen ngòm đáng sợ của biển đêm... là màu của sự chết chóc đang vẫy gọi....

Đau khiến cô muốn hét lên để xua tan sự sợ hãi nhưng lại chẳng hét vì nước biển trào vào miệng..

Tay phải bị gãy, chân cô không còn cảm giác cô nghĩ chắc cũng gãy rồi... phía dưới là đá ngầm, sóng biển dữ dội khiến thân thể cô chao đảo, va vào những phiến đá nhọn nhô nhỏ... khắp cơ thể đau nhức, từng miếng thịt trên người như muốn thoát ra khỏi cơ thể vì bị mài mòn của đá... chỉ cần chạm nhẹ là cơ thể cô như muốn đứt thành từng mảnh hướng chỉ là những lúc va vào đá bị sóng lớn đánh vào người.... giờ thì cô đã hiểu cảm giác đau đến chết lặng là gì ... Cảm giác... cô thật muốn mình 1 phát chết luôn...

Ý thức dần trôi đi cô dường như cảm nhận được linh hồn mình sắp rời thân thể... Nhưng cô không thể chết cô phải sống. Sống để trả thù hần, sống vì bản thân, sống vì muốn báo hiếu trong những năm qua cô chẳng làm được gì cho cha mẹ mình. Đúng!! cô phải sống...

" Cô muốn sống ư?"

"Phải. Tôi muốn sống"

Hiện lên trước mặt cô đâu còn là cảnh sóng biển ầm ầm lạnh buốt, cùng những móm đá nhọn mà là 1 tiên cảnh. Làn sương lượn lờ, xa xa là 1 gốc đào cổ thụ những cánh

hoa đào bay bay có 1 người con phụ nữ mặc trang phục cổ trang màu trắng đang đứng trên xích đu được tết bằng nhiều loại hoa khác nhau nhìn rất đẹp. Theo tâm lí của 1 người chuyên coi phim kinh dị của bạn Vũ, "MA" là 2 từ cô dành cho người phụ nữ ấy...

Làm cô thất thần là người phụ nữ ấy rất trẻ mà còn rất đẹp về đẹp mà mị cuốn hút, như tiên, như ma. Thân hình mị hoặc, làn da trắng muốt như nước tinh khiết aqua- thật ra là ko biết tả ra hihi

Đôi môi ướt át đỏ mọng - khuỵu. hình như ta đang miêu tả trái cây rồi

Sống mũi cao thẳng cùng đôi mắt màu xanh lam trong suốt không có con ngươi. Không có con ngươi? Giật mình. Thật sự là "ma" thiếu nữ trong truyền thuyết....

" Cô.. cô không phải là người?" - là hỏi nhưng cũng là khẳng định

"Muốn sống"- không trả lời thắc mắc của Băng Vũ, Phấn Thần nói.

(Phấn Thần là thần thời gian, nàng rất thích hoa đào màu hồng nên lấy tên mình là Phấn Thần. Trong thần giới rất nhàm chán nên nàng dạo nhân gian thăm thú để giết thời gian của mình tạo ra.HAjjz. Đúng là tạo nghiệt không thể sống mà...

Vì sao Băng Vũ gặp Phấn Thần ư? là trong 1 lần công tác cô dạo chợ đêm thấy mặt dây chuyền gỗ đào hình đầu lâu ngâm cánh hoa đào nhìn rất thú vị

nên mua thôi-mà mặt đây chuyên ấy chính là do Phần Thần biến thân. Là fan cuồng thể loại kinh dị không mua mới lạ.

-----.

từ giờ ta sẽ từ "cô" -> "nàng" nghe cho hợp văn án

tại vì con iu sau khi trả thù nam phụ thì sẽ xuyên không nha mn)

"Phải. Nhưng cô là ai?"

"Ta là thần thời gian, tên Phần Thần, gọi ta là Phần tí ti cũng được"

"Phần Thần.... cô bao nhiêu ...tuổi? "

"Không nhớ rõ... nhưng chắc chắn là trước khi hành tinh của nàng- Trái Đất dc hình thành"

Ặc... Cộng mấy nghìn đời tổ tông nhà nàng cũng chã bằng tuổi của vị thần thời gian này.. Thật sự phải gọi là Phần tí ti sao? Thật là đả kích mà...

Nhìn người con gái thảm thương trước mặt vì tình yêu với 1 nam nhân ích kỉ mà người không ra người, quý không ra quý. Từ ngày Phần Thần dc nàng mang về chung sống

biết tính cách nàng, biết tình cảm nàng dành cho nam nhân kia để từ tươi cười trong nháy mắt biến thành bi cảnh như giờ. Phần Thần thật sự không muốn nàng chết.

Tình yêu thật đáng sợ....Có gặp... nhất định phải né...

"Băng Vũ, nàng có 2 con đường lựa chọn.1 tuổi thọ của nàng còn hơn 20 năm là người tàn phế, 2 tuổi thọ bị rút lại còn 3 năm nhưng ta sẽ cho nàng trở thành 1 con người hoàn hảo"

"Hoàn hảo"

"Đúng vậy. Sắc đẹp, thông minh, tiền tài, sự tài giỏi và am hiểu mọi lĩnh vực, khía cạnh...nhưng nàng phải tự mình nỗ lực và chỉ 3 năm thời gian, sau 3 năm nàng sẽ chết theo quan niệm của loài người...

Linh hồn nàng phải làm 1 việc giúp ta... Nàng cũng biết được nhận từ ta 1 cái gì thì nàng phải trả ta cái khác không có gì dc gọi là bữa com miễn phí cả.. Hiểu?

Trước khi quyết định, ta cho nàng xem hình dạng nàng bây giờ "

Khi Phần Hồng vung tay lên trước mặt cô là một chiếc gương thật lớn, thật sáng, thật bóng nhoà.... Nhưng dù là fan cuồng phim kinh dị nhưng nhìn hình ảnh trước mặt thật sự.... làm nàng....hoảng sợ.

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ... - tiếng hét như bị chọc tiết vang khắp không gian sau đó thì bất tỉnh nhân sự.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: SoLynh- Cuộc gặp gỡ muộn màng kiếp này

- "anh đã trao cho em tình yêu, nhưng đó chỉ là những lời nói dối mà thôi

mỗi khi nhìn thấy anh lại khiến trái tim em hóa đá... anh là người đáng ghét...

nhưng lại là người em trao yêu thương mà không hối tiếc... là người chỉ cần 1 lời nói cũng

khiến em hạnh phúc... dù ngày hay đêm. nắng hay mưa... xin anh đừng thay đổi... ước mơ cũng chỉ là ước mơ ... anh đã mãi rời em... rồi xa cái ngày mà chúng ta ước hẹn nhau sống hạnh phúc như nàng công chúa và chàng hoàng tử trong...

....câu chuyện cổ tích... hoa hồng anh tặng em đã tàn úa...lời nói ngọt ngào của anh đã bay đi..tình yêu ơi... mày đã đi đâu.... trái tim ơi... sao mày cứ ngốc nghếch thế... sao cứ đập khi anh đến... sao cứ nhớ mong anh...

Tình yêu ơi...tình yêu... mây đã đi đâu.... trái tim ơi...trái tim... sao mây cứ ngốc nghếch thế... sao cứ đập khi anh đến... sao cứ nhớ mong anh..."

"Rầm rầm" tiếng vỗ tay không ngớt. Hơn 10 ngàn khán giả vỗ tay, huýt sáo. Đúng vậy

Băng Vũ của chúng ta... Không! giờ nàng không còn là Băng Vũ nữa mà là Vô Tâm vì nàng đã không còn tâm nữa... tâm của nàng bị giết chết bởi Phan-Tín-Hoàng.

Nàng đã trở thành 1 ca sĩ nổi tiếng sau 2 năm cố gắng, là giám đốc của 1 công ti thời trang cỡ trung, cổ đồng 1 công ti khí đốt.. là nghệ sĩ nữ dẫn đầu về thu nhập năm vừa rồi... và là 1 người sắp chết đã hình thành kế hoạch trả thù...

Sau 1 đêm đi hát Vô Tâm trở lại nhà mới của mình. Mỗi lần nhìn vào gương nàng lại không thể tưởng tượng đây chính là mình.

Đúng vậy. Người con gái trong gương đã không còn nàng, không còn là gương mặt quen thuộc như xưa. Cô gái trong gương chính là 1 “hồ yêu”:cánh môi gợi cảm, mũi cao thẳng nhìn trông rất đáng yêu.

Lông mi tiêm dài cong vút như cánh quạt. Đôi mắt sâu màu cà phê sữa như nam châm có thể hút hồn bất cứ ai khi nhìn vào nó. Làn da trắng nõn, mượt mà như tơ lụa, cơ thể hình chữ S ngực tấn công mông phồng phũ đã thể ngực cúp C thì đừng nói đàn ông tham muốn, ngay cả phụ nữ cũng yêu thích muốn sở hữu chứ chả đùa.

Đã thế Phần tỷ tỷ còn rắc lên cơ thể nàng 1 lớp màng "yêu mị" khiến nàng đi đâu làm gì đều khiến người ta chú ý... mới khiến nàng chưa đầy 2 năm đã nổi tiếng khắp nước D và một số nước lân cận.

Thật không thể tưởng tượng dc cơ thể yêu mị này là từ 1 cái xác ma không ra ma, quỷ không quỷ của nàng khi rơi xuống biển nha...haha...

Nghĩ lại nàng vì hận làm tất cả nhưng nhận lại chỉ là nụ cười khinh rẻ, túi hồ cùng sự phẫn xét của mọi người xung quanh... Thật buồn cười? Yêu hận rồi đau lòng từ bỏ hận... quên hận... Nhưng hận lại dây dưa nàng..đi theo nàng...Nhưng làm tâm nàng lạnh, hận không chỉ đùa giỡn nàng như món đồ chơi... khiến cuộc nàng thành 1 con số âm... mà còn lấy nàng làm bia đỡ đạn bảo vệ tính mạng của mình...Người đề tiện nhất chắc như hận thế là cùng?... Cho nên nàng hận... hận mình mất không trông... hận mình yêu hận quá nhiều... hận mình bất lực không thể trả thù dc hận... Càng hận hơn là lúc trước không nghe theo lời anh trai ngừng quen hận...hận phải làm ba mẹ khó vì có lẽ khi thấy xác nàng không nguyên vẹn ... Nên từ lúc sống lại nàng đã thể phải bắt hận trả giá...phải bù đắp lỗi lầm của bản thân...sẽ không để người thân rơi lệ vì nàng nữa.....

Nhớ lại 1 năm trước khi Phần tỷ tỷ cho nàng xem thâm cảnh của mình thì nàng nhớ không nhầm 7 lần ngất. Tới lần thứ 8, nàng mới thích nghi nhìn kĩ được cái thân thể mình trong gương.

Làn da trắng sứ đâu? mà chỉ là làn da tái nhợt không huyết vì ngâm trong nước thời gian dài, từng lớp da như muốn tróc ra khỏi khung xương.

Những mảng thịt bị cắt do mồm đá, còn dính trên trên người lác quạ lác lại theo mỗi cử động của cơ thể.

Đầu tóc bù xù một phía đã toác ra chưa kể môi tái trắng miệng bị rách tới gần mang tai cùng đôi mắt không còn 1 đôi nữa, 1 cái thì đã mất lúc nào chẳng hay còn một con thì sưng lên như nắm tay người, trắng đục không còn phân biệt đâu là mắt đâu là con ngươi.

Tay phải bị gãy, 1 chân bị đứt lộ xương trắng nhưng 1 phần thịt còn dính nên coi như chân vẫn còn nguyên vẹn đi, còn chân kia thì từ đùi đến bàn chân vài ngón bị mất đi chỉ còn lác đác vài miếng thịt lộ ra khung xương trắng muốt ghê người có 1 phần bị nát bè ra.

Bụng bị thủng một lỗ to, 1 khúc ruột văng ra ngoài đã thế nàng còn thấy có mấy con cá đang ngấp ngoài trong bụng... Ba vạch hắc tuyến mà... Thật muốn cười nhưng khi nhìn vào gương nàng lại bị nụ cười zombie của mình hù cho bất tỉnh lần thứ 8...

(Tác giả: đừng giận má mì nha... con đã bị bắn còn rơi từ vách núi xuống biển, dưới là bãi cọc đá ...Thật sự muốn 1 thân thể lành lặn là điều không thể... cũng may Phần tỷ tỷ thương con chưa ới đó.

Vô Tâm: * trợn mắt* nhưng cũng quá ghê tởm đi... tại sao nữ 9 người ta dù rơi vào thâm cảnh hào quang lúc nào cũng chói mắt... mà con lại trở thành hình tượng zombie.... Mẹ là mẹ kế?

Tác giả: *câm nín* im lặng là vàng)

Khi nàng tỉnh dậy thì đã là 1 cơ thể lành lặn khuôn mặt yêu tinh sau 3 tháng phẫu thuật chỉnh hình.

Solynh- 1 sĩ quan cao cấp kiểm sát thủ đã cứu nàng. Khi đó hắn đang đi dạo biển thì thấy nàng thương tích đầy mình khuôn mặt bị biến dạng nhưng vẫn còn hơi thở nên đã đem nàng tới bệnh viện chữa trị. Cũng may là nàng còn sống.

Hắn cũng rất ngạc nhiên khi thấy khuôn mặt cả nàng. Lần đầu tiên trong cuộc đời hắn thấy được đôi mắt thân quen đã từ rất lâu rồi hắn không thấy.

Nàng thật sự là thú vị và đôi mắt ấy rất giống em gái đã mất nên chăm sóc, giúp nàng cũng coi như giải thoát cho hắn những năm tháng em hắn còn, hắn không làm được gì đi.

Nhiều lúc, hắn thật sự không hiểu nổi nàng. Một người sau khi trải qua tai nạn mà nhất là khuôn mặt bị thương tổn mà còn là phụ nữ nữa- không phải phụ nữ rất coi trọng khuôn mặt hay sao? Tại sao đầu tiên không hỏi mặt có bị sao không? Đây là đâu? Hôm nay là ngày nhiều? hay hắn là ai có dc không? mà bắt lấy tay hắn sờ khắp người mình? Sau đó hỏi hắn

“ Anh là đàn ông”

Có ai nói cho hần biết lần đầu tiên cứu người của hần, là cứu người bị tâm thần đi. Đã kích mà!! Không là đàn ông chẳng lẽ Solynh, hần là phụ nữ.. thật muốn bóp chết người con gái trước mặt mà...

“ Anh cứu tôi?...Anh..có cho vay nặng lãi không?”

“Ừ... Nhiều?”

“ 5 tỷ ”

“ 5 tỷ”- Solynh đưa ánh mắt quét hết 1 vòng nàng “ trả nổi”

“Nổi”- Vô Tâm chắc nịch, ánh mắt kiên định nhìn hần.

“Được thôi, tôi muốn nhìn xem... cô có thể gây ra sóng gió gì đây?!!!”

Kể từ đó, Solynh và Vô Tâm ở bên nhau. Nàng kể cho hần hết mọi chuyện và bắt đầu lên kế hoạch trả thù- trừ việc nàng chỉ có 3 năm còn sống.

Rồi sau đó như con thiêu thân chỉ biết lao lực kiếm tiền. Khi chưa nổi tiếng còn đỡ : chơi chứng khoán, mua bán nhà đất, mua vàng đổi tiền, bán quần áo rồi mua cổ phiếu làm cổ đông 1 công ty khí đốt..

Sau. Trong 1 lần hần và nàng đi mua sắm tại trung tâm thương mại thấy hần buồn nàng muốn hần vui nên hát cho hần nghe 1 bài. Ai ngờ tiếng hát nàng rất hay rất mê hoặc khiến mọi người xung quanh kéo đến nghe trong đó có giám đốc của 1 công ti giải trí rồi nổi tiếng thôi.

Sau khi nổi tiếng thì level “vợ vét của cả” của cô còn kinh khủng hơn: đi hát hết tua này tua nọ rồi hộp đêm, nhà hàng từ truyền hình đến thực tế; đóng quảng cáo; chụp hình thời trang; làm gương mặt đại diện; đóng phim; Mc...

chỉ cần kiếm dc tiền là nàng làm không quản thời gian hay sức khỏe. Nàng thật sự nghĩ mình là siêu nhân mặc quần lót đỏ bay chiu chiu ngoài trời à?

"Anh... không cần biết..cũng không cần cần lo cho tôi dc không?".

Mỗi lần nhìn nàng như sắp ngã gục vì lao lực nhưng lại kiên cường đứng lên bảo hần không sao được..cô thật là... tiền quan trọng vậy sao?...

" Tiền! Tôi có... em làm gì phải khổ như vậy? Hajzzz..."

"Lynh... Tôi muốn chính bàn tay mình giết hần.. tôi biết anh có quyền, có thể có thể giết hần ngay lập tức nhưng tôi không muốn anh liên lụy... anh ... giúp tôi rất nhiều rồi...anh hiểu tôi mà phải không?"

"Nhưng..."- chưa nói hết câu. Vô Tâm lấy tay làm dấu hiệu im lặng.

" Lynh...Anh...hứa với tôi 1 việc... đừng yêu tôi.. đừng đau khổ vì tôi được không? vì tôi.. không đáng..."

"Hề???... Sao em biết???" (Ô.Ô)

"...."

Vô Tâm sao không biết cho được.. Đúng là lúc đầu ánh mắt anh nhìn nàng bình thản, dịu dàng của người người thân... nhưng dần về sau ánh mắt anh càng ôn nhu, càng thâm tình lo cho nàng mọi thứ giống như tình nhân vậy ... Từng trải qua tình yêu-dù là tình giả tạo nhưng cũng đủ để nàng biết anh yêu nàng..

Yêu ư?Nàng thừa nhận mình cũng có cảm tình với anh coi như ông bà ta nói đúng đi "lửa gần rơm lâu ngày cũng bén" nhưng... chỉ còn 1 năm... đủ để làm anh hạnh phúc sao?

hay chỉ cho nhau nước mắt? Nàng đã 1 lần đau nên không dám thử trò chơi "tình yêu may rủi" này... mà nàng đáng giá để anh hi sinh sao? Nàng đâu đủ tư cách để anh yêu...

Giá như Vô Tâm gặp Lynh trước... Giá như nàng và anh yêu nhau trước... có lẽ giấc mơ hạnh phúc- cuộc sống nàng công chúa và chàng hoàng tử trong cổ tích sẽ thành thật... sẽ không có có con người mang tên Phan-Tấn-Hoàng trong cuộc đời Vô Tâm.. sẽ không đêm đêm mơ thấy thảm cảnh khi chết của bản thân...?... Chỉ là giá như mà thôi..

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Kết Thúc

Buổi sớm- những tia nắng ấm xuyên qua từng tán cây phủ xuống mặt đất trông thật đẹp. Nó càng đẹp hơn nếu không có cảnh tượng 1 gia đình đang khóc trước nấm mộ của 1 cô gái và mộ cô gái đó chính là Vô Tâm. Đau khổ ư? Tất nhiên là đau rồi người thân của mình đến chết mà cũng có xác để chôn sao không đau cho được và nhất là ba mẹ.

Vô Tâm từ xa xa trông thấy mà lòng quặn đau. Nàng không thể cho mọi người biết mình còn sống... như thế chỉ càng làm nổi đau của những người yêu thương nàng bị

thương nhiều hơn vì nàng sống cũng như chết, nói cho đúng nghĩa là cái chết đã rất gần với nàng...Chịu đựng nỗi đau Vô Tâm bắt buộc mình phải quay mặt cắt bước bỏ đi... Vĩnh biệt.. con yêu mọi người rất.. nhiều !!!...

Nửa năm còn lại nàng ẩn thân không còn tham gia nhiều vào giới nghệ sĩ nữa, cũng không cần đi “vơ cửa” vì sao ư? Vì con “cáo” nàng đã thành công câu được.

Trong 1 lần dự tiệc đứng, Vô Tâm vô tình đụng trúng Phan Tín Hoàng. Người sai là nàng nhưng hấn lại là người bồi thường phí tổn hại cho nàng- có nhan sắc thật tốt nha. Từ đó hấn thường xuyên mời Vô Tâm đi ăn, đi chơi thậm chí còn tặng quà cho nàng- Ủa... bước 1 thành công rực rỡ...

Từ đó tin đồn rằng nữ minh tinh Vô Tâm giật chồng người khác? ...Vô Tâm- ca sĩ nổi tiếng có sở thích đàn ông đã có vợ? hay Giám đốc công ty IU sắp li hôn vợ? và 1 đồng tin gặt tít tương tự...

(quên nói cho các bạn biết sau đám cưới với Ngọc Như không thành, Phan Tín Hoàng đã cưới em gái của Ngọc Như là Ngọc Bích về làm vợ. Ngoài mặt thì nói dối là giúp chị chăm sóc em gái nhưng thực chất là củng cố địa vị thương trường...- Tác giả: Hoàng, ta nói này.. nhân vật phản diện của con làm “cực tốt” nha

PTH: A di đà phật..Hồng trần là bể khổ... tiểu thí chủ là tất phải nhớ chuyện cũ...)

Thời gian thấm thoát trôi đi. Vô Tâm chỉ còn 3 tháng sống. Những ngày qua nàng đã tìm được những hồ sơ đen trối thuế, buôn bán với giới hắc đạo của cty IU cùng với đó là hơn 20 nhân chứng trước kia có 1 số chứng cứ tố cáo nhưng vì không có tiền và quyền như Phan Tín Hoàng đành ngậm bồ hòn làm ngọt...

Mọi việc đã ổn chỉ cần Phan Tín Hoàng cầu hôn nàng nữa là xong- Ngày trước đã đùa giỡn nàng như thế nào thì nàng trả lại như thế thôi.

Đang trầm tư suy nghĩ nàng bị hoàn hồn bằng tiếng la hét của Tiểu Khả (Tiểu Khả tên là Văn Ứng Khả-nam-21 tuổi là 1 ca sĩ hotteen nổi, cùng cty giải trí với Vô Tâm. Hấn đã giúp nàng nhiều lần)

“Hê... đã nói với chị rồi... đừng gọi e là Tiểu Khả... Tiểu Khả... nghe cứ như “tiểu thụ”, “tiểu công” nghe ghê chết đi dc...”

“Tiểu Khả nghe rất đáng yêu mà”

“...”(_ _|||)

“Chị... thật là...thôi bỏ đi...Chị, dạo này chị rảnh không? Em mới sáng tác bài mới... chị hát cùng em nha...nha...đi mà... giọng chị rất hợp đó...”

“Ừ rảnh... nhưng em thật sự 21 tuổi...nhìn sao cũng giống mới trẻ lên 3?... Tiểu Khả..em thật đáng yêu quá...” Vô Tâm dùng móng vuốt sói chà đạp khuôn mặt siêu cấp đang yêu trước mắt.

Hai mắt Tiểu Khả cười híp lại như đang hưởng thụ sự chà đạp đáng yêu của Vô Tâm.

“Chị...em chán bị hết rồi... 2 ngày nữa chị em mình đi quay mv đó... chị chuẩn bị đi rồi em tới đón...hihi..vậy nhé em đi đây”

“Ừm”

Không tính gia đình và Solynh thì Tiểu Khả là người thật lòng quan tâm Vô Tâm. Hajzz...coi như là lần cuối cùng giúp đỡ em ấy. Thời gian của Vô Tâm không còn nhiều và Phan Tín Hoàng thế nào cũng thân bại danh liệt nên nàng cũng không ép hấn cầu hôn mình nữa mà rời xa hấn mà đi quay mv cho Tiểu Khả, đi làm từ thiện, nấu cơm cho Solynh và bàn bạc với luật sư về di chúc...

Phan Tín Hoàng nhận được tin nhắn “đường ai nấy đi” của Vô Tâm thì vô cùng giận dữ. Hấn lập tức hủy hết mọi cuộc hẹn mà đặt vé tới thành phố T-nơi Vô Tâm quay mv. Hấn tới đêm thì mới tới khách sạn Vô Tâm ở nhưng làm hấn càng tức giận là hình ảnh nàng cùng 1 người đàn ông uống rượu nói chuyện vui vẻ ở quầy bar đã thế liếc mắt đưa tình nàng thì thắm vào người đàn ông khiến hấn đỏ mặt xấu hổ.

Thực ra thì sáng nay đã quay xong, buổi trưa thì chụp hình giao lưu với fan nên buổi tối mọi người rủ nhau ăn mừng rồi ngày mai xuất phát đi về. Khi về khách sạn, Vô Tâm thấy tiểu Khả say. Sợ sáng mai Tiểu Khả đau đầu nên mới đưa Tiểu Khả tới quầy bar nhỏ trong Khách sạn uống 1 ly nước chanh cho giải bớt rượu.

Ai ngờ nàng thấy Tiểu Khả chưa kéo khóa quần nên Vô Tâm mới tốt bụng nhắc nhở- nàng rất tốt bụng nha. Nhưng trong mắt ai đó hình ảnh nam thanh nữ nũ thay phiên nhau phóng điện tình chiu chiu cho nhau hình thành.

Tiểu Khả chưa kịp hết xấu hổ thì đã bị Phan Tín Hoàng đánh cho hôn mê. Phan tín Hoàng quay mặt chỉ vào mặt Vô Tâm

“Vô Tâm... à tiện nhân... cô chia tay tôi vì thằng nhãi này phải không? Đáng lẽ tôi nên biết đàn bà các người đâu có người nào tốt đẹp...”

Vô Tâm hồ hững bỏ ngoài tai những lời của hắn, đỡ Tiểu Khả rồi giao cho nhân viên khách sạn kêu bác sĩ tới xem

“Tôi và anh đã không còn gì liên quan... Anh đi đi... Tôi mệt mỏi rồi!”- Sau đó, nàng mặc kệ Phan Tín Hoàng mà bước về hướng phòng mình

“Không còn liên quan... haha... không còn liên quan thì tôi sẽ làm cho liên quan” –Hắn chạy theo hướng nàng vừa đi, thấy Vô Tâm gần bước vào phòng nên vội vàng chạy nhanh hơn chặn lại khiến nàng nhúm mày

“Tôi đã nói rõ ràng với anh... Anh còn không đi tôi kêu bảo vệ tới”

“Tôi và cô có liên quan nha... hôm nay... sẽ... liên quan”

Vô Tâm chưa kịp kêu thì đã hắn bịt miệng đóng cửa. Hắn đẩy nàng lên giường tháo thắt lưng cột tay nàng vào đầu giường, tay kia vớ lấy khăn bàn gần đây nhét vào miệng Vô Tâm. Nàng biết hắn sắp làm cái gì nàng giãy dụa.

Thân thể Vô Tâm đã đi vào thời kì cuối nên hệ nàng cử động mạnh là rất dễ bị tổn thương. Nàng giãy dụa thắt lưng càng siết chặt khiến cho tay nàng đã bắt đầu có hiện tượng rỉ máu nên vì phòng tối khiến Phan Tín Hoàng không phát hiện ra.

Hắn đè lên người nàng bắt đầu cởi quần áo của mình rồi tới Vô Tâm nhưng bất gặp ánh mắt của nàng lòng hắn chùn xuống. Hắn lấy miếng giẻ từ miệng nàng ra

“Yêu tôi?”

“Haha... tôi biết anh từng giết người... giết 1 người con gái đã yêu anh... đúng không?”- Nàng muốn xem hắn có hối hận không. Lúc đầu thì nàng cảm giác cơ thể hắn căng

cứng như giầy dụa, tự trách nhưng sau đó là sát khí. Hắn bóp cổ nàng... nàng phải chết vì biết bí mật... phải chết. Vô Tâm như tưởng mình sắp chết thì hắn lại thả nàng ra. Nàng vội vàng hít từ ngậm lớn không khí

“Tính giết tôi ư?...sao?... không giết tôi nữa... Đúng, tôi đã từng yêu anh... Nhưng đã không còn gì... tôi ghê tởm anh... ghê tởm đến tận xương tủy... a phỉ”

Hắn điên cuồng hôn nàng, va chạm nàng, vuốt ve nàng dùng mọi thủ đoạn từ trước đến nay để đẩy lên lửa tình trong nàng.

Nhưng mặc kệ hắn làm gì chỉ lấy dc là 1 thân thể cứng ngắt như 1 cái xác không hồn. Không có hứng thú, hắn mệt mỏi nằm cạnh nàng rồi thiếp đi lúc nào không biết.

Vô Tâm 1 đêm không ngủ tinh thần cực kì mệt mỏi. Khi những tia nắng xuyên qqua rèm cửa nàng biết trời đã sáng rồi.

Tiếng điện thoại của nàng bắt chợt reo lên làm Phan Tín Hoàng tỉnh giấc. Hắn mở túi xách lấy điện thoại nàng nghe

“Tâm, em về chưa? Tôi rất nhớ món ăn em làm...tôi cũng rất nhớ em nữa...nhanh về nhé tôi có bất ngờ dành cho em đấy... à mà em quyết định “giải quyết” Phan Tín Hoàng xong rồi phải không? Nếu hắn gây rắc rối cho em thì nói tôi, tôi sẽ “giải quyết” hộ em.. alo..alo..Tâm em ổn chứ? Sao không trả lời tôi..?”

“Cô ta vẫn ổn”

“Mày là ai? Đưa điện thoại cho cô ấy...tâm em nghe tôi nói không.. tâm..”

“tút...tút..”

Cảm giác không tốt tràn ngập trong Solynh. Nó rất giống cảm giác trước khi em gái anh mất vậy nên Solynh nhanh chóng liên lạc với Tiểu Khả báo Tiểu Khả xem Vô Tâm sau đó gọi A Bản(- cục trưởng cục cảnh sát thành phố T. Anh này là thuộc hạ của Solynh nhà mấy bạn) tới chỗ khách sạn mà Tiểu Bản nói coi tình hình của Vô Tâm

Đợi đến khi Tiểu Khả tỉnh rụi chạy giữa đường thì gặp A Bản, 3 cảnh sát và 2 nhân viên khách sạn tới hướng phòng Vô Tâm chạy.

Động tĩnh rất lớn khiến cho rất nhiều người tò mò đuổi theo. Cửa bị khóa trong nên cảnh sát phải phá cửa xông vào.

Xuất hiện trước mắt mọi người là 1 hiện trường phim kinh dị. Đồ đạc bị vỡ rất nhiều mảnh quần áo bị cào xé cùng ánh sáng ma mị buổi sáng bị che bởi rèm cửa.

Người đàn ông tóc tai bù xù như bị điên đè lên và 2 tay đang bóp cổ người 1 cô gái sắp hấp hối. Khuôn mặt cô gái trắng bệch, trên người vô số dấu cắn 2 tay bị trói loang ra cả 1 mảng máu trên tấm ga trắng càng nổi bật hơn trong mắt mọi người.

Tiểu Khả tỉnh hồn trước bi cảnh của Vô Tâm, tức giận chạy tới kéo Phan Tín Hoàng nhưng vì yếu Tiểu Khả bị Phan Tín Hoàng đẩy té đầu đập cạnh bàn chân máu.

Sau đó nhờ có cảnh sát can thiệp mới kéo được hắn ra khỏi người của Vô Tâm. Những người có mặt tại hiện trường nhanh chóng lấy điện thoại chụp hình, quay clip tung lên mạng.

Chuyện này nhanh chóng lan truyền với tốc độ cực nhanh khiến cộng đồng mạng dấy lên 1 trận bão táp.

Chuyện này khiến cổ phiếu cty IU rớt mạnh, ngân hàng đòi nợ cùng với đó có rất nhiều đơn kiện, tố cáo những việc làm ăn đen của Phan Tín Hoàng và hàng triệu người cùng fan của Vô Tâm, Tiểu Khả tuyên truyền tẩy chay hàng khiến cty bước vào con đường phá sản.

Phan Tín Hoàng bị toàn phán quyết chung thân. Hắn trở thành 1 kẻ không tiền, không quyền đã thế còn bị mọi tù nhân trong nhà giam khinh bỉ đánh đập. Cuộc sống của hắn từ đây bắt đầu là địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tạm biệt

Khi chuyện của Phan Tín Hoàng đã giải quyết xong thì thời gian của Vô Tâm chỉ còn 2 tuần. Nàng giao lại di chúc của mình cho luật sư tổng tài sản nàng chia 3. 1 phần là cho người thân+ 1 bức thư nói rõ sự tình của nàng, nàng yêu mọi người và mong mọi người sống vui vẻ; 1 phần là dành cho Solynh+ bức thư chia tay; phần còn lại là làm từ thiện. Công ty thời trang thì giao lại cho Tiểu Khả.

Sau đó, Vô Tâm đi du lịch khắp nơi trên thế giới cho đến ngày cuối cùng nàng hóa thành cát bụi: Tạm biệt mọi người

Luật sư mời đến nghe di chúc, thư của Vô Tâm thì mọi người biết tin nàng đã mất. Họ rất đau nhưng vì nàng, họ phải kiên cường họ muốn nàng vui vẻ khi biết mình sống rất tốt, sống và làm những việc nàng chưa hoàn thành.

--- ----- Phân đường ngăn cách-----

Từ khi thân thể Vô Tâm trở về với cát bụi, linh hồn nàng đã Phần tử bị mang vào Huyền Đào không gian. Huyền đào không gian là không gian do Phần tử tạo ra. Nó giống như trái đất vậy có sông hồ ao suối có cây cỏ nhưng không có động vật.. Phần tử tỷ còn tạo ra nhà, thu thập rất nhiều thứ linh tinh như bếp ga, li trà, nôi niêu giường chiếu, đèn pin, thuyền ... ngay cả máy bay súng ống cũng có 1 không gian để cất chứa.. a ngoài ra còn có A Đào(-nàng là hóa thân của đào thụ, bé gái tầm 4 tuổi) là quản gia không gian của Phần tử. Ngoài ra còn có Các Thiên là nơi để các loại sách, Các Binh là nơi để binh khí, Các Đan là nơi tu luyện đan dược và rất nhiều bảo bối nàng không biết tên.

Sau 1 tháng đau khổ và mấy ngày vất vưởng đi tham quan trong Huyền đào không gian nàng quyết định hỏi nhiệm vụ nàng cần làm cho Phần tử

" Phần tử tỷ, khi nào thì muội đi làm nhiệm vụ kia?"- Nàng thắc mắc

" Cái kia..thì từ từ... muội gấp làm cái gì? ...tỷ sẽ cho muội vào 1 không gian khác nơi đó mạnh cường vì tôn còn yếu đuối sẽ bị đập chết tươi đó nha..hìhì"

"Cái gì không gian đó đó muội có thể không đi được không?"- Đã từng là diễn viên, Vô Tâm nặn ra 2 giọt nước mắt đáng thương

" hừ... không dc, không cho phép thương lượng... muội thu lại nước mắt cá sấu của mình đi.. mai tỷ sẽ tự tay huấn luyện muội đó...hehe "

" Tỷ... tỷ thật sự triệu triệu của triệu tuổi?"

" Muội rất hay thắc mắc về tuổi của ta nha"- Khóe miệng nhấc lên cười rất chi là xinh đẹp.

"..."

Ách..tỷ à không ai nói cho tỷ biết nụ cười của tỷ rất biến thái sao...

Cuộc sống mới của Vô Tâm bắt đầu 2 từ " ngược đãi". Bắt đầu là ngâm cơ thể..ách lộn là linh hồn mình vào hồ Hồn Thể. Hồ Hồn Thể là hồ linh khí giúp linh hồn con người dc thanh lọc trở nên mạnh mẽ hơn đối với cơ thể người có thể tẩy tủy hoán cốt, làm lành xương, vết thương nhưng quá trình tẩy rửa tạp chất rất đau đớn. Vô Tâm là người bình thường nên phải ngâm trong hồ nửa tháng thì mới hoàn toàn tẩy sạch linh hồn.Quá trình đau đớn khiến nàng rất mệt mỏi nhưng sau khi phát hiện ra bản thân có thể tồn tại dưới dạng *vật thể nàng rất vui.

*Vật thể: là hình dạng cơ thể giống con người có độ ẩm có thể sờ thấy nhìn thấy dc.

Nhưng năng không thể duy trì được lâu, duy trì quá lâu sẽ khiến linh hồn mệt mỏi tệ hơn là chìm vào giấc ngủ không biết lúc nào thức tỉnh. Ngoài ra còn bị Phần tử lúc nào cũng phát bệnh thần kinh công kích linh hồn khiến năng suốt ngày phải phòng bị, chạy trốn nếu không thành thì linh hồn tổn thương phải ngâm trong hồ Hồn Thể.

Từ khi biết bản thân cũng có cảm xúc dc mọi thứ xung quanh bằng cách tăng linh hồn lực thì ngày nào Vô Tâm cũng ngâm mình trong hồ Hồn Thể, tập luyện ma thuật, chú thuật, luyện đan thuật, võ thuật, khinh công và hấp thu linh khí... để linh hồn ngày càng mạnh.

Linh hồn lực chia làm 10 cấp: Linh sơ, Linh sơ, Đại linh sơ, Linh vương, Linh Tông, Linh hoàng, Linh đế, Linh tôn, Thần linh, Siêu thần linh. Tùy vào tính chất của mỗi linh hồn mà có màu khác nhau tượng trưng cho các chất khác nhau: đỏ-hỏa, lam-thủy, đen-âm, vàng-kim, lục-mộc, chàm-thổ, cam-quang, tím-độc. Mỗi cấp chia là 4 cấp: sơ giai, trung giai cao giai và đỉnh giai. Linh hồn lực đại cấp có dấu hiệu là linh quang, mỗi lần linh hồn lực tăng một bậc là tăng một linh quang. Mà dấu hiệu của bậc nhỏ trong mỗi cấp là linh tinh. Khi có người sử dụng linh hồn lực sẽ hiện ra linh quang và linh tinh, người khác có thể căn cứ màu sắc mà biết được cấp bậc của bản thân(đối phương).

Riêng linh hồn năng là linh hồn dị biệt tức là linh hồn Chi vương. Linh hồn Chi vương là linh hồn sơ khai chứa tất cả tính chất nên có màu trắng.

vì năng là linh hồn nên Phần tử tỷ kêu năng tập trung học linh hồn lực hơn. Những môn khác học để nắm chắc cách vận dụng là dc để sau này khi năng "xuyên" luyện tập mới có hiệu quả.

Khi mệt mỏi thì nghỉ ngơi, ăn cơm... ách là người linh hoa để bổ sung năng lượng chỉ có khi nào linh hồn lực đầy đủ và bước vào linh tông cấp, năng có thể duy trì linh hồn dưới dạng vật thể thì có thể ăn cơm cầm đồ vật xung quanh mà sử dụng tùy ý như 1 con người bình thường.

Tâm sự với Phần tử năng biết thế giới tồn tại rất nhiều không gian khác nhau tồn tại. Thần sáng tạo là vị thần tối cao nhất. Thần sáng tạo tạo ra thần thời gian-Phần tử, thần không gian- Sấm Vĩ, các thần khác. Mỗi thần có nhiệm vụ cũng như trách nhiệm khác nhau. nhưng vì thần sáng tạo bệ quan tu luyện. Các thần lục đục với nhau tạo thành nhiều giới khác nhau. Có rất nhiều giới tồn tại, cơ bản nhất là 5 gồm thần giới, tiên giới, nhân giới, yêu giới mà ma giới. Mỗi giới cùng kim hãm và cạnh nhau phát triển không lo ảnh hưởng quá lớn đến lợi ích của nhau vì thần sáng tạo đặt lời nguyên, nếu như có kẻ làm náo loạn, diệt vong các giới sẽ bị hủy diệt hồn phi phách tán.

Mỗi không gian thì có thời gian và không gian nhất định sau đó sẽ bị phá hủy rồi tiếp tục hình thành ra cái mới.

Cuộc sống ở những giới căn bản là giống nhau(các bạn cứ hiểu giống như xã hội loài người là dc.. có cán bộ cấp cao.. cấp thấp ý) chỉ khác nhau về sức mạnh.

Thú vui của năng và Phần tử cũng có chút biến thái xem phim kinh dị, trêu đùa a Đào , và chơi nhau bằng súng ống bom mìn. Dù sao có nổ cũng chả ảnh hưởng đến linh hồn năng mà nghe tiếng bom nổ rất vui tai cảnh tượng lại hoành tráng, sống động nên ngày nào buồn chán năng đều kho vũ khí ra thử, chỉ khổ cho quán gia A Đào lúc nào cũng luôn tay luôn chân đi dọn hiện trường.

Ở trong Huyền đảo rất lâu rồi Vô Tâm cũng không nhớ bao lâu chỉ nhớ khi linh hồn lực năng tăng thần linh cấp thì Phần tử giao Huyền đảo cùng a Đào cho Vô tâm chăm sóc còn Phần tử lại tiếp tục tung tăng bay nhảy dạo chơi nhân gian khám phá thú vui con người.

"Vô Tâm tí sẽ đưa muội tới 1 không gian khác... muội nhớ tự chăm sóc bản thân..nhớ đừng hiếp người quá đáng.. nhớ đừng quăng bom bừa bãi ... nhớ đừng cướp của giết người ... nhớ.. "

"Ừng... tỷ giống như bà cụ 80 vậy nói hoài"

"Muội mới là bà già 80... cả nhà muội mới là bà già 80... tỷ tỷ muội xinh đẹp như hoa như tiên làm sao là bà già 80..."

"...."

Hắc tuyến rắc đầy đầu, nghĩ thâm thì tỷ cũng tự nhận là 80 đấy thôi may là muội chưa kêu tỷ là lão lão yêu bà đấy.

Phần tử dẫn Vô Tâm vào 1 kết giới bắt đầu niệm chú. Xung quanh Vô Tâm được 1 tầng lam quang bao trùm khiến năng mất đi ý thức rồi sau đó dần dần biến mất trước Phần tử. Tạm biệt muội, hãy sống tốt. đừng nhớ tỷ mà khóc tỷ sẽ không đau lòng đâu..3 phút mặc niệm bắt đầu...xong.. tiếp tục phá hoại nhân gian nào....

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Hồn nguyên Đại lục

Trùng sinh - bắt đầu 1 kiếp người mới. Nơi này có tên là Hỗn Nguyên Đại lục, giống như lời Phần tử nói nơi này lấy cường giả làm chủ. Sức mạnh ở đây dưới dạng huyền lực, linh hồn lực và kiếm khí-vô công.

Người tu hành huyền lực thân thể phải có nguồn huyền lực mới có thể tu luyện. Rất nhiều người trời sinh không có huyền lực, người có thể tu luyện huyền lực, trong một vạn người thì có một người.

Mặc dù ai cũng có thể tu luyện linh hồn lực nhưng cũng có ít người tu luyện. Lí do muốn tu luyện linh hồn lực thì phải mất rất tiền để thu mua tài nguyên luyện ma pháp và chú thuật nên trừ phi là người có tiềm lực kinh tế mức vách đồ khó thì mới tu luyện.

Cho nên rất nhiều người lựa chọn tu luyện kiếm khí. Bởi vì yêu cầu tu luyện kiếm khí thấp hơn rất nhiều, chỉ cần có thể đã thông kinh mạch trong thân thể là có thể tu luyện.

Linh hồn lực cũng được phân chia giống như năng ở Huyền Đào không gian. Cấp bậc tu luyện huyền lực có: Huyền sĩ, Huyền sư, Đại huyền sư, Huyền vương, Huyền tông, Huyền hoàng, Huyền tôn. Mỗi cấp bậc lại chia thành 9 cấp nhỏ. Cấp bậc tu luyện kiếm khí có: Kiếm sĩ, Kiếm sư, Đại kiếm sư, Kiếm vương, Kiếm tông, Kiếm hoàng, Kiếm tôn. Từng cấp bậc cũng chia thành 9 cấp nhỏ. Dấu hiệu của cấp bậc kiếm khí là một thanh đao, dấu hiệu của cấp nhỏ là một thanh kiếm nhỏ. Huyền lực có tính công kích ở cự ly xa, kiếm khí thì lại công kích ở cự ly gần, linh hồn lực giúp phòng thủ và mê hoặc đối thủ. Hơn nữa, người tu luyện huyền lực đạt tới cấp Huyền sư là có thể lập khế ước với ma thú, người tu luyện linh hồn lực tới linh vương thì có thể lập khế ước với tinh linh, còn tu giả kiếm khí muốn lập khế ước với ma thú thì phải cần sự đồng ý của nó và phải đạt cấp kiếm vương trở lên.

Tinh linh là hỗn độn khí tạo thành các hình dáng con vật khác nhau. Chúng có thể tự tu luyện hay hấp thu ma tinh của ma thú để có linh trí. Tinh linh là những con vật hiền lành chúng rất ít khi đánh nhau. Chúng có tác dụng hấp thu và tăng linh hồn lực cho người tu luyện. Tinh linh chia làm 12 cấp.

Ma thú khác với tinh linh, trời sinh có tính công kích, tu luyện đến Ma thú sẽ mở ra linh trí, chỉ cần mở ra linh trí là có thể kết khế ước với Huyền sư. Ma thú có các cấp: Thú sơ, Ma thú, Thánh thú, Thần thú Siêu thần thú. Từng cấp bậc cũng chia thành 9 cấp nhỏ. Thú sơ có dấu hiệu là một viên ngọc, Ma thú là viên ngọc tam giác, Thánh thú là viên ngọc hình tứ giác, Thần thú thì có viên ngọc hình ngũ giác, Siêu thần thú là ngọc lục giác, mỗi khi lên cấp nhỏ thì viên ngọc sẽ to hơn và có các quang ngân(kiểu như dạng vạch kẻ) 1 quang là cấp 2, 2 quang ngân là cấp 2 từ đó suy ra cấp 9 là 9 quang ngân.

Trong đầu Ma thú có Ma tinh, Ma tinh cho bọn chúng thần kinh trung khu, trước khi khế ước phải thuần hóa Ma tinh. Mặt khác, Ma tinh cũng có thể lấy luyện đan, luyện giới khí và là thức ăn cho tinh linh cho nên lượng nhu cầu rất lớn mà ma thú không dễ bắt nên Ma tinh có giá rất cao.

Ngoài ra, người tu luyện linh hồn lực rất đc mọi người Hỗn Nguyên đại lục coi trọng. Họ làm những ngành nghề: Luyện đan sư, khí giới sư và Ma pháp sư.

Luyện đan sư -luyện đan dược chiếm phần lớn có 9 cấp lớn, và 3 cấp nhỏ: sơ, trung và cao. Sau đó là Khí giới sư- chế tạo binh khí và vật dụng, có 5 cấp: Sơ giới sư, Đại giới sư, Thánh giới sư, Tiên giới sư và Thần giới sư. Mỗi cấp lớn cũng chia thành 3 cấp nhỏ: sơ, trung, cao.

Ma pháp sư-vì hiệu quả không cao nên ít người chú trọng, nó cũng có 3 cấp nhỏ và 9 cấp lớn: Pháp sơ, Thuật sư, Đại pháp sư, Thánh pháp sư, Vương pháp sư, Đế Pháp sư, Tôn Pháp sư, Thần pháp sư và siêu thần sư và Ma pháp sư rất khó lên cấp. Ma pháp sư là linh pháp hỗ trợ mọi tu giả tăng tốc độ phản ứng, phòng ngự là chủ yếu, khi lên cấp cao có thể tạo ra ảo ảnh, mê hoặc linh hồn đối thủ và thuần hóa ma thú.

Khi các tu giả đã tu luyện gần đến các đỉnh của cấp sẽ đc lựa chọn để đi tới không gian Thần tiên lục để tiếp tục nâng cao việc tu hành trở thành cường giả.

Hỗn nguyên đại lục chia làm 12 nước, 3 thế lực giang hồ và vô số các cầm địa trong đó có 4 đế quốc lớn: Thần Tâm quốc, An Nguyệt Quốc, Viêm Ái quốc và Nhân Quân quốc. Các quốc gia luôn phân tranh với nhau nhưng động tĩnh cũng không quá lớn vì không muốn mạo hiểm.

3 thế lực giang hồ nổi tiếng: Truy Sát các-tổ chức sát thủ, Vi Quang trang điện- Tổ chức thương mại liên doanh của các quốc gia về mọi mặt: vũ khí, đan dược, y phục,...nơi nắm giữ tiền của nhiều nhất của đại lục. Thần ma điện là tổ chức thần bí nhất không ai muốn động tới.

Ngoài ra còn có Học Viện Hỗn Nguyên là nơi tập trung các thiên tài về học, và 1 số công hội: Luyện Đan hội, Khí giới hội, Huyền Sư hội và Kiếm khí hội. Là những thế lực không đại mà dám động vào.

Ở thế Hỗn Nguyên đại lục không tính tiền như trái đất mà tiền được qui định là tinh tệ: 1 tinh tệ = 100 tử tệ = 10000 kim tệ = 1000000 tiền bạc 1000000000 tiền đồng. Một người bình thường có 1 kim tệ cũng có thể sống trong nửa năm.

Thấm thoát, Vô Tâm đã ở Hỗn Nguyên đại lục 10 năm..

HAjzzz... lần thờ dài thứ n trong ngày của Vô Tâm. Không gian này thực phức tạp nha mà nàng thì chứa ghét những gì phức tạp. Đã thế nàng còn bị Phần tử lừa cái gì nhiệm vụ? cái gì giải quyết sai lầm của tỷ?... thực ra chỉ là muốn đá nàng đi để 1 mình phá hoại nhân loại... Phần tử đáng ghét... vô lương tâm...cứ để nàng gặp ti xem..hừ hừ. Phần tử đang vui vẻ coi phim kinh dị trong 1 rạp chiếu phim của 1 thời không khác thì liên tục hắc xì... khiến nàng ngửa mặt lên trời bị thống chửi rủa.. nàng mà biết đứa nào nói xấu nh thì phải róc xương lột da...í giữ hình tượng thực nữ, nàng chỉ nên chửi rủa lại thôi.....

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Gia đình biến thái và gia tộc cuồng công chúa.

Buổi sáng 1 ngày đầu thu, ánh nắng trải khắp nơi làm lòng người cảm thấy ấm áp. Vô Tâm thoải mái phơi nắng trên sập bên cạnh là 1 cái bàn nhỏ để mấy đĩa điểm tâm... Cuộc sống an nhàn hết ăn rồi lại ngủ khiến nàng viên mãn.

Nàng bây giờ là tứ tiểu thư của Vân gia chỉ thứ- Vân Vô Tâm-1 trong ngũ đại gia tộc của Thần Tâm quốc gồm: Vân gia, Uyên gia, Phúc gia, Hà gia và Tuyền gia. Trong đó Uyên gia có thế lực lớn nhất tiếp đến là Vân gia và Phúc gia, sau đó là Tuyền gia, cuối cùng là Hà gia.

Vân gia là đại gia tộc luyện đan sư và huyền sư nên có uy danh rất lớn tại Thần Tâm quốc. Huyết tộc của Vân gia rất biến thái 8/10 người được sinh ra trong Vân gia đều có huyền lực để tu luyện, đã thế tốc độ rất kinh người, còn số ít còn lại sẽ được bồi dưỡng để tu luyện linh hồn lực làm luyện đan sư hoặc ma pháp sư. Vân gia còn là gia tộc nổi danh là tình cảm gia đình ấm hòa thuận và là 1 gia tộc cuồng công chúa.

Vì trong gia tộc việc sinh con gái là báo hiệu của sự may mắn nhưng hiệu suất con gái dc sinh ra rất ít. Giống như gia đình của nàng vậy 4 nam 1 nữ. Tính trong cả đại gia tộc cũng chỉ có 2 người là nữ nhi nên gia tộc càng thêm chiều chuộng quan tâm bảo vệ còn hơn cả công chúa đế quốc khiến nữ nhi cả quốc ghen tị đến đỏ mắt.

Phụ thân Vô Tâm là Vân Nam Tâm, là con trai thứ 5 trong gia tộc. Bên trên là Vân Nam Hữu là gia gia, Vân Nam Tư, Vân Nam Vô, Vân Nam Phong, Vân Nam Quân, Vân Nam Quang lần lượt là nhị bá, tam bá, tứ bá, lục thúc và thất thúc của nàng. Nhị bá- Vân Nam Tư có 4 người con trai tên là Vân Nhân, Vân Phúc, Vân Nghĩa và Vân Kháng. Tam bá- Vân Nam Vô có 1 trưởng nữ tên Vân Anh Nhi và 2 người con trai Vân Anh Phô và Vân Anh Tú; tứ bá và lục thúc thì có các đại thẩm đang mang thai; thất thúc chưa lập gia đình.

Mẫu thân nàng là Hà Yên Cẩm, con gái của Hà gia, từng là 1 trong thập đại mỹ nhân đế quốc. chỉ nhớ ngoại công- Hà Chi và bá mẫu- Hà Nhi Cẩm là quan tâm nàng còn lại chỉ lợi dụng nên nàng không thêm nhớ bọn họ.

Phụ thân và mẫu thân là nhất thế phu phụ, tình yêu nồng nàn yêu con như mạng. Gien nhà nàng vô cùng tốt nha, phụ thân là soái ca mẫu thân là mỹ nữ sinh ra toàn mỹ nam, mỹ nữ. Vô Tâm có 3 người ca ca : Vân Sỹ- nhị ca- trầm ôn, phúc hắc thích tính kẻ người khác , Vân Tình- tam ca ôn nhu phong nhã, Vân Phong Ứng- tứ ca dịu dàng đào hoa lúc nào cũng cười, Vân Thiên-ngũ ca mặt lạnh như tiền là vẻ đẹp lãnh ca. Các ca ca đều là mỹ nam tử nhìn mãi không chán nha. Gia đình Vô Tâm tăng level yêu thương lên 1 tầm cao mới khi nàng ra đời. Mọi người trong gia đình yêu thương bảo bọc nàng không còn 1 kẻ hở. Cũng là mẫu gia đình đang tiêu biểu tại đế quốc muốn noi theo.

Trích 1 số đoạn trí nhớ khi Vô Tâm còn nhỏ....

khi nàng 1 tuổi...

" Bảo bối , con thật giống mẫu thân nha..."

" Bảo bối con cũng rất giống phụ thân..."

"Hứ muội muội giống bọn con mới đúng..."

" Không đúng tôn tử rất giống gia gia ta nha..."

khi nàng 3 tuổi trong bữa cơm gia đình...

" Tâm nhi, ăn điểm tâm mới của Ám các mẫu thân mới mua nha"

" Tâm nhi, con ăn cháo hoa đào phụ thân mới mua nha"

" Bảo bối, ăn điểm tâm của gia gia đi"

"Muội muội, uống mơ quả các ca ca làm đi"

....

Khi nàng 7 tuổi bị Uyên Nhân Nhi-tiểu thư của uyển gia ghen tị vì dc ca ca sủng ái, mắng nàng 2 câu kết quả

" Bảo bối, phụ thân cùng mẫu thân đi đào công đạo cho con"

" Ca ca đã mắng nàng rồi"- Vô Tâm 2 mắt ngấn nước nhìn mọi người

" Nàng đáng mắng"- nhị ca lên tiếng

" ta bảo vệ muội"- tam ca lên tiếng

"Muội muội đáng thương của ta,"- Tứ ca lên tiếng

"..."- Ngũ ca mặt âm trầm tỏ thái độ đồng ý với mọi người

cùng lúc đó, gia nô hốt hải chạy vào:

"Lão gia phu nhân, lão gia gia tới Uyên gia đòi đánh Nhân Nhi tiểu thư"

Ách.. gia gia thật nhanh chân... từ đó mỗi khi có sự xuất hiện của nàng là lại có hiện tượng "cuồng công chúa".

-----Phân đường cách tuyến-----

Vì được bảo bọc yêu thương quá kĩ nên Vô Tâm không cần học nhiều thứ như tam tông tứ đức chỉ cần nàng biết là dc không cần học thuộc; huyền lực cũng vậy mọi người chỉ cho nàng tập luyện sơ sơ vì mỗi lần nhìn nàng tập bị thương hay mệt mỏi là tìm mọi người lại đau như cắt cho nên huyền lực nàng 10 tuổi chỉ ở huyền sư cấp 1 trong khi các ca ca là thiên tài huyền lực. Nhị ca-19 tuổi, tam ca-18 đã là huyền vương cấp 5, tứ ca-15 tuổi là huyền vương cấp 3, ngũ ca-13 tuổi là đại huyền sư cấp 8 là đối tượng phu quân của rất nhiều khuê nữ đế quốc. Lại là học sinh ưu tú của học viện đế quốc.

Mặc dù được 1 gia tộc cưng chiều nhưng danh tiếng ở ngoài của nàng không được tốt. vì đây thế giới cường giả vì còn những kẻ yếu kém sẽ bị chê cười nhất là 1 kẻ yếu trong 1 gia tộc đầy thiên tài- Ngay cả đế vương còn phải học để dân chúng kính trọng. Vì cuộc sống an nhàn vì tương lai con em chúng ta nàng phải trở nên mạnh mẽ .. tiện thể...thăm thú đủ phong cảnh nha.. gây họa cho nhân loại..

theo chủ nghĩa hành động, nói là làm. Vô Tâm viết 1 lá thư cho nói mọi người trong nhà đừng lo lắng nàng đã lớn muốn ra ngoài lịch lãm 3 năm sau sẽ về, nàng sẽ tự chăm sóc bản thân..in 3 dấu son lên tờ giấy ...thế là xong

Sau đó, Nàng vơ vét tất cả của cải, vật dụng có giá trị trong phòng vào Huyền Đào không gian. Thực ra thì nàng cũng có thể chạy trốn nhưng nàng phải thức tỉnh Hồn lực đã ngủ say khi nàng ở trạng thái trẻ sơ sinh. Nhưng nếu thức tỉnh sẽ làm kinh động tới mọi người nha nên nàng đành phải gọi A Đào ra khỏi không gian để giúp nàng chạy trốn tại vì huyền lực nàng rất yếu-bi ai, kẻ yếu thật khổ thôi đành cố gắng lê lét lên cao rồi nghỉ ngơi hưởng phúc...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Trưởng Thành_ Bắt đầu con đường tu luyện

Tình huống không ổn 2 tên cướp ra hiệu cho nhau chạy đi. Tên cướp đẩy Vô Tâm ngã xuống ai ngờ con dao trong ống tay áo xẹt qua cổ 1 đường nhưng hắn cũng không quan tâm. Chạy là con đường sống lơ như bị quan phủ bắt thì chỉ có nước chết.

Hình ảnh 1 cô nhóc khóc ròng, cổ chảy máu nguyên 1 mảng giữa 1 con đường tấp nập rất bắt mắt. Đáp trả với hình ảnh đó chỉ là những đôi mắt hờ hững. Mọi người xung quanh vẫn buồn bán tấp nập. Có lẽ thế giới nào cũng giống nhau anh mạnh anh có quyền ...

Tâm đau đớn đối mặt với hiện tại khốc liệt. Giờ đây, nàng đã hiểu những năm tháng qua nàng đã sống trong cuộc sống hạnh phúc biết bao, sống trong sự bảo bọc toàn vẹn của gia đình và gia tộc mình.

Sự thật vẫn là sự thật mà thôi! Thời đại, thời không nào cũng thế anh có mạnh, có quyền, có tiền thì anh mới có tiếng nói trong xã hội nếu đã không mạnh, không quyền mà còn chả có tiền mà còn lên tiếng nhẹ thì bị khinh bỉ còn nặng thì đến cái mạng nhỏ không biết lúc nào mất đi...

Quệt nước mắt, Vô Tâm dời mắt đi đến 1 khách điểm gần nhất

"Ông chủ 1 phòng thượng hạng, chuẩn bị nước tắm"- Nàng đề 1 kim tệ lên trước mặt lão bản

"Ây nha... được, được. Tiểu Bảo dẫn vị tiểu thư này lên phòng chữ mộng thứ 1"- Hai mắt tỏa sáng như đèn pin nhìn Vô Tâm sau đó xoay người kêu tiểu nhị Tiểu Bảo dẫn lên phòng.

"Tiểu thư..cô cô ...chảy máu..có..."- Chường quầy quay lại giật mình khi phát hiện cổ nàng loang máu đỏ nguyên 1 mảng lớn, may mà đã ngừng

"Ta không sao"- Vô Tâm ra hiệu ngừng cho lão bản rồi bước theo tiểu nhị lên phòng.

Sau 1 hồi suy phát tiết, ngâm mình trong nước nóng khiến nàng cảm thấy thoải mái rất nhiều cũng như ngộ ra rất nhiều điều. Sức mạnh để làm 1 kẻ mạnh- là tiền cần nhất lúc này. Tay vô tình đụng vô cổ khiến nàng nhũn mày. Đau ư? Nàng đã từng đau hơn trăm lần, hơn ngàn lần? Lần này có thấm vào đâu...

Bước ra thùng gỗ, Vô Tâm mặc sam y lấy miếng vải trắng băng lại vết thương mà không biết từ lúc nào tiểu nhị mang vào. Vết thương không sâu nhưng nếu không bôi thuốc chắc chắn sẽ để lại sẹo.

Vết sẹo này nàng nhớ! Sự hiện hữu của nó sẽ nhắc nhở Vô Tâm không ngừng cố gắng mạnh lên. Nhắc mép cười khổ, gia gia, mẫu thân, phụ thân, ca ca, muội sẽ mạnh mẽ...

Sáng hôm sau, Vô Tâm thức dậy tràn đầy tinh thần. Nàng lấy nửa số tiền còn lại đi mua thức ăn, gia vị và vài bộ y phục thừa dịp người ta không chú ý ném vào Huyền Đào sau đó mua 1 xe ngựa tự mình đánh ngựa đi vào Nguyệt Vụ Lâm cách Thương thành 50 dặm.

Nguyệt Vụ Lâm là nơi cư trú của ma thú ở Thương thành. Đây là nơi có nhiều thảo dược quý hiếm cũng như nhiều ma thú. Giống như tên, xung quanh núi khi nào cũng có sương mù giăng. Bên ngoài 5 dặm là sương mù bình thường các dược sư người có huyền lực cấp thấp và dân thường có thể đi lại hái thảo dược và săn bắn thú nhưng càng đi về sau thì sương mù càng đậm không còn nhìn rõ sự vật trước mắt mà còn mang theo độc tính do cây cối tiết ra. Nên trừ phi đi theo nhóm có ma pháp sư, thuần thú sư có tinh thần lực mạnh và người từ cấp đại huyền sĩ trở lên mới có thể đi vào trong còn không chắc có ai ngốc mà đi nộp mạng mình cho Nguyệt Vụ Lâm.

Vô Tâm đánh xe ngựa vào 1 góc khuất bên ngoài chứ không vô sâu Nguyệt Vụ Lâm dừng lại. Nhảy khỏi xe, nàng đánh cho ngựa chạy đi, đi tới 1 cây cỏ thụ gần đó nghỉ ngơi 1 lúc rồi biến mất tại chỗ, vào Huyền Đào.

A Đào vui mừng chạy tới ôm Vô Tâm, 2 mắt lo lắng nhìn nàng khiến lòng nàng ấm áp. Nàng lấy tay vỗ vỗ đầu A Đào

"A Đào, vất vả cho muội rồi. Ta không sao"

"Tỷ, A Đào sao này nhất định mạnh mẽ không cho ai thương tổn tỷ nữa...à mà Thiên Sát Ngọc Kì do bị phong ấn nhiều năm nên nó rất yếu. tỷ phải lấy máu trích lên nó để nó mới thức tỉnh dc..."

Đưa tay lấy trâm cài tóc trên đầu rạch 1 đường ở lòng bàn tay, máu tí tách rơi trên mặt Thiên Sát Ngọc Kì. Điều kì lạ là hòn đá dường như chưa thỏa mãn mà tham tham hút linh lực trong máu nàng mà bay lên dính chặt vào miệng vết thương ở lòng bàn tay kéo ra không được.

Máu dường như chảy dồn hết về phía miệng vết thương, mất máu quá nhiều khiến mặt nàng trắng bệch. Dường như cảm giác dc sự mệt mỏi của Vô Tâm mà hòn đá ghét bỏ thoát khỏi lòng bàn tay nàng bay lơ lửng trong không trung.

Hòn đá không có mặt nhưng nàng cảm giác là nó ghét bỏ... chính là ghét bỏ đó...bực mình không chịu nàng cũng mặc kệ hòn đá hiểu hay không hiểu mà lớn tiếng nói

"Ê...này...hòn đá xấu xí ngươi đừng có mà cậy mặt... là ngươi hút linh lực của ta đây bày đặt ghét bỏ..ghét thì đừng hút nữa"

"Ngươi xấu thì có.. cả nhà ngươi mới xấu... Lão nương ta người gặp người cười hoa gặp hoa nở ở đây xấu xí. Cái con nhóc chết tiệt mới mấy tuổi mà không kính già yêu trẻ hả? Lão nương ta thượng cô tình linh đó..thượng cô đó biết không..là triệu tuổi rồi đây !!!"

"Xấu chính là xấu" Vô tâm gân cổ lên cãi lại đã thế không biết nàng móc đầu ra 1 cái gương đưa lên trước

"Ngươi xem xem... chỉ là hòn đá đen có gì đẹp... ở đó bày đặt người gặp người thích hoa gặp hoa nở"

"AAAAAAAAAAAA...huhuhu... khuôn mặt của ta..cơ thể của ta sao lại biến thành thế này... huhu... phong ấn chết tiệt...A Dĩ chết tiệt ngươi mà còn sống ta băm .băm ngươi thành trăm khúc...Lão nương số thật là khổ nha...híc híc..."

"Đá đen ngươi không sao chứ?"- Tự dưng khóc to làm nàng lo lắng nha

"Đá đen cái đầu ngươi...Lão nương có tên gọi là Từ Hắc"

"Ách...dc rồi.. Từ Hắc..Phong ấn của ngươi dc giải chưa?"-Lòng nghĩ thì cũng giống nhau thôi, đều là đen có gì khác mà giận dỗi trợn mắt với nàng chứ

Nhắc đến phong ấn, Từ Hắc 2 mắt phát sáng như đèn pha ô tô nhìn chăm tay nàng mới cắt máu thêm thường

"Phong ấn dc giải rồi... nhưng linh lực chưa đủ để lão nương hóa thành bản thể...Máu ngươi có rất nhiều linh lực nhưng nếu ta hút nữa thì ngươi sẽ chết vì "hiến máu nhân đạo"...Lão nương có cách khác khiến ngươi không mất máu mà mạnh hơn và ta cũng có thể hóa thành bản thể tự động hấp thu linh khí nha... Chỉ cần ngươi khế ước ngang hàng với lão nương là dc nha.. Vô Tâm "

Sao nàng có cảm giác mình sắp bị bán đi vậy. Nghĩ đi nghĩ lại, bản thân không có thiệt hại nào với lại đá mắt hỏi A Đào - nhận lại ánh mắt yên tâm, Vô Tâm quyết định khế ước với Từ Hắc.

Từ Hắc bay quanh Vô Tâm theo 1 quỹ đạo quỹ dị, phát âm những thứ tiếng rì rầm. Một lúc sau, dưới chân Vô Tâm xuất hiện hoàng đồ cổ xưa phức tạp lấp lánh màu đen u ám.

"Xong rồi, Vô Tâm, ngươi cắt 1 lọn tóc cùng trích 13 giọt máu xuống hoàng đồ nói ta nguyện ý là được"

Ôi Tháng gì vậy. Suốt ngày bị mất máu cứ thế này chắc nàng chết trước khi trở thành cường giả mất...híc híc...

Làm theo lời Từ Hắc nói, thân thể nàng và Từ Hắc bị bao quanh 1 lớp khói đen. Từng đợt linh khí từ ngoài không khí hút vào trong cơ thể nàng. Toàn thân nóng rát Vô Tâm biết mình sắp lên cấp. Linh quang và linh tinh đang nhảy lên không ngừng sau đó từ từ chậm lại rồi dừng tại Huyền lực :huyền

vuong cấp 4, linh hồn lực bị phá giải phong ấn và bổ sung đầy đủ là Thần Linh. Hắc tử thì biến thân thành 1 tinh linh có hình dáng 1 bé gái chỉ 3 tuổi nhỏ như ngón tay cái. Trên thân là đôi cánh màu đen mỏng như cánh ve đang bao bọc lấy toàn cơ thể đang nằm ngủ lơ lửng trong không khí.

Phi...KHông thể trách nàng cười nha. Ai bảo cái người nào đó cả buổi luôn miệng lão nương cái này ...lão nương cái nọ mà khi hóa thân chỉ là 1 em bé nhỏ nhỏ. Dem Hắc tử giao cho A Đào mang vào biệt viện Huyền Đào.

Mỉm cười đi tới hồ Hồn thể để ngâm mình. Mặc dù thăng cấp khiến nàng có sức mạnh nhưng nàng hiểu sức mạnh này không phải do rèn dũa mà có, nếu cứ tiếp tục đi lên mà nền tảng, thể lực không vững chắc nhẹ tầu hòa nhập ma lâm vào chém giết nặng thì cơ thể bị bạo phát nổ tung thành thịt nát. Hajzz..hồ Hồn Thể lại phải gặp mây lần nữa rồi.

Vừa chịu đựng sự thanh lọc của hồ Hồn Thể vừa phải áp chế những dòng huyền khí đang chạy tán loạn trong cơ thể, vừa ngoài vừa trong khiến lực phù ngù tạng và cả cơ thể đau khiến nàng cắn chặt hàng răng nghe kéo ca kéo kẹt như âm thanh trong mỗi bộ phim ma từ trước mà nàng coi.

Lúc nóng lúc lạnh thay phiên,nàng ngất đi không biết bao lần thì cơn đau mới vơi đi thay vào là sự ảm áp nhu hòa của những dòng huyền khí chạy khắp cơ thể trong gân cốt đã được nâng cấp lên 1 level mới. Lúc này, Vô Tâm mới an tâm thả lỏng cơ thể căng cứng nằm trôi trên mặt nước hồ Hồn Thể ngửa mặt lên trời thì thắm mà chỉ có nàng mới nghe thấy

"Nhất định, Vô Tâm ta phải mạnh mẽ đứng trên đỉnh cao bảo vệ những thứ quý giá của mình"

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Mì gói chính là mỹ vị nhân gian

Sáng sớm, chạy bộ 1 canh giờ sau đó nghỉ ngơi 1 khắc lấy lại tinh thần bắt đầu luyện quyền, luyện huyền khí cho tới trưa. Buổi chiều thì học lại ma chú và ma thuật, đến tối thì xếp bằng hấp thụ linh khí trong Huyền Đào 2 canh giờ rồi đi ngủ.

Lúc đầu tập chưa quen nên nhức mỏi hết mõi dần dần về sau thì càng tập càng nhuần nhuyễn và không còn mệt mỏi nữa. Sau đó nàng làm theo thứ 1 số cách thường có trong các truyện cổ đại nữ chính muốn mạnh mẽ thì phải cột đá đeo chì vào chân vào tay để luyện tập. Mới đầu khối lượng nhỏ, nàng vẫn có thể hoạt động được. Về sau mới từ từ nặng hơn. Nói thì dễ chứ thực hành mới thấy đau khổ đến cỡ nào.

Nhiều lần đá cột ma sát vào tay chân làm trầy da, chảy máu chưa kể còn vương khi chạy, luyện huyền khí, luyện kiếm, quyền cước..làm đảo lộn hết cả chiều thức, không điều khiển được tay chân nhẹ thì vấp ngã bầm tím chảy máu sơ sơ, nặng thì tự đá thương chính bản thân ..phải ngâm mình trong hồ Hồn thể "đang yêu" chịu sự chăm sóc cũng rất chi là "thân thương"...

Sau nhiều lần mình trầy trụa tróc da thì động tác mới đi vào quỹ đạo và ngày càng nhuần nhuyễn hơn trước mới khiến thể lực và căn cốt của nàng tốt hơn trước nhiều.

A Đào không biết nấu ăn nên hầu hết các bữa ăn của nàng là hoa quả, linh quả, linh hoa và nước hồ Hồn Thể. Cuộc sống của Vô Tâm cứ lặp đi lặp lại như 1 cái máy đã dc lập trình sẵn.

"Tỷ tỷ, lại ăn cơm thôi"- A Đào vẫy vẫy tay gọi Vô Tâm đang tập luyện huyền khí.

"A Đào, muội nói xem ta đã tập luyện bao lâu rồi?"

"mới 4 tháng thôi... sao ngày nào tỷ cũng hỏi muội vậy?"

"Eo.. 4 tháng mà tỷ cứ ngỡ là đã 40 năm... làm sao bây giờ A Đào bệnh lười của tỷ lại bắt đầu rồi... mà muội học nấu cơm dc không? Ngày nào cũng hoa hoa, cỏ cỏ tỷ thật sự nuốt không nổi nữa rồi...?"

"Tỷ biết mà muội là thụ yêu chỉ hút linh khí của trời đất mà sống, đâu có từng nấu ăn thì sao biết nấu ăn cho dc...hi hi ... tỷ biết nấu mà tỷ nấu đi...muội rất nhớ món mì tôm nước sôi của tỷ đó...thật sự rất ngon nha, muội cảm thấy mì tôm là mỹ vị của nhân gian đó"

"Mĩ vị? lão nương cũng muốn ăn?... Các người thật xấu ăn 1 mình mà không chịu chia sẻ "- Ai đó vang lên tiếng oán giận(bật mí Từ Hắc của chúng ta là 1 tinh linh mê mĩ vị...)

"Tiểu Hắc, người tình rồi à? từ lúc khế ước với ta toàn thấy người làm "công chúa ngủ trong rừng" thôi"

"Tên lão nương là Từ Hắc, chứ không phải Tiểu Hắc"

"Từ hay Tiểu cũng đều là hắc thôi, và lại người bé như vậy gọi là Tiểu Hắc là chuẩn không còn chỉnh rồi còn gì nữa"- Lòng Vô Tâm nghĩ thầm: cho người

biết đặc tội với ta là như thế nào...hừ dám hút máu ta này...cho ngươi chết nè "Tử" cũng thành "Tiểu" mà cho dù ngươi là "Đại" Vô Tâm nàng cũng cho thành "Tiểu"..

" Là Từ Hắc"

"Được rồi...Tiểu Hắc...Đi thôi ta đi pha mì cho mấy người ăn"

"...(__!!!) Tức chết mà!! tại sao 1 đời anh mình thân võ, lão nương ta phải khổ ước với 1 con bé như vậy chứ nhưng mà thôi có mì vị có mì gói là dc...khụ khụ... ta tạm tha cho ngươi. Sau đó tung tăng bay theo Vô Tâm và A Đào để dc ăn mì. Nếu Từ Hắc biết Vô Tâm nghĩ gì chắc sẽ tức ói máu mà rớt luôn tại chỗ mất.

Vào biệt viện, Vô Tâm hướng bếp đi thẳng. Nàng gọi A Đào mở không gian lương thực lấy ra 3 gói mì. Sau đó, thuần thục xé gói, bỏ mì vào tô rắc vài cọng *linh lung thảo rồi đổ nước sôi đầy nắp lại...chờ khoảng 3 phút thế là mỗi người có 1 bát mì nước sôi hiệu "Vô Tâm đầu bếp" ra lò.

Còn 2 bạn nhỏ còn lại đã ngồi vào bàn chân đung đưa, khuôn mặt háo hức sẵn sàng chiến đấu với mĩ vị nhân gian mang tên mì gói.

*linh lung thảo: loài cây giống họ hành trái đất.tác dụng làm tăng mùi vị của thức ăn.

(/giờ mình gọi Từ Hắc là Tiểu Hắc... vì người nào đó bán mình để đổi lại mì gói)

Tiểu Hắc vừa ăn vừa nghĩ: Mì gói là mĩ vị nhân gian. Vô Tâm Ăn xong vẫn thấy 2 đứa nhỏ còn ăn nên đi làm ít nước linh quả cho mọi người. Lúc quay ra đã thấy A Đào và Tiểu Hắc ăn xong.

"Tiểu Hắc... muội nhỏ như vậy mà ăn hết nguyên 1 tô mì luôn?"

"Là Từ Hắc... Từ Hắc...Từ Hắc đó đã nói nhiều lần mà không nhớ à? mà ăn hết 1 tô mì là chuyện nhỏ, lão nương nhỏ nhưng có võ ...Ta là lợi hại đó biết không"- Mặt Tiểu Hắc hướng lên trời tự đắc.

"Là.. Là.. ngài là lợi hại nhất"- Sợ ai đó chưa tin, Vô Tâm cùng A Đào giơ ngón tay cái về phía trước:Ngài là số 1 đó.

Kết thúc cuộc khẩu chiến, Vô Tâm tiếp tục tập luyện nhưng từ bữa nay trở đi nàng có thêm nhiệm vụ nghiên cứu ẩm thực, tạo bữa ăn cho mọi người vì 2 người nào đó dưới thông đạo lí trên hiền tình vẫn, pháp luật cao cường mà không biết nấu ăn mà sau 3 tháng nuốt hoa cỏ, trái cây nàng bây giờ nuốt thêm nữa chắc nàng ói mất.

Lúc đầu, với mỗi bữa ăn là mỗi lần A Đào, Tiểu Hắc đi vào" Cừ Môn Quan" thật may mắn là càng về sau tay nghề Vô Tâm càng lên cao nên cuộc sống ở Huyền Đào mới mang tên 2 chữ hạnh phúc. Bổ sung thức ăn cho mọi người, nàng bắt ít cá và 1 ít thú rừng khi bước ra Nguyệt Vụ Lâm tập luyện. Từ đó, bữa ăn ngày càng phong phú hơn.

Cuộc sống của Vô Tâm chỉ xoay quanh luyện tập, vững chắc căn cốt, thể lực và ý chí; là hai mắt toả sáng nhìn những con cá, gà rừng... đáng yêu sắp phải "hồn phi phách tán" làm mĩ thực cùng thi thoảng đấu khẩu với Tiểu Hắc, giành ăn với A Đào.

Sáng sớm thức dậy, Vô Tâm vươn vai làm vài động tác khởi động cơ thể, chạy khoảng nửa canh giờ. Mồ hôi vã ra như tắm, nàng cảm thấy cơ thể thật nhót nháp nha thôi đi tắm cái đã.

Ngâm mình trong hồ Hồn Thể cảm giác thật thích, nàng cảm khái: Thời gian trôi thật là mau bất quá đã gần 3 năm.

Soi gương mặt mình trong làn nước trong xanh hiện lên là 1 bé gái khoảng 12,13 tuổi khuôn mặt vẫn mang nhiều nét trẻ con khả ái chỉ là thân thể đã cao hơn rất nhiều so với hồi trước.

Gân cốt nàng cũng biến hóa thành gân cốt, co giãn hơn rất nhiều, da dẻ ngày càng trở nên mềm mịn hơn.

Tháng trước. Khi mới đầu phát hiện gân cốt mình biến thành bạch ngân khiến nàng hoảng sợ oa oa khóc lớn 1 trận. May mắn có Tiểu Hắc cho biết

" Khóc cái gì...tính ra ngươi cũng trăm tuổi rồi bày đặt như con nít... Ngươi bị ngân cốt là chuyện thường thôi. Cốt của vạn vật chia làm 3 loại: trần cốt, ngân cốt và hoàng cốt. Cốt càng cao tức thì sức mạnh càng lớn.

Con người nghiêng về sức mạnh nên ít chú ý đến gân cốt của mình nên không biết cách tu luyện gân cốt, chỉ có 1 số người may mắn chó ngáp phải ruồi mới có thể nâng cấp gân cốt của bản thân mình.

Khác với con người, tinh linh tộc tập trung tu luyện là tinh thần lực và gân cốt , khi mới nhập môn tức mới nhập giới bắt đầu tu luyện, có ý thức thì sẽ có trần cốt-gân cốt như con người, sau 1 thời gian tu luyện và trải ải trần cốt sẽ biến thành ngân cốt. Cái cuối cùng là hoàng cốt.

Gân cốt biến thành màu vàng trong suốt, độ co giãn gần như là vô cực, nếu ngươi gặp người mạnh hơn mình mà (thử nghĩ coi 1 người người gân cốt chẳng hề tổn thương là mấy đánh nhau 300 hiệp với mình mà không chết thì mình không chết vì tổn thương thì cũng chết vì mệt nha) gân cốt thấp hơn thì nó trở thành 1 con bài bảo vệ tính mạng chắc chắn nhưng không phải ai cũng có hoàng cốt.

Hoàng cốt là giới hạn cuối cùng của vạn vật. Muốn có hoàng cốt phải trải qua đủ thập tam thập tam 169 kiếp nạn và 1 kiếp tử nạn cuối cùng cũng là kiếp mà không phải ai cũng có thể trụ nổi. Nó đòi hỏi không chỉ là sức mạnh,thể lực, trí lực mà còn là chấp niệm. Nếu 1 trong các điều kiện trên không đủ mà

đòi hóa hoàng cốt thì chỉ có 1 con đường là hồn xác 2 nơi.

Mà Lão nương ta đây là hoàng cốt đấy biết không? Ta rất lợi hại đấy...hắc hắc...mà ngươi lại khế ước với lão nương ngươi không lên hoàng cấp là dc rồi chứ cái ngân cấp là vô tư. Cho nên mới nói ngươi khế ước với lão nương chính là trăm lợi không hại"

Sau 1 hồi, Tiểu Hắc "hưóc miếng tung bay giữa trời hoa", Vô Tâm ngây thơ, trong sáng của chúng ta thờ dài nhẹ nhõm vì nàng không trở thành quái vật. Tâm lí thoải mái khiến nàng vui vẻ ôm Tiểu Hắc vào lòng mà kích động hôn 3 phút

"Tiểu Hắc...ta cứ tưởng ngươi vô công rồi nghề..hết nghề rồi lại kích động chờ món ăn ta nấu ai ngờ cũng lợi hại như vậy..thật là suất nha...bep...bep..bep"

Thả Tiểu Hắc xuống, Vô Tâm lại nhíu mày quay sang bên cạnh hỏi A Đào

" A Đào, muối đừng ở đó ăn táo rừng nữa...muội nghĩ xem tí xa nhà lâu như vậy chắc mọi người lo lắng lắm mà tỷ chưa gửi thư về nhà.."

Hai mắt long lanh ngấn nước về mặt đáng thương nhìn A Đào

"... Muội giúp tí nghĩ cách gửi thư về nhà dc không...? .. A Đào xinh đẹp, nụ cười đẹp tươi nhất nhất.."

"Ách... Tâm tỷ...tỷ có thể bình thường lại dc không? Muội nổi hết da gà rồi..khụ khụ.. về phần gửi thư tí cứ yên tâm tí viết 1 bức thư đi muội sẽ truyền ít linh lực cho *chim điêu hôm trước bắt được nó sẽ thành ma thú cấp thấp có thể đi giao thư cho tỷ"

" Thật tốt quá... Muội đúng là quân gia vĩ đại nhất của tỷ cái gì cũng biết...tỷ đi viết thư đây."

Vô Tâm chân sáo nhảy qua nhảy lại vào biệt viện mà để lại đằng sau 2 khuôn mặt đầy hắc tuyến: Chả lẽ đây là chứng "hồi xuân" khi người ta trăm tuổi.

Trong lúc đó, ở đế đô, Vân gia đang gà chó không yên vì 1 người có tên là Vân Vô Tâm

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Vân gia

Đã vào đông, vạn vật như chìm vào 1 màu trắng xóa của tuyết. Chim chóc lười phải rời tổ, ma thú thích ngủ đông hơn phải là săn mồi, con người dường như cũng thích ở trong nhà chụm chần lăm ỏ hơn là phải đi làm. Không khí se se lạnh khiến mọi người ở Thần Tâm quốc cũng hòa mình vào chậm đi 1 nhịp. Cuộc sống trở nên êm đềm, bình lặng hơn hẳn những mùa còn lại.

Mọi người đều mặc áo dày giữ ấm, đầu đội mũ lông thú hay mũ chòm đầu nhiều màu đan xen với nhau, tránh cho tuyết dính tóc sẽ đau đầu. Chỉ có 1 số nhỏ cường giả có huyền lực, tinh thần lực hay thể lực mạnh có thể ăn mặc thoải mái bất chấp mọi thời tiết. Cho nên mới nói người mạnh luôn có lợi thế.

Đế đô chia làm 4 khu vực. Phía bắc là hoàng cung và chỗ ở của hoàng thân quốc thích. Phía tây là chỗ ở của quan lại, những người giàu có chủ yếu là các gia tộc-trừ Vân tộc . Phía đông là học viện Thần Tâm, Vân tộc và khu giao thương, buôn bán các loại mặt hàng. Phía nam là khu dành cho dân chúng và những người có địa vị thấp trong xã hội.

Ở đâu đó phía đông trong học viện Thần Tâm, một tiếng lại 1 tiếng thờ dài vang lên

"Hajzz...hajzz...hajzz"-nam nhân y phục màu lam ẻ oải tựa người vào 1 gốc tùng,mái tóc dài đen như tấm tơ lụa thượng hạng tùy ý bay trong gió che đi phân nửa khuôn mặt. Đôi mắt nhắm lại để lộ hàng mi dài thả bóng xuống làn da trắng. Dù là mùa đông nhưng áo vẫn để lộ xương quai xanh gợi cảm tiêu hồn. Vạt áo được cố định bằng 1 đai lưng hình *linh nha thêu chỉ bạc, đai hông giắt thêm 1 tấm lam ngọc.

* linh nha: sói

Đứng bên cạnh y còn có 6 người nam nhân khác, người nào cũng là "rồng trong biển người". Ai nấy đều mỹ nam, mỗi người mỗi vẻ. Điều đặc biệt là trong 6 người đó có 3 người giống với 5,6 phần nam nhân lam y.

(Ta nói nếu để cho mấy người này ở Trái Đất chắc nữ nhân không cần lấy chồng mà chỉ cần nhìn thôi cũng đủ no rồi.. à mà mấy bạn đọc tới đây đoán dc nam nhân mặc bộ lam y là ai chưa?...hihi..)

" Phong Ứng, huynh nói này...đệ tập thu liễm bớt đi..nếu để "tiểu công chúa chúng ta" trông thấy làm muội ấy hư đi...thì đệ đừng trách huynh không nể tình huynh đệ đó..hihi.."-Vân Sỹ mặc một bộ lục ngọc thêu hình trúc xanh, bên hông giắt 1 thanh chủy thủ huyền thiếc màu đen tỏa ra hàn khí bức người-nhìn là cũng biết đó laa2 đồ tốt rồi.Vân Sỹ nở nụ cười hiền lành nhưng các ngón tay đang bấm kêu rắc..rắc...

"Đúng vậy...cũng sắp 3 năm rồi. Tiểu công chúa sắp về rồi..."hoa hoa đệ" không được đưa muội ấy đi tham quan kỹ viện, vịnh viện hay cho muội ấy xem ba thứ "trong sáng" chất đầy 1 góc phòng đệ nha.

Không cần nhị ca nói...huynh nếu biết đệ làm những chuyện đó với tiểu công chúa mà huynh không "dạy bảo" được đệ thì tên Vân Tình của huynh sẽ viết ngược lại đó"- Vân Tình 1 thân áo trắng phiêu phiêu. Mái tóc dài được búi cao gọn gàng cố định chắc lại

bằng 2 cây trâm bạch ngọc lưu ly, miệng lúc nào cũng mỉm cười ôn nhu. Nhìn như nho nhã mềm yếu và có vẻ hiền lành, dễ gần nhưng thật chất Vân Tình là 1 người rất phúc hắc, thù dai. Ai đã đắc tội với y thì đừng mong sống yên ổn.

"Hi vọng muội ấy vẫn hảo"-sau đó, ánh mắt chăm chăm nhìn Phong Ứng từ mắt sau chuyển tới bộ vị nào đó ở giữa 2 chân như chỉ thị.Huynh dám dạy hư tiểu công chúa xem, đệ cất tiểu đệ đệ của huynh là cái chắc. Đó chính là lạnh lùng nam, Vân Thiên-ngũ ca của Vô Tâm

Cả người Phong Ứng cứng ngắc, toát mồ hôi còn 2 tay vô thức che chắn tiểu đệ đệ của mình. Lòng khóc nức nở.. huhu.. các bảo bối yêu dấu... vì tiểu công chúa cũng là vì mạng sống của ta... ta đành đào mộ lập bia ghi danh sử sách các con đã có công hiến vĩ đại cho đời..nào"Đồng cung đồ bí tịch"...nào" Xuân cung 36 thể"...nào"Niềm vui Xuân đồ"...nào" Huyền lực chí cốt" ý ta lộn con trong sáng vẫn còn tuổi thọ chưa đến thời khắc lập bia,ta điểm lại...nào " 1 khắc tiêu điều"...nào "Ái Cầu lan viện"... Các bảo bối đi mạnh khỏe, bình an..."

Trong không khí tỏa mùi thuốc súng, 1 trong 3 người còn lại lên tiếng

"Này , ta nói, muội muội của mấy huynh là gì mà khiến mấy huynh và cả gia tộc chao đảo... Nàng ấy dù sao cũng là 1 tiểu cô nương, các huynh cứ kè kè bảo hộ như vậy thì làm sao nàng trưởng thành, làm sao mà lấy chồng? mà ta cũng biết phu quân nàng ấy chịu nổi 4 vị ca ca này không nữa?"-Hoàng y nam từ lắc đầu ngao ngán với sự bảo vệ thái quá của mấy huynh đệ nhà họ Vân.

Hoàng y nam từ mắt kiếm, sống mũi cao thẳng, thân cao 1m8 phủ lên là làn da màu lúa mạch khỏe mạnh, vương khí uy quyền như đang xoay chuyển quanh thân dù nhìn y rất dễ gần nhưng không ai cũng có thể dễ dàng tiếp cận. Y là tam vương gia Hoàng Kiếm-con trai thứ 3 của hoàng đế Thần Tâm quốc, Hoàng Nhâm La.

Hoàng đế ở Thần Tâm quốc tên là Hoàng Nhâm La, 52 tuổi lấy hiệu là Thần đế, có 6 người con. Trong đó, Hoàng Liêm 20 tuổi là đại hoàng tử, Hoàng Liên 18 tuổi nhị công chúa,Hoàng Kiếm 18 tuổi là tam hoàng tử, Hoàng Lỗi 15 tuổi là tứ hoàng tử, Hoàng Khiêm 6 tuổi ngũ hoàng tử và Hoàng Như 1 tuổi là tiểu công chúa.

Đại hoàng tử do hoàng hậu tiền nhiệm Phong Liên sinh ra-vì khó sinh mà chết, nhị công chúa là do Ánh phi nương sinh, Tam hoàng tử và tiểu công chúa là do Lâm quý nhân sở sinh, tứ hoàng tử là do hoàng hậu hiện giờ sinh ra tên là Uyên Nhung, ngũ hoàng tử là Ngọc phi sở sinh.

Ngoài ra trong cung còn có rất nhiều cung nữ, mỹ nhân, quý nhân, quý phi khác. Đúng như người ta nói phong kiến nhà dân thường đã 3 thế 7 thiệp hưởng chi là vua chúa 3000 cung tần mỹ nữ cũng chẳng phải nói chơi.

Trong hoàng tộc, hoàng tử khi đủ 12 tuổi sẽ có phủ đệ riêng và dc phong làm vương gia, công chúa lên 7 tuổi sẽ có cung điện riêng biệt và ở trong hoàng cung học tập cho đến lúc xuất giá.

Tình cảm huynh đệ trong hoàng thất là rất mong manh , vì quyền thế mà con người đánh mất nhân tâm.

Và 1 trong số đó là mẫu thân của tứ hoàng tử muốn ngôi vị hoàng hậu mà hại chết Phong Liên mẫu thân của đại hoàng tử khiến thế cục triều đình chia làm 3: 1 phe của đại hoàng tử, 1 phe của tứ hoàng tử và phe còn lại là trung gian không theo ai cả.

(nh tóm tắt sơ lược các thế lực để đỡ thôi chứ miêu tả bộ cục chính trị cận kề nh ngu lắm mong là mọi người đọc xong vẫn hiểu nội dung mình tả gì)

"Đúng vậy... không biết ai có "phúc" rước nổi muội muội của mấy huynh nữa...Ấy.. Hà yên Khương ta mong Tâm muội về sớm 1 chút rước đi mấy ông anh mè neho đi quá..."

1 thân cao thẳng, từ y in hoa văn dương liễu bên hông giắt 1 thất sai ngọc bội. Tóc búi quá búi 1 phần còn 1 phần tùy ý thả ra. Người tựa vào Vân Tình lên tiếng

Đứng bên cạnh còn 1 hắc y nam tử, khuôn mặt bớt đi 1 phần nữ mao như 6 người trên nhưng cũng rất dễ nhìn. Thân hình cao to, rắn chắc cùng cốt khí khẳng khái, thật thà nhìn là biết người này đáng để kết bạn

"Ngày nào cũng nghe mấy huynh đệ nhắc tới Vô Tâm muội... Y Tô ta cũng muốn gặp muội ấy 1 lần"

"Boong boong..." tiếng chuông bắt đầu giờ học buổi chiều vang lên. 7 nữ nam giải tán tiến lên hành lang đi về lớp tiếp tục tiết học buổi chiều của mình để lại sau là từng tiếng hít không khí, ánh mắt ngưỡng mộ của từng lớp cô nương gia.

.....

Kết thúc 1 ngày rèn luyện tại học viện, 4 huynh đệ nhà họ Vân quay về phủ. Vừa bước vào phủ đã nghe tiếng khóc thút thít của phụ thân cùng gia gia, mẫu thân thì ngồi trông ngóng về phía cửa. 4 nữ nam đều lắc đầu ngao ngán với cái cảnh không 1000 thì cũng là 999 lần diễn ra từ ngày Vô Tâm bỏ đi. Các gia đình, hầu gái người làm và những tu giả trong phủ nhìn miết cũng quen nên mắt mù tai điếc bỏ qua với cái gia tộc cuồng công chúa này.

"Gia gia, phụ thân và mẫu thân mấy người đừng như thế nữa có được không?... muội muội cũng sắp về rồi còn gì nữa"- Văn Sỹ lên tiếng và 3 cái gật đầu đồng ý của 3 người còn lại

"Nhưng mà Gia gia(mẫu thân, phụ thân) nhớ tôn từ(bảo bối) nha"- 6 con mắt to long lanh, lấp lánh, linh lung nhìn 4 huynh đệ bọn họ đầy vẻ đáng thương giống như con chó nhỏ bị chủ nhân nó vứt bỏ vậy.

(_!!!) khiến suy nghĩ của 4 huynh đệ chung 1 ý: Văn Vô Tâm, muội nhanh về nha... Văn phủ của chúng ta sắp bị nhấn chìm bởi nước mắt của 3 con người nào đó mà chúng ta không quen biết.

Trong lúc, trong đại sảnh mỗi người 1 suy nghĩ thì tiếng la hét hoảng và bước chân chạy hỗn loạn của gia đình trông cửa làm bùng tình.

"Lão lão gia...hóc...hóc....lão gia...phu nhân...hóc hóc...4 vị công tử...hóc..."

"Có phải hoảng cung bị thiêu rụi đâu mà người hét ha, hét hãi cái gì? Có gì từ từ mà nói cho lão gia gia ta nghe"

Khuôn mặt biến sắc nhanh như lật sách vậy. Có ai nói cho tiểu gia đình biết con người uy nghiêm, khí thế bậc trưởng bối thoát ra là từ lão gia vừa mới khóc thút thít lúc này là lão lão gia hiện tại đi. mà đâu chỉ có lão lão gia ngay cả lão gia, phu nhân và các vị công tử cũng trở nên khí thế mạnh mẽ, uy quyền.Hajzz. chắc chỉ có tiểu thư Vô Tâm mới làm thay đổi dc cảm xúc của mấy vị đại gia này thôi.

"Vâng thưa lão lão gia. Lão lão gia, tiểu thư gọi thư về. Tiểu thư viết cho lão lão gia, lão gia, phu nhân và bốn vị công tử mỗi người 1 bức riêng."

"Tiểu thư nào?"- Câu nói của Văn Nam Tâm vừa ra khiến 6 đôi mắt giết người xuyên về phía nh. Thật sự lão gia hẳn không phải cố ý nha..tại vì quá bất ngờ thôi...là quá bất ngờ mà..ai bảo, bảo bối đi gần 3 năm mà có gửi bức thư nào về đâu...

"Ách... là Vô Tâm tiểu thư ạ"-Mới hết câu nói từ 6 đôi chuyển thành 7 đôi nhìn như" hổ đói trăm ngày" chưa được ăn, nhìn chăm chăm vào đôi bàn tay đang giữ thư của tiểu gia đình hận không nuốt được ngay bây giờ. Tiểu gia đình toát mồ hôi hột, hẳn có thể nghe rõ tiếng tim mình đập chậm từng nhịp nha:Mọi người cười lên trông rất đáng sợ đó.

Lấy lại tinh thần Văn Sỹ lấy thư rồi phân phát cho mỗi người 1 bức của mình sau đó kêu tiểu gia đình ra ngoài. Tiểu gia đình được đi tâm thần được thả lỏng mà cảm khái :Hú hồn... đúng là tà đắc tội với thiên tử còn hơn là phải đắc tội với tiểu thư.

Cầm bao thư trong tay mà mọi người kích động. Lão lão gia uy quyền vừa rồi biến mất lúc nào chả hay thay vào đó là tâm trạng của đứa nhỏ được tặng quà. Thực ra thì ai nấy cũng kích động nhưng chỉ là vẻ mặt không thay đổi.

Sau khi bóc thư ra đọc thấy nội dung y chang nhau thì cả nhà lại bất đắc dĩ với Vô Tâm

"Gia gia(phụ thân, mẫu thân, nhị ca, tam ca, tứ ca, ngũ ca) khỏe, con(muội) vẫn tốt, 2 năm nữa về."

Nhưng sau đó 1 lúc, tiếng khóc của 3 người nào đó lại tiếp tục vang trong Văn phủ

"Bảo bối nó vẫn nhớ viết thư cho lão gia ta... huhu... bảo bối con vẫn còn nhớ phụ thân..huhu.. bảo bối vẫn bình an nha..huhu"

Văn phủ chắc chắn bị nhấn chìm trong nước mắt rồi !!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Dàn siêu mẫu náo loạn Thương thành (1)

Kể từ ngày "thu phục" được 1 đàn tuần nam, mỹ nữ, Vô Tâm luôn phải đắm chìm trong những đôi mắt long lanh ngấn nước đòi hamburger, mì gói, thịt nướng, canh chua, bánh trắng trộn, xúc xích nướng... đã thế còn vô số ánh mắt khát khao của những ma thú trong Nguyệt Vụ muốn khế ước với nàng, muốn ăn những món ăn nàng nấu. Cho nên thời gian nàng luyện tập chỉ được nửa ngày còn nửa ngày còn lại chính là nấu ăn cho 1 đồng ma thú.

Sáng sớm khi nàng mới dậy chạy bộ đã thấy đồng lớn, đồng nhỏ ở trại nàng cầm nào cá, thú rừng, nấm, rau rừng... Ôi !!! cho dù vào nạn đói năm 45 mấy đồng này cũng đủ nguyên 1 làng nhỏ ăn uống thoải mái mất. Nhưng điều này cũng không sốc bằng việc ở trong Nguyệt Vụ này mỗi khi nàng đi đến đâu hễ mà có ma thú thấy nàng sẽ vui vẻ cười lộ cả 2 hàm răng trắng nõn 1 tiếng kêu Tâm tỷ tỷ 2 tiếng Vô Tâm tỷ tỷ hay là tỷ tỷ.

Ông trời ơi 1 đám ma thú mấy trăm năm đến cả nghìn năm tuổi khi hóa thân có người 18 đôi mươi thì không nói đi đằng này có mấy vị thúc thúc, thẩm thẩm cứ ở đằng sau vẫy vẫy tay gọi 1 đứa trẻ 14 tuổi như nàng là tỷ tỷ không đòi khế ước cũng đòi ăn cơm thì nàng làm sao sống đây... ô ô.. số Vô Tâm nàng thật khổ...

Đám ma thú trong Nguyệt Vụ cũng có nỗi khổ riêng nha. Ai bảo mấy vị lão đại võ công cao cường, nội công thâm hậu đều đầu tay vào Vô Tâm.

Mấy vị lão đại này còn gọi Vô Tâm không là tỷ tỷ thì sẽ là lão đại nên đám ma thú bọn họ không thể không cúi đầu trước sức mạnh mà bọn ma thú chúng lễ 1 tí không tôn kính Vô Tâm là sẽ bị mấy đôi mắt "rực lửa" của lão lang, lão báo và hàm răng "đáng iu" của cô thỏ zombie nhìn lại nên chuyện gọi Vô Tâm tỷ tỷ là điều hiển nhiên thôi-phải giữ được cái mạng nhỏ mới là quan trọng.

Lại 1 ngày mới bắt đầu, thay vì chạy bộ buổi sáng, tập luyện với đám ma thú nâng cao kinh nghiệm cùng nấu com thì bữa nay nàng dẫn 1 mọi người đi vô Thương thành bán chút cây thuốc và 1 ít đan dược cấp thấp mà nàng luyện được mua ít quần áo và vài vốc may đồ.

Trong Huyền Đào mặc dù có đồ của Trái Đất để mặc nhưng ở Hỗn Nguyên đại lục lại có cách ăn mặc không giống người Trái Đất, họ mặc theo phong cách có hơi hướng Trung Quốc xa xưa nhưng phong cách thì thoải mái hơn, hờ hơ. Nam, nữ có thể để tùy ý kiểu tóc mình thích dài ngắn khác nhau. Tuy nữ có thể tham gia mọi hoạt động nhưng vẫn có sự phân biệt nhất định và coi trọng nam nhân hơn.

Cho nên vẫn phải mua ít vài may đồ nhìn cho chung hội, chứ mặc khác quá người ta tưởng mình là yêu quái hay bị bệnh thần kinh mất.

Đám người Vô Tâm từ Nguyệt Vụ đi tới Thương thành gây không ít sự tò mò, chú ý của người xung quanh. Ai bảo nam thì mũm mĩm tuấn lãng, nữ thì xinh đẹp còn tiểu loli nhỏ nhỏ như Vô Tâm và Tiểu Hắc thì đáng yêu, trắng trẻo.

MÀ dàn người này người nào đều nói chuyện vui vẻ, cười đùa thoải mái. Ôi chao, ta nói người đã mũm mà còn cười thì còn chói lóa như vậy không để người khác chú ý mới lạ.

Sau khi, Vô Tâm trả phí vào thành cho tiểu binh gác cổng. Nàng để cho mấy người tự do đi lại khám phá thế giới con người, chỉ riêng tiểu Linh là không chịu tách ra cứ bám nàng dai như đĩa, kéo không ra vứt không được.

"Tiểu Linh, đừng như vậy được không? Mọi người đang nhìn ta đó?"- mọi người xung quanh mắt tròn, mắt đẹp nhìn cảnh tượng 1 đồng người đẹp rồi đi nhưng nổi bật là cảnh tượng 1 nam nhân họa thủy 19, 20 tuổi đang lôi kéo tay áo 2 mắt dăm lệ như những giọt chân châu kêu 1 bé gái tầm 13, 14 tuổi là tỷ tỷ có cần cầu huyết như vậy không nếu bé gái 13 tuổi là tỷ tỷ, còn họ đã hai mươi ba mươi tuổi chả lẽ thăng chức thành lão lão, bà bà sao. Thật là đã kích mà.

"Kệ họ đi! Để chi thích theo tỷ thôi."- 1 tay gạt nước mắt, 1 tay níu tay áo Vô Tâm nhưng điều này không quan trọng mà quan trọng là vạt áo đỏ của Tiểu Linh xưa đã lỏng lẻo có thể thấy lấp ló cơ ngực trắng nõn mê hồn mà giờ nay bị tuột trễ xuống quá eo khiến cho nửa thân trên gần như ở trần.

Là ở trần đấy! Xuong quai xanh gọi cảm đi xuống tí xíu sẽ thấy 2 bên ngực bằng phẳng nhưng nhìn sao vẫn thấy quyến rũ. Tâm mắt Vô Tâm đi xuống tí nữa thì hít 1 ngụm khí, ca thán: eo nam nhân có thể thon thả như thế sao?... Khuôn mặt đã hồng 1 mảng nhưng sắc tâm nổi lên, nàng quyết định dời tầm mắt đi xuống tí nữa...chỉ 1 tí nữa thôi... thì bị chặn bởi đai lưng. Hô.. may quá nếu xuống tí nữa chắc nàng xịt máu cam mà ngất mất.

Mọi người xung quanh khi thấy mấy vạt áo lúc đóng, lúc mở của Tiểu Linh đã mê chết rồi. Đẳng này hình ảnh Tiểu Linh ở trần, mái tóc đen óng bay bay trong gió khiến vô số thiếu nữ, bà thím xịt máu mũi ngất tại chỗ còn mấy lão lão cũng phải hồi xuân chưa kể mấy nam nhân ánh mắt rực lửa nhìn Tiểu Linh bất chấp y là nam nhân.

Bất chấp cảnh tượng vô số người xịt máu mũi ngất trên cành quất tại chỗ, mỗi nam vẫn tiếp tục mê neho với Vô Tâm. Ngửa mặt lên trời, vô Tâm thật sự muốn hỏi: Ông trời, ông muốn con sống sao!

Sau đó, nàng quăng đôi mắt lạnh âm 100 độ cho mỗi nam mặt siêu dày mà trong lòng thở dài thườn thượt: tránh được mấy ông ca ca giờ phải gặp phải con hồ li mặt mo này ôi sao số nàng khổ vậy...

"Mặc lại đồ, đi theo ta"

"Được..được..tiểu linh mặc liền..nhưng mà..tỷ đừng có bỏ chạy 1 mình mà bỏ ta đó"- Thả tay mặc lại y phục nhưng Tiểu Linh vẫn không quên nhắc nhở Vô Tâm.

"..."-Nàng thật sự lợm được sao quả tạ rồi

Sau khi gài lại y phục chỉnh tề, Tiểu linh lẻo đẻo theo sau Vô Tâm bỏ lại đằng sau cảnh tượng 1 dòng sông máu mũi.

Hỏi thăm người xung quanh, vô tâm biết Dược Linh Tiệm là tiệm thuốc nổi tiếng nhất Thương thành. Mới bước vào ngưỡng cửa, tiểu nhị của quán đã ra đón

"Vị tiểu thư, công tử này muốn mua đan dược gì?本店 có rất nhiều đan dược trú nhan, luyện công, luyện huyền lực, chữa thương? KHÔNG biết các vị muốn loại nào?"- Nhìn 2 người trước mắt tuy có ít châu báu, trang sức quý hiếm trên người nhưng trên người lại tỏa ra quý khí, đáng đi chỉ có quý nữ quan lại hay người giàu sang mới có cộng thêm đáng đáp anh tuấn, đáng yêu thế nào cũng là người có tiền, có thể lực nên hẳn phải đón tiếp chu đáo.

"Tiểu nhị, ta không mua đồ mà là bán đồ. Ở chỗ ta có ít dược liệu mà 1 số đan dược muốn bán."- Vô Tâm lên tiếng

"À...vâng. Mời các vị đi theo tại hạ ra đằng sau sẽ có dược sư thẩm định dược liệu và phẩm cấp đan dược."- Ách...hắn cứ tưởng vị công tử áo đỏ điềm lệ đằng sau là "lãnh đạo" chứ. Nhìn thấy ánh mắt kính trọng của vị công tử áo đỏ thì biết vị tiểu thư loli này mới chính là "Lãnh đạo".

"Được. Tiểu Linh, đừng ngồi ở ngoài thăm thú đi, nếu thích đan dược hay cái gì thì ta mua cho. Ta đi 1 tí rồi quay lại. Đi thôi"- sau khi dặn dò Tiểu Linh, Vô Tâm tao nhã bước theo tiểu nhị.

Được tin tiểu nhị báo có khách quý muốn bán dược phẩm, quản sự Dược linh tiệm chạy đến cùng với Y Văn Lô dược sư có tiếng của hội Luyện đan tới xem xét đan dược.

"Cô nương, cô là người muốn bán dược liệu và đan dược?"- Quản sự Dược linh tiệm hơi nhũn mày nghi ngờ hỏi

"Ừ. Ta muốn bán 1 số dược liệu và đan dược cấp thấp. Số lượng của chúng cũng hơi nhiều không biết dược quán của thúc thúc có muốn mua không?

"Nha đầu người có những thứ gì cứ mang ra cho lão đầu ta xem. Không cần hỏi ý kiến tên đó"- 1 lão lão tóc đã hoa râm nhưng dáng dấp rắn rỏi, khỏe mạnh lên tiếng. Đó chính là Y Văn Lô dược sư lão đầu.

"Được rồi. Ta có chừng này đan phẩm và 1 ít Âm dương thảo, Ma Thuần thảo, Linh ngọc thảo, 20 trái La Hán, 50 trái Bồ Linh, 36 trái Linh Nhung"- nói xong nàng đi ra sân phát tay 1 cái 1 đồng chai lọ cùng linh quả, ma quả bay ra xếp ngay ngắn.

Khi Vô Tâm quay mặt lại đã thấy quản sự sùi bọt mép bất tỉnh, còn vị lão đầu và vài vị dược sư cùng tiểu nhị nhìn mắt chữ A mồm chữ O nhìn nàng trân trân như quái vật ngoài hành tinh mới xuất hiện.

Y Văn lão đầu là người tinh táo đầu tiên, tay run run chỉ về phía Vô Tâm

"Nha đầu, đây là 1 chút của người?"

"Đúng vậy. Có gì sai sao?"- Vô Tâm nhún vai, lắc đầu khó hiểu nhìn vị lão đầu tróc mắt.

Nha đầu chết tiệt, người có biết số đang được được gọi là 1 ít của người nhiều đến nỗi có thể thay thế làm cơm ăn không? Nhà giàu đến nỗi lấy tiền mua dược liệu cho nha đầu người xài chơi luyện đan...Giới trẻ bây giờ thịnh hành phong trào đã kích sao? Tâm hồn bé nhỏ, trong trắng của lão sắp bị vỡ vụn với 2 từ "1 ít" rồi.

Thật ra thì từ lúc nàng bị Phán tử "bạo hành" để có thể cường hãn sống trong Hỗn Nguyên đại lục thì nàng đã bắt đầu luyện đan rồi. Luyện cả mấy chục hay mấy trăm năm rồi nàng cũng không nhớ rõ chỉ nhớ lên cấp 3 trung giai thì nàng đã đi đầu thai sống thành thai 10 năm sau lại tiếp tục rèn dũa lên cấp 5 luyện dc đan dược cao phẩm mà lại có sách hướng dẫn, có dược liệu nhiều như "cỏ dại" để luyện tập thì không nhiều mới loạn.

Nếu để cho lão đầu này biết số đan dược nàng lấy ra chỉ mới là 1/3 số lượng đan dược cấp thấp 1, 2 và 3 trung phẩm còn những lọ đan dược từ cấp 3 cao phẩm tới cấp 5 cao phẩm nàng vẫn chưa lấy ra đó cho nên nàng mới nói là "1 ít" đó lấy ra hết chã lẽ hù chết luôn lão đầu.

Gần như huy động hết dược sư trong tiệm gần 1 canh giờ để dám định thì Y Văn lão mới vuốt mồ hôi trán, khó tin nhìn số lượng đan phẩm trong tay

"632 viên sơ phẩm, 546 viên trung phẩm, 482 viên cao phẩm Xương chi đan cấp 1 làm lành xương cốt.

45 viên sơ phẩm, 209 viên trung phẩm, 512 viên cao phẩm Cao Ngọc đan cấp 1 làm lành vết thương ngoài da.

340 viên trung phẩm, 360 viên cao phẩm Linh Ma đan cấp 1 làm lành vết thương cho ma thú.

.....

Tổng cộng là 23 262 viên đan dược trong đó sơ phẩm cấp 1 5400 viên, trung phẩm cấp 1 4200 viên. cao phẩm cấp 1 3760 viên. Sơ phẩm cấp 2 là 2300 viên trung phẩm là 2000 viên, cao phẩm cấp 2 là 1830 viên. Sơ phẩm cấp 3 có 2840 viên còn lại là trung phẩm cấp 3 932 viên

Ngoài ra có Âm dương thảo 20 cân, Ma Thuần thảo 14 cân, Linh ngọc thảo 8 cân, 20 trái La Hán, 50 trái Bồ Linh, 36 trái Linh Nhung..."-Đọc 1 dãy dài khiến văn y lão nhân khô miệng đành uống ly trà sau đó tiếp tục công cuộc đọc của mình

" Cấp 1: 1 viên sơ phẩm là 100 tiền bạc 1 viên trung phẩm là 1000 tiền bạc, cao phẩm là 3000 tiền bạc

Cấp 2: Sơ phẩm là 5000 tiền bạc, trung phẩm là 7000 tiền bạc và 10000 tiền bạc với cao phẩm

Cấp 3 : Sơ phẩm là 20000, trung phẩm là 40000 tiền bạc

Âm dương thảo 1 cân là 40000 tiền bạc, Ma Thuần thảo 1 cân 80000 tiền bạc, Linh ngọc thảo 1 cân 70000 tiền bạc, 1 trái La Hán 300 kim tệ , 1 trái Bồ Linh là 260 kim tệ, 1 trái Linh Nhung là 420 kim tệ.

Tổng cộng nha đầu người có 326 tinh tệ. Vì số lượng tiền quá lớn nên chúng ta đã tích 320 tinh tệ trong tinh thể còn 6 tinh tệ chúng ta đổi 60000 kim tệ ra 1 túi không gian riêng cho người dễ sử dụng. Và 1 kim tệ của Dược linh tiệm khi người mua thì trừ 25 % còn khi người bán sẽ cộng thêm 10%. Người có gì thắc mắc không?"

đưa tay lấy kiểm tra túi không gian hay tinh thể đều đúng vì số lượng tinh tệ hay kim tệ đều hiện lên. Dù sao mấy cái này xài cũng y chang như thẻ ATM phiên bản dị giới thôi có gì làm khó dược nàng. Vô Tâm vui vẻ mỉm cười, tiêu sái bước ra quầy thuốc tìm Tiểu Linh.

Đi gần tới thì tiểu nhị chạy hốt hải về phía quản sự còn quản sự thì nhìn Vô Tâm 1 cách u oán, gần gần thì vang lên tiếng ồn ào tranh luận của mọi người. Nhìn nàng u oán làm gì? Đừng nói với nàng là con hồ li lại gây ra đại sự gì rồi chứ? Làm đứt mạch suy nghĩ của nàng và sự đàm luận của tiểu nhị với quản sự là 1 tiếng thét chói tai vang lên thảm thiết bay cả nóc nhà

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAaaaaaaa...."

"HAjzzz.. đúng là nàng bốc trúng sao chổi đi theo mình rồi.. lại tốn 1 mớ tiền thuốc men đây.."- Vừa ca thán vừa bước chân nhanh về hướng Tiểu Linh đồng thời cũng không quên oán giận: Con hồ li chết tiệt, để xem lần này Vô Tâm nàng thu phục "yêu quái" như hấn ra làm bột mè đen...hừ hừ...

Nhưng trong cùng thời gian đó, 4 nơi khác trong Thương thành cũng đang nhốn nháo, bạo động vì 1 đàn "siêu mẫu" cường hấn mà Vô Tâm mang vào được nàng thả tự do. Nếu nàng biết chắc nàng sẽ không bao giờ mang lũ người này đi đâu cả mà cảm thán:

"Xong rồi... nàng "huôi" 1 đàn sao chổi chứ không phải 1 quả."

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đàn siêu mẫu náo loạn Thương thành (2)

Cảnh sắc nhộn nhịp của con người khiến cho mấy mấy con Thần thú được Vô Tâm thả ra tò mò quan sát-chỉ trừ A Đào, dù sao nàng cũng đã ở để đó với Vô Tâm nhìn cũng quen rồi. Nàng cũng có hơi kích động nha, ai bảo ở trong rừng rú với Huyền Đào chỉ toàn cây cỏ với mấy thứ vô tri vô giác đâu có náo nhiệt như ở đây.

Nàng cũng biết thu liễm chỉ hơi liếc liếc mấy thứ đẹp mắt, chứ ai như mấy con Thần thú ngu ngốc kia chỉ như trè lên 3 cái này hỏi, cái kia hỏi khiến cho mấy người bán hàng và mọi người xung quanh khó chịu cũng may là trai xinh, gái đẹp chứ nhan sắc thường thường hay xấu coi không bị cười cũng bị người ta đá đít bay tới xó xỉnh nào găm nhảm nổi đâu rồi...hừ hừ...

Cảnh vật náo nhiệt ai nấy đều lần đầu tiên thấy đều tò mò, khó hiểu, mà "lão đại" lại cho phép đi chơi thì phải đi "khám phá" thế giới xung quanh để không phụ lòng người nào đó chứ. Sau 1 hồi bàn bạc, mọi người quyết định mỗi người tự mình đi thăm thú tìm hiểu thế giới loài người đến khi lão đại dùng khế ước gọi bọn họ tập trung.

Từ Nguyệt đi về phía Tây của Thương thành, y không thích tiếng ồn của con người cho lắm, rất đau tai y. Y là chó..phi..phi... bị Tiểu Hắc chọc nói là chó hoài khiến y cũng có lúc tưởng mình là chó.. y là báo cơ mà, loài báo găm uy quyền ai lại nhớ lời con nhóc tinh linh chứ. Chính, đúng là như vậy.

Sau 1 hồi đấu tranh tâm lý, y cũng quyết định phi lên nơi cao nhất của Thương Thành là cái gì gì Hoa cái gì Điểm nói chung là nhìn cũng không tệ xem xét toàn Thương Thành tiện thể chơi trò "ai là thánh soi" coi có thấy Vô Tâm lão đại trong biển người không? Mà không may cho con người không thích ồn ào này lại đập trúng nơi ồn ào nhất Thương thành là Hoa Hoa Điểm

Hoa Hoa Điểm là lầu xanh cao nhất, nổi tiếng nhất của Thương Thành. Vì nó rất đặc biệt. Đặc biệt là lầu xanh người ta hoa là nữ tử hoặc nam tử được vô , kinh doanh chuyên 1 mặt hàng. Còn ở Hoa Hoa Điểm thì nam, nữ đều có thể vào không phân biệt vì điểm có nữ nhân, lẫn nữ nam sẵn sàng chào đón kiêm luôn sòng bài, nữ tử- có trò để chơi, có rượu để uống, có người đẹp bầu bạn thì sao không thỏa mãn khiến cho nơi đây dù ngày hay đêm đều đông đúc như chợ hàng sale giảm giá 90%.

Nhưng hình tượng 1 nữ nam tử dáng cao ngất, đập gió gọi mây tóc phi phi hất ngược ra phía sau lưng cùng 1 thân trang phục màu tím khiến Từ Nguyệt nổi bật chói lóa. Một, hai người không may phát hiện chỉ tay lên trời khiến hiệu ứng đám đông đang náo nhiệt cũng phải tò mò ngửa cổ nhìn theo. Khỏi phải nói cũng biết tình trạng mất nữ tử cùng vài nam nhân đoạn tay áo rực lửa như hạn không thể đề ra ăn tươi nuốt sống ngay tại chỗ, nam nhân thì ghánh tị không thôi.

Ngay khi, Từ Nguyệt định chơi trò "ai là thánh soi" thì bóng dáng đỏ chót y chang con hồ li mặt dày bay tới. Y chau mày suy nghĩ hình như kiểu y phục này không phải kiểu mà hôm nay con hồ li kia mặc với lại con hồ li có mùi hoa đào(tại vì trong huyền đào có nhiều đào mà Vô Tâm tắm bằng hoa đào nên con hồ li cuồng tỷ tỷ cũng học theo nên cơ thể y cũng sẽ có mùi hoa đào) mà mùi hương này xa xa thì nghe có chút thơm dịu nhưng càng gần lại càng nồng gắt. Đây căn bản không phải là Tiểu Linh vậy là ai?

Bóng dáng đỏ bay tới đứng đối diện Từ Nguyệt, y nhìn Từ Nguyệt từ trên xuống dưới con mắt đảo quanh cơ thể thể hấn mà gật gật vừa lòng

"Ai..iu... tiểu nương tử ta nhìn từ xa đã thấy người thuận mắt rồi không ngờ nhìn gần lại tuấn mỹ, dễ nhìn như vậy nha....Được rồi...Ta quyết định người làm phu quân thứ 18 của ta"-Y híp mắt cong cong cười nhìn Từ Nguyệt nghe như thật lòng nhưng giọng điệu không che giấu chút nào thái độ đùa bỡn.

Từ Nguyệt nhìn nữ nhân trước mắt: Toàn thân 1 màu đỏ, mắt phượng điểm hoa mẫu đơn đỏ giữa trán, lông mi cong dài, da trắng nõn, môi mọng, cổ hờ và ngực phẳng... con mẹ nó...Ngực phẳng lộ 2 chấm bi ở ngực.. lão tử không phải gay(tiếp thu tri thức, ngôn ngữ hiện đại của Vô Tâm)

Dù lòng nổi giông tố, nét mặt y vẫn không đổi nhìn người đối diện trước mắt

"À ha... 18? Xem xem người cũng có nét... ừ chân đủ dài, mặt cũng xem như dễ coi đáng đáp nhìn cũng coi như đủ chuẩn nhưng không hấp dẫn bằng tiểu bà thứ 108 của ta...nếu người nguyện ý ta có thể thu người làm người 109 dù ngực người không có điểm nhấn? Thế nào? Yes or No? What are you choise? ...hihi.."- Kết thúc màn đấu khẩu, Từ Nguyệt không quên khuyến mãi thêm 1 nụ cười khiêu khích... Dám "Chăm" hấn, chắc có cửa? hừ... Cho

ngươi tức chết...

"Ngươi..ngươi..."- Lần đầu có người không bị hấn quyền rũ còn kêu hấn là cũng nhìn cũng tầm tạm đã thế cái gì 108? 109? Cái gì ngực không có điểm nhấn? Lão tử rõ ràng là có 2 núm hồng hồng trước ngực mà y dám nói hấn không điểm nhấn khiến hấn tức chết mà chưa kể cái gì để ho nó sì sì đoạn cuối mà hấn không hiểu nhưng chắc chắn là không phải thứ tốt đẹp rồi.

Khuôn mặt y vặn vẹo nhưng sau 1 hồi hấn cũng lấy được sự bình tĩnh vốn có. Lấy lại nụ cười tự tin vốn có, thân hình uốn éo, vạt áo nói rộng hơn, mị nhân như tơ nháy mắt 1 đồng cái dịch chuyển gần tới Tử Nguyệt, không quên móc khăn tay giả bộ chấm chấm nước mắt

"Ồ ồ.. ngươi ta nghe tin như sét đánh ngang tai.. phu quân chàng thật không đáng iu chút nào cả...hàizzz.. nhưng làm sao giờ tiểu nương tử thật sự yêu chàng từ cái nhìn đầu tiên mà... ngươi ta là mỹ nhân đẹp nhất Thương thành đó chàng cứ kêu tiểu lão bà của chàng đẹp hơn ta, quyến rũ hơn ta, ngực bự hơn ta nhưng có khi nàng ấy chưa chắc có công phu làm chàng ngây ngất dục tiên, dục tử như ta đâu...Nói chung ngươi ta muốn thăng chức. muốn diện kiến tiểu lão bà của chàng cơ...ơ...ơ"

Dám lừa Mị Ảnh hấn, hấn sẽ 1 chương chụp về chục cái sẹo tiểu lão bà của y, sẽ bạo hành bông cúc của y sẽ ăn ý không xương cốt..ách hình như ta hơi lạc đề nhưng nói chung là biết tay y.

"Bằng ngươi công phu mèo quào mà đòi so sánh với mỹ nhân của ta..cũng quá ảo tưởng sức mạnh đi. Ngươi cũng phải xem xét lại bản thân mình trước khi phát ngôn gây sốc chứ?"- giậm chân lùi ra 1 khoảng cách với con người đồ là trước mắt, Tử Nguyệt thân nhiên nói 1 câu như sự thật nó đã là như vậy khiến người nào đó thật sự không còn giữ dc bình tĩnh nữa rồi.

"Ngươi.. chết tiệt...ta..ta..ta liều với ngươi?"

Bỏ mặc, Mị Ảnh khòic bốc ở đỉnh đầu. Thần thú Tử Nguyệt vô tư tiếp tục trò chơi "ai là thánh soi", ngay khi huyền lực của Mị Ảnh chỉ còn cách Tử Nguyệt 1 gang tay thì Tử Nguyệt thành công phát hiện Tiểu Linh, mà phát hiện Tiểu Linh chính là phát hiện lão đại nha.. tung bóng..trò chơi này hấn thắng rồi, đập ngói tung người bay về phía Tiểu Linh đồng thời cầu huyết tránh thoát khỏi 1 chương của Mị Ảnh.

huyền lực của Mị Ảnh tung ra không lớn 1 phần là dò xét thực lực 1 phần là đánh lấy lệ để dọa dẫm thôi. Tử Nguyệt thấy chả có sát khí nên cũng không thèm quan tâm, mà y cũng không có tâm trạng để ý, cái y để ý là lão đại là ăn cơm lão đại nấu thôi.

Nhưng dưới cái nhìn của Mị Ảnh thì Tử Nguyệt coi thường hấn. Hấn là Huyền vương cấp 8 rồi là Huyền vương đấy không tính thiên tài mấy gia tộc hoàng thất giàu có thì hấn là thiên tài của thiên tài trong giang hồ đó. Mị Ảnh tiếp tục tung 1 chương nữa về phía Tử Nguyệt.

"Chết tiệt...ngươi đứng lại cho ta"

"Tiểu Linh, lão đại đâu? sắp ngộ thiện rồi ta đói bụng"

"Ngươi không đi tìm tìm hiểu thăm thú thế giới con người à? đi đến đây làm gì? tỷ tỷ đang bán thuốc chờ tí đi"

Hình ảnh mắt đưa mây ngải, trong gió y phục màu đỏ và màu tím như đan quện vào nhau chói lóa khiến Mị Ảnh hùng hổ cũng phải đứng hình nhìn ngắm mỹ nhân cũng mặc y phục đỏ như mình.

Cả người tản ra 1 sức quyến rũ hút hồn như *hồ li truyền thuyết, cả thân màu đỏ rực diêm dúa lẳng lơ nhưng cũng là thanh cao, đẹp đẽ hơn nữa 1 đoá liên tâm đỏ rực trên trán càng làm con người trần tục muốn sờ hữu. Con mẹ nó thật đẹp nha...Chờ đã ngực mỹ nhân sao lại phẳng như vậy?

Là nam nhân..Con mẹ nó thật sự hôm nay hấn không thể không chửi tục mà !!!là nam nhân có cần quyến rũ như vậy không? có cần mị hoặc như vậy không?...Có cần tay chạm tay chân chạm chân vào phu quân của hấn như thế không?....

(Tiểu Linh: " Thì ta chính là hồ li tinh trong truyền thuyết mà")

Cùng lúc đó chương huyền lực của Mị Ảnh tới. Tử Nguyệt có cấp cao hơn Tiểu Linh nên vẫn tránh kịp còn Tiểu Linh không phòng thủ, bất ngờ bị đánh mà cấp thấp hơn Tử Nguyệt nên phản ứng chậm hơn 1 nhịp vẫn tránh được chương lực của Mị Ảnh nhưng 1 góc áo bị chương lực xé rách khiến người nào đó thật sự muốn bùng cháy rồi.

Tử Nguyệt nhìn góc áo bị rách cũng biết người nào đó gặp hạn rồi. Con hồ li mà đã tính kế ai thì người đó chỉ thừa sống thiếu chết. Vì mỗi bộ quần áo bọn họ mặc đều do lão đại may mà con hồ li này siêu cuồng lão đại. Những thứ lão đại tặng cho, may cho chính là trần phẩm, là mạng sống đấy. Này rách 1 miếng nhất là cái áo tiểu hồ li thích nhất, là cái Vô Tâm thức 4 ngày mới hoàn thành thì người này kết quả khỏi phải nói.. Y mặc niệm trước cho tên nhân loại ngu xuẩn này trước.

"Nhân loại đáng ghét..xấu xí.. bày đặt mặc áo đỏ giống ta. Ngươi cũng xem xem lại bộ mặt mình đi có tư bản để mặc không, ta thấy thật hổ thẹn cho chiếc áo ngươi mặc. Ngươi cái loại người dị hợm học không lo học, luyện huyền lực thì không luyện đi bày đặt chơi nổi, áo đỏ, quần đỏ, chu sa đỏ, há miệng lung tung cần đại xung quanh là sao? không có quần ngươi à? Ngươi có tí nhan sắc mà đòi lên mặt với ai? bữa nay ta bắt

chấp...con mẹ nó cái áo đẹp nhất mà tỷ tỷ tặng ta... ngươi làm hư rồi.. Đó là cái độc nhất vô nhị là kiểu mà tỷ tỷ thiết kế riêng cho ta....hừ hừ...ta nói mà ngươi không trả lời cha mẹ ngươi không dạy cho ngươi phép ứng xử tối thiểu sao?.. ngươi há miệng làm gì? ngươi không biết khi người khác đang nói mà chen vô là vô lễ à... Chết tiệt... cái áo hư rồi.. ta đánh chết ngươi... đánh chết ngươi..."

Ách hấn còn chưa mở miệng nói 1 lời thì đã bị đánh rồi... Mị Ảnh hấn gặp hạn cúrt chó gì đây...

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Thương thành Bùng cháy

Ở một hướng khác, Ngọc Kim đang đứng xem 1 cặp ông cháu đang hát rong kiếm tiền. Nàng cau mày suy nghĩ

“Cái này cũng được xem là nhạc? Toàn ừm... í...o...um... a... í o...um... í o...? có thể hát như vậy sao? Sao không hát thành lời như mấy bài nhạc mà lão đại hay đưa cho bọn họ nghe nhỉ? Hay là bọn họ giống lão đại chỉ biết hát mỗi đoạn điệp khúc còn những đoạn còn lại chỉ là...la... lá...la... thôi, chắc là như vậy rồi. Thật là tội nghiệp là ca sĩ mà lại quên lời hèn chi chả có mấy người đi đường quan tâm”

“Ồi chào... tiểu nương tử xinh đẹp, nàng có 1 mình thôi sao? Nói đi nàng là con gái nhà nào bỏn thiếu gia lấy nàng về làm thiếu phu nhân, ăn sung mặc sướng, châu báu ngọc ngà nàng muốn gì ta sẽ mua hết cho nàng...”

Đôi mắt dâm dề nhìn chằm chằm vào cơ thể Ngọc Kim như thể nhìn thấu quần áo của nàng vậy, khiến nàng rất khó chịu

“...Khà khà... chỉ cần nàng hầu hạ bỏn thiếu gia tận tình...thì nàng muốn gì cũng có. Sao?”

“Cái gì cũng có?”

Ngọc Kim chau mày khó chịu nhắc lại câu nói của người nam nhân trước mắt mình. Chả lẽ Thần thú như nàng còn thiếu cái gì? Com ăn lão đại lo, y phục lão đại thiết kế riêng, đan dược lão đại luyện cho ăn như kẹo, châu báu thì ma thú như nàng thích ba thứ đó làm gì? Còn về phần nữ nam trong Nguyệt Vụ không phải có 1 đám theo đuổi nàng sao? Tên nam nhân trước mắt này vừa mập lại xấu, lại mặc màu đỏ cái màu mà nàng chúa ghét, mắt thì tí hí nhìn nàng như thể muốn coi sạch hết đồ mà xxoo nàng vậy? Chỉ cần mỗi sáng thức giấc mà thấy cái bản mặt vừa tròn vừa béo cùng cái thân hình lùn tịt chia ra 3 khúc của hắn thì không phải ói chết nàng sao? ... chẳng có lấy 1 điểm cộng mà đòi lấy nàng... nằm mơ đi...

Sau khi suy nghĩ cặn kẽ, nàng dứt khoát bỏ đi không thèm liếc mắt nhìn hắn nữa. Thế nhưng có người “gan to, mặt lớn” không biết nàng là thần thú cho nên sai đám thuộc hạ chặn đường nàng

“Tiểu nương tử à, nàng đừng thẹn thùng như thế mà bỏ đi chứ? Nói đi, nhà nàng ở đâu ta sẽ đưa kiệu 8, không, không, kiệu 16 người khiêng nàng về phủ hưởng phú quý?”

Ngọc Kim nặn ra 1 nụ cười còn khó xem hơn khóc quay lại nghiêng răng nói với nam nhân kia. Chỉ có những người thân quen với nàng mới biết mỗi khi nàng nở nụ cười khó hơn khóc này chính là lúc bão tố sắp sửa bùng nổ với kẻ nào đó không biết xui xẻo được viết bằng từ gì rồi.

“Tránh ra!”

“Cuối cùng nàng cũng quay lại nói chuyện với bỏn thiếu gia...ha ha...bỏn thiếu gia ta cứ thích chặn nàng đấy thì sao nào”

“3 giây! Hậu quả tự chịu”

“Nàng nha, sao 1 nữ nhân như nàng lại thích sử dụng bạo lực vậy? Được rồi, bọn bây bắt nữ nhân mang về phủ, tối nay bỏn thiếu gia đại hôn”- Nói xong, hắn cũng chĩa thêm nhìn kết quả, bởi vì trong đội ngũ chó săn của hắn có tới 2 người huyền vương cấp 1. Một nữ nhân trẻ như nàng thì làm gì có huyền lực cao cường

Dân chúng xung quanh cũng có người tiếc hận, lo lắng cho cô nương xinh đẹp kia mà cũng có 1 đồng người ngồi coi kịch vui, tươi cười trên nỗi đau của người khác. Nhưng điều đáng nói là mọi người đều thờ ơ trước những việc làm của Tư Nham, không ai ra can ngăn.

Hắn làm việc này đã quá quen thuộc. Hắn là con trai trưởng của thành chủ Thương thành. Hắn muốn gió được gió, muốn mưa được mưa. Con người thành chủ Tư Nghiễn rất tốt bụng. Ông luôn quan tâm, chăm sóc, giảm thuế cũng như có những chính sách mới để thúc đẩy sự phát triển thương nghiệp. Người dân ở đây luôn no đủ, luôn kính trọng vị thành chủ này chỉ trừ 1 điều là ông quá thương vợ và thương con, dù con làm sai điều gì đều chờ che, bảo ban.

Cả đời, Tư Nghiễn chỉ có 2 người phụ nữ và 3 đứa con. Người dân Thương thành tiếc hận cho ông vì đứa con trai trưởng-Tư Nham được nuông chiều, nghe theo lời mẫu thân thân sau khi lớn lên sẽ trở thành người có quyền thế nhất Thương thành nên phải cao ngạo, sai khiến tất cả mọi người. Điều Tư Nham hắn muốn có là có, nếu không làm theo ý hắn thì hắc sẽ dùng bạo lực để giải quyết mọi vấn đề vì trong não hắn luôn có câu “hắn là lão thiên gia, muốn gì ai cản nổi”. Vì vậy, hắn luôn hống hách đi gây họa cho dân chúng Thương thành: mua đồ, đi ăn vui về thì hắn trả còn buồn buồn thì hắn “đua không”, đi đường thấy cô nương nào xinh đẹp, thanh tú vừa mắt thì hắn mang về phủ làm “tình 1 đêm” còn hứng thú thì giữ, hết hứng thú thì vứt người ta như cỏ rác... Cho nên mới nói dân chúng Thương thành đã quá quen với những việc làm dơ bẩn của Tư Nham.

Con gái út- Tư Hi là con của vợ cả tuy là em của Tư Nham nhưng nàng lại thân thiết với đệ đệ của mình hơn. Nàng thuộc tuyết con gái khuê phòng, hiền lành. Và người con trai thứ tên Tư Điền-con vợ 2 tính tình nho nhã, có thiên phú kinh thương.

Bản thân ông cũng không nổi đánh con mình, cả đời cố gắng cho dân chúng thương thành nên thời gian dành cho vợ con mình rất ít nên ông luôn tự nhủ phải yêu con nhiều hơn, chiều chuộng con nhiều hơn. Có lẽ chính sự chiều chuộng quá mức này khiến cho sự phách lối của Tư Nham trở nên ngông cuồng hơn.

*

*

*

Sau khi tách nhóm, Bạch Ngân bị 1 đám bà thím, cô nương, tiểu loli điên cuồng đuổi theo sau. Hắn kính nể, được mọi người hâm mộ đúng là có cảm giác hư vinh nhưng mà đồng fan ấy có tư tưởng lấy mấy sợi tóc, lấy 1 góc áo, góc quần, hay là đề người hắn ra luôn sờ sờ, mò mò làm kỉ niệm hay kỉ vật thì thật đáng sợ đó. Điều quan trọng là không phải 1 người mà là 1 đồng người đó.

Lợi dụng “1 trời khói bụi”, hắn ẩn mình rồi tung mình nhảy lên mấy tòa nhà trốn thoát đám đông đang ngỡ ngác, tiếc nuối cắn khăn tay nhìn theo bóng y. Đang dạo chơi thì hắn gặp Ngọc Kim đang tính bay xuống chào hỏi thì hắn gặp kịch hay nha.

Con thỏ chết bầm hỏi trước hắn tỏ tình thì cứ chê này chê nọ giờ thì nhìn đi ông trời cũng có mắt cho nàng gặp tên nhân loại thấp kém mà lại xấu xí nữa. Đây thì thanh cao, đây thì tỷ tỷ lần này hắn đùa chết nàng cho coi.

“Tiểu Kim Kim, nàng cần ca ca trợ giúp không nè? Nàng chỉ cần đồng ý làm lang phu nhân thì ta sẵn sàng giải quyết mấy con ruồi bọ này sau đó xin lão đại chủ trì hôn lễ?”

Thật là mất mặt mà! Bị con sói trắng này phát hiện thì thế nào danh tiếng Thần thú của nàng trong mắt lão đại sẽ xuống cấp nha. Mà nàng nghe thấy cái gì? “ca ca”? Con sói ngu ngốc hắn biết đêm không, hắn thua nàng cả 102 năm lẻ 3 tháng 6 ngày đấy. “Ca ca” cái đầu nguoi á.

Mà nàng luôn thích trai già, trai đẹp, trai lịch lãm, ga-lăng, trai có sức mạnh chứ ai muốn người thua tuổi mình vừa khiến bản thân cảm thấy già vừa trẻ con, ngu ngốc cứ hi hi ha ha rồi suốt ngày cứ “Marry me” “Marry me” với nàng. Thế mà, lão đại lại bảo nàng hợp một phi công trẻ. Nàng mới không thèm có lấy hắn thời gian sẽ trả lời cho tất cả.

Đúng thật mãi về sau này có 1 đồng sói nhỏ cùng thỏ con ra đời, nàng mới biết mình lọt hỏ con sói xảo quyết này.

“Ca ca cái đầu nguoi á? Không lo giải quyết giúp tỷ tỷ đi mà còn đổ thêm dầu vào lửa chỉ? Mà thôi không cần, tự tay tỷ ra tay được rồi, đứng qua 1 bên nhìn là được đừng có gây thêm phiền phức gì!”

“Ê, người ta đâu đổ thêm dầu đâu người ta chỉ đổ thêm lửa vào lửa thôi, nàng đừng có giận mà. Hào hào, người ta chỉ đứng xem thôi không nhúng tay vào? Nhưng mà nàng “chỉ điểm nhẹ nhàng” bọn họ thôi nha, lỡ mà hưng phấn quá lại tổn mất tiền thuốc men đấy”

“Ừ. Đã biết”

Ngọc Kim lật úp bàn tay 3 lần, miệng lẩm bẩm thì trong lòng bàn tay đã xuất hiện 1 đồng lông trắng muốt đang dần dần trở nên cứng rắn, sắc nhọn như kim châm. Ngón tay cái giữ chặt mở lông trong lòng bàn tay đưa lên phía trước phóng về phía bọn chó săn Tư Nham.

Những tên không có huyền lực, có huyền lực thấp bị lông thỏ xuyên qua đầu đón nằm lăn lộn trên mặt đất, còn 2 tên có huyền vương huyền lực cao cường thì 1 tên tránh được còn 1 tên bị thương nhẹ. Tuy thấy nàng ra tay nhẹ nhàng, biết nàng là cao thủ nhưng 2 tên này vẫn cố chấp xông bắt nàng- vì nếu không bắt nàng thì người nhà bọn hắn sẽ không có cơm ăn.

2 tay nàng lật úp nhanh hơn, lần này xuất hiện cũng là 1 đám lông trắng nhưng đám lông này như bị đông cứng lại có màu lam ngọc trong suốt xinh đẹp, tỏa ra hơi lạnh lan tỏa ra xung quanh khiến mấy người đứng coi cũng lạnh run cả người. Nàng vung tay về phía trước. Những chiếc lông uyển chuyển bay xung quanh Kim Ngọc, 2 mắt nàng nhắm lại và khi nàng mở mắt ra những chiếc lông cũng thoát khỏi quỹ đạo mà như có mắt bay về phía 2 tên Huyền Vương.

Cảm nhận được sự lạnh buốt từ những chiếc lông xinh đẹp đang dần lút vào người mà không để lại 1 vết máu. Khi sợi lông đã vào trong xuyên qua xương thì dừng lại, nó bắt đầu tán khí lạnh làm đông từ từ mạch máu, xương khiến máu đang chảy bị mắc kẹt chảy ngược lại.

Điều đáng sợ hơn là nó dần dần hút hết huyền lực rồi từ từ di chuyển ra khỏi cơ thể nhưng phần bị đông lại vẫn sẽ tê cứng không thể cử động mà phải chịu đựng đau đớn từ từ khi băng dần tan đi hết mới có khả năng cử động bình thường. Cảnh tượng xinh đẹp, mỹ nhân xinh đẹp nhưng khiến con người ta lạnh sống lưng. Dừng cả tóc gáy “những thứ gì càng đẹp càng nguy hiểm”.

Trong lúc mọi người ngỡ ngác, sợ hãi Kim Ngọc thì Bạch Ngân vừa vỗ tay vừa lắc đầu cảm thán. Ai nói thỏ trắng là ngây thơ, thuần khiết, sói là động vật nham hiểm Bạch Ngân hắn phản bác liền: Có con thỏ ngây thơ, thuần khiết nào hề sơ hở đâu không lại là cắn người khác chảy máu đầm đìa, đầu lia khỏi cổ, có con thỏ ngây thơ, thuần khiết nào trong vòng 1 nốt nhạc làm 1 đám người lăn lộn trên mặt đất không? Mà cũng có có con thỏ ngây thơ, thuần khiết nào hay thối mồm về tiểu j hắn chưa trưởng thành, có bụi không hay tuổi của hắn?

Cho nên hắn mới cảm thán là ai nói thỏ là động vật hiền lành, trong sáng nhất. Thỏ chưa chắc đã dịu dàng, thuần khiết mà có khi còn đáng sợ, đầu óc

đen tối hơn cả loài sói, điển hình là con thỏ trắng trước mắt hấn đây thôi.

“Đã bảo là nhẹ tay rồi mà, ra tay như thế này thì giữ lại được mạng thôi chứ huyền lực thì bị phế bỏ rồi còn gì nữa. Ôi! Lão đại mà bị mấy tên ruồi bọ này đòi tiền thuốc chắt tháng này bị cắt xén y phục và lương thực mất”

“Đã nhẹ lắm rồi. Tỷ tỷ ta cũng không biết, thường ngày vẫn hay chơi mấy món này với lão đại thấy lão đại có bị gì mấy đâu? Ta nghĩ mới là khởi động thôi ấy chứ, ai ngờ “out” hết cả rồi”

“Hả? Vậy à?”

“Ừm. Thật khó hiểu? Chẳng lẽ lão đại là “trâu bò”* không phải là người”

(Vô Tâm: Ta có ý kiến, ta không phải là trâu bò ta là khác người 1 chút được không? Tại ta ngâm mình trong Hồn thể và khế ước Tiểu Hắc nên cơ bắp, gân mạch co giãn và có sức chịu đựng hơn người, mà ta cũng chú trọng tập luyện sức chịu đựng của bản thân. Ta cũng phải chịu đựng đau đớn mới có được 1 cơ thể hơn người chứ đâu phải từ trên trời rơi xuống đâu mà có được”)

“Kệ đi. Lão đại hình như gọi cơm trưa rồi. Đi thôi”

2 con Thần thú phui đuôi tung người bay về hướng của Vô Tâm bải bỏ lại chiến trường mà mình gây ra. Còn tên Tư Nham mắt giắt giắt liên tục 1 cô nương xinh đẹp như vậy có cần mạnh mẽ như vậy không? Ôi mỹ nhân! Chết tiết lữ ăn bám. Người dân từ thất thân sau hình ảnh mỹ lệ thì hả hê, cười nhạo Tư Nham. Trong suốt 25 năm qua thì năm nay là năm bọn họ cảm thấy thống khoái nhất.

*

*

*

Không nói điều chứ số Tư Nham đúng số con rệp, vụt mất mỹ nữ, thuộc hạ bị đánh toi tã, dân chúng thì hả hê cười nhạo. Hôm nay hấn cảm thấy rất xấu hổ nhưng trên tất cả là tức giận. Bỏ mặc đám thuộc hạ đang đau đớn quằn quại trên mặt đất, hấn phui tay áo quay về phủ.

Trên đường về gặp 1 mỹ nhân xinh đẹp cùng 1 tiểu nữ hài đáng yêu hấn cứ ngỡ niềm hạnh phúc cuối cùng trong ngày cũng đã đến. Suy nghĩ kỹ, với thanh danh người gặp người biết thì thế nào mấy mỹ nhân này cũng sợ sệt mà bị hấn bắt, mà đâu phải mỹ nhân nào cũng mạnh mẽ như cô vừa rồi đâu cho nên hấn quyết định lần này tự mình ra tay.

Nghe thấy tín hiệu Vô Tâm gửi, A Đào cùng Tiểu Hắc đi dạo chợ bất ngờ bắt gặp nhau trên đường về tập trung. Trong lúc về, Tiểu Hắc bị mùi thơm của hoa cao tử, anh viên chi, cùng bó đào đào*... hấp dẫn nên dừng dừng mãi với A Đào và phân vân với món ăn của Vô Tâm mới nuốt nước bọt lần cuối, tiếc nuốt rồi khỏi quảy.

*: là món ăn vặt

Vô tình không nhìn đường đụng phải người khác nên nàng cũng hết sức lễ độ xin lỗi nha vì lão nương là người có văn hóa ý lộn là tinh linh có văn hóa đó, chỉ là người nàng đụng lại vô văn hóa.

“Xin lỗi cái gì? Ngươi có biết bộ y phục của bổn thiếu gia bao nhiêu tinh tề không? Ngươi đủ trả nổi hả? Hay bán cả nhà ngươi cũng không đủ?”

“Vị công tử này, vị tiểu muội ta sai là đi không nhìn đường vô tình đụng trúng công tử nhưng muội ấy cũng đã xin lỗi rồi. Công tử cũng không có chuyện gì thì mong công tử lấy việc nhỏ hóa thành không việc, dĩ hòa vi quý đôi bên”

A Đào tiếp xúc với con người nhiều nên cũng biết giao tiếp, ứng xử tình huống này, dù sao đi gặp lão đại mới là chuyện gấp gáp làm bây giờ. Tiểu Hắc không cam lòng tính nói hấn cũng có lỗi mà, có mắt mà không biết tránh ra nhưng bắt gặp ánh mắt giết người của quân gia A Đào thì lão nương như Tiểu Hắc đôi lúc cũng phải biết thức thời nha nếu không cũng chả có “quả ngọt” mà ăn ở trong Huyền Đào đâu.

“Ồ! Tiểu mỹ nhân à nàng nói nghe hay thiệt nhưng nàng biết bộ y phục của ta đáng giá bao nhiêu không? Rất đắt đó. Hay là nàng bán thân cho ta trả nợ...Ừm... Không... nếu gom muội muội nàng nữa thì mới đủ?”- Tư Nham mắt ti hí tính kế bắt cả tỷ lần muội về phủ.

“Con mẹ nó! Lão nương mặc kệ A Đào ngươi nói Vô Tâm cắt khẩu phần cơm của ta đi. Nhưng mà ta nhịn không được nữa rồi!

Cái gì bắt ngươi đi nghe còn thấy được đường này bắt cả ta đi làm gì? Tên nam nhân heo kia ngươi mới 2 mắt heo của ngươi ra nhìn ta chỉ mới 8 tuổi thôi, không có hứng thú luyện đồng cũng chả có hứng thú mỗi ngày phải nhìn cái bản mặt to như cái chảo rán trứng.

Ngươi đó, ngươi xem lại mình đi bộ quần áo có bao nhiêu mà đòi lấy A Đào và ta trả nợ hả? Trả cái beep Lão nương không trả thì làm được gì? Ta có lễ độ xin lỗi ngươi thì thôi đi đường này A Đào cũng xin dĩ hòa vi quý rồi mà ngươi còn đòi hỏi cái gì? Muốn tiền lại đòi tiền bà đây không có cũng không trả. Ngươi có giỏi thì bắt lấy bọn ta về... hừ... A Đào, đi. Chúng ta đi tìm tỷ tỷ”

“Các ngươi đứng lại. Các ngươi có biết ta là ai không? Ta là con trai thành chủ thương thành. Ở trong thành này ta muốn có gió, có mưa đều là do ta quyết định. Khôn ngoan thì đi theo ta hưởng vinh hoa phú quí nếu không đừng bắt ta phải ra tay”

“Ta cùng tuổi muội có việc bận. Cáo từ”

“Khốn kiếp các ngươi đứng lại”- Từ Nham đi chuyển thân mình ục ịch ra chắn đường đi của Tiểu Hắc và A Đào.

Đến lúc này A Đào cũng chẳng còn thái độ điềm tĩnh nữa rồi

“Tránh ra”

“Không”

“Tránh”

“Không”

“Hậu quả tự chịu”- không nghĩ ngợi nhiều A Đào giơ chân đạp 1 phát vào ngực Từ Nham khiến y bay đi 6 mét tạo thành 1 vòng cung chạm đất tuyệt đẹp cùng 1 miệng máu tươi ọc ra nở rộ như hoa bi ngạn trên mặt đất.

Để Từ Nham nằm im tư thế cạp đất, nàng cùng Tiểu Hắc bước đi về phía Vô Tâm trong sự lo lắng nhưng đầy ngưỡng mộ của người dân xung quanh. Mãi đến gần 1 khắc cái xác chết Từ Nham mới cử động từ từ đứng lên miệng vừa rỉ máu vừa gầm thét đòi trả thù. Hắn tức giận hằm hằm lê lét từng bước chân về phủ kêu binh lính, gia nô trong phủ đi tìm 2 người A Đào và Tiểu Hắc bản thân cũng không quên gọi y sư đến coi vết thương ở ngực.

Có thể nói, đám người Vô Tâm là tạo lửa, Tiểu Linh và Từ Nguyệt là thổi lửa, Ngọc Kim và Bạch Ngân là góp lửa thêm lửa còn A Đào và Tiểu Hắc là vừa đổ dầu thêm lửa vừa làm lửa cháy rực cả Thương thành rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Sống cung đồ _phần 1

Ngày hôm nay bán được được liệu thu 1 đồng tiền, Vô Tâm rất vui vẻ, rất phấn khởi nhưng sự phấn khởi rất nhanh bị dập tắt bởi mớ rắc rối. Nghe dc tiếng thét chói tai ngoài tiền sảnh tiệm thuốc, nàng biết chắc không ít thì nhiều sẽ có liên quan tới cái con người thích gây chuyện chú ý-không phải sao ngay cả y phục cũng phải là màu đỏ mới chịu mặc. Vô Tâm bắt lực day trán. Nàng nhìn trời cũng đã quá trưa 1 lúc, cũng tới lúc gọi mớ "siêu sao" tập hợp chờ cho có rắc rối gì nữa chắc nàng cũng chả biết có ghánh nổi hậu quả cho bọn họ không nữa.

Lòng luôn cố nhắc nhở chính mình phải hết sức trấn định, nhẫn nhịn nếu có chuyện gì xảy ra. Sau lần thứ 18 tự nhắc nhở, nàng mới đọc 1 chuỗi đạo khê* triệu hồi mọi người.

- Keng...keng... thu hồi sao chổi.

*đạo khê: là những nguyên tắc, qui định trong khê ước với ma thú. Người khê ước có năng lực càng cao thì việc khống chế, triệu hồi ma thú của mình càng dễ dàng và ở khoảng cách càng xa.

Lúc nàng tới "chiến trường" tiền sảnh thì cảnh tượng thật sự phù hợp với 2 chữ hoành tráng.

Bàn ghế trong tiệm bị đổ ngã, liêu xiêu cón 1 vài cái bị ném ra ngoài đường không còn nguyên vẹn. Đá đồng tụ tập đông như kiến bu, nam có, nữ có, từ già đến con nít từ bàn hàn tới phú quý. Tất cả mọi người đều đứng lại xem, cổ vũ- ngay cả 1 con chó cũng biết sủa vài tiếng góp vui.

Điều đáng nói là tâm điểm của sự chú ý chính là 2 cái bóng dáng nam nhân mặc trang phục màu đỏ đang chửi rủa, dang tay, nhấc chân, ta 1 quyền, ngươi 1 cước khiến bộ trang phục rách tả tơi. Từng miếng vải rơi là tả như cánh hoa đoà cuối xuân. Người đẹp đánh nhau đúng là mỹ cảnh.

Đúng lúc này Tiểu Linh đánh ra 1 chương. Vô Tâm thấy người áo đỏ kia tránh dc nhưng ai ngờ đó chỉ là chiêu thức giả, 1 chương tiếp theo của Tiểu Linh đánh phía 2 bên sườn chân của kẻ trước mặt.

-Đám làm hư y phục của lão tử. Lão tử khến ngươi không còn có thứ gì mà che trên người.

Không tránh thoát dc cả 2 phía nên Mị Ảnh đành ngâm ngùi tắm chửi rửa 1000 lần Tiểu Linh rồi đành lựa chọn 50-50, "1 mất 1 còn" tránh né để 1 bên lặn lặn vậy.

Tiếng ma sát giữa chương lực vào không khí nghe thật rít tai để cho đến khi nó chạm vào y phục của Mị Ảnh nghe tiếng rẹt... rẹt. Đám đông hút cả chục ngụm khí để hô hấp có thể thông suốt còn những ai không đủ định lực, nhẹ thì chảy máu cam, nặng thì ngất luôn tại chỗ.

Mà độ ngất cũng hiệu ứng đám đông hoành tráng mới chịu. Lúc đầu cũng chỉ khoảng ba bốn chục người ngất nhưng về sau 1 số người không cưỡng lại độ nóng của hình ảnh tiếp tục ngửa cổ lên nhìn nên kết quả là lại có thêm 1 tốp người ngất.

Lấy tay vỗ ngực ổn định hơi thở, Vô Tâm thầm an ủi chính mình.

- Cũng may, từng là người hiện đại từng làm trưởng phòng ý tưởng có tham gia mấy buổi chụp hình đồ lót nam, cũng từng xem mấy bộ phim 'xem xong xóa', từng nhìn lên Phan Tín Hoàng thay đồ. Đầu óc vô cùng đen tối chỉ là chưa thể hiện ra bên ngoài, cho nên mới có đủ 'nội công thâm hậu' không bị phọt máu mũi mà chết.

Nhớ lại cảnh tượng lúc nãy, thật đúng là kích thích. Nàng cứ tưởng người kia tránh dc đòn ai ngờ vẫn dính. Chương phong của Tiểu Linh làm 1 bên ống quần của người kia bị mất. 1 mảng da thịt trắng nõn cứ như thế lộ hẳn ra ngoài chưa kể chưa đầy 3s sau chiếc quần lụa màu đỏ tung bay theo gió vì chương lực của Tiểu Linh bắn ra dài từ bắp chân đến quá eo Mị Ảnh làm đứt dây buộc quần nên em quần thân iu cứ thế ra đi chu du miền đất lạ.

Vì bị mất quần nên Mị Ảnh chỉ còn 2 vạt áo che thân, chỉ là 2 vạt áo này không thể nào che hết vòng 3 của y. Hơn thế nữa y đang ở trên không trung, gió bay phấp phới khiến y có cảm giác nếu không lấy 1 tay che, 1 tay đề phòng con người trước mắt thì 2 vạt áo này mặc ngoài chỗ mang tính chất mình họa chứ chẳng che đậy dc cái gì. Thật ngượng chín cả mặt!!!

*

*

*

Làm cho Vô Tâm 3 vạch hắc tuyến là 1 đám sao chổi nàng nuôi không biết đến lúc nào mà mỗi người 1 tư thế khác nhau ra sức la hét cổ vũ con hồ li rắc rối.

- Tiểu Linh, ra tay mạnh vào, đánh cho tên đó trần như nhộng.

- a Linh à, đệ đánh xong nhớ bạo hành cục bông của hần, tiện thể đo kích thước hộ tí nha.

-Này, hôm nay lão nương đang bị 'sì-trét' nên người đánh hần từ từ thôi cho ta còn có thú tiêu khiển giết thời gian.

- Tiểu Linh thân ái, bạo hành hoa cúc hần có khó khăn gì thì hỏi ta nha. Nhưng còn vấn đề về kích thước ta cấm đệ nói cho Tiể Kim Kim của ta biết

... ..

Mị Ảnh cùng đám đông rùng mình: Lần này thì thảm rồi. Tiếc cho 1 đời oanh liệt không nhiễm bụi trần của các chủ Hoa Hoa điểm

Vô Tâm vô lực nói với 1 quân sự của dược linh tiệm vài câu.Sau đó, nàng lục trong Huyền đào vợ đại 2 bộ y phục nam nhân, kêu gọi mấy con thần thú, A Đào cũng Tiểu Hắc và Mị Ảnh đáng thương và đưa y phục cho 2 tên đầu xỏ gây chuyện.

-Y phục đây 2 người nhanh mặc vào đi.

- Tiểu cô nương xinh đẹp, nàng thật tốt bụng....

Khi Mị Ảnh chưa nói hết câu thì đã bị 1 bóng dáng đỏ chót đẩy ra 1 bên để lao vào lòng của cô gái 14 tuổi trước mắt khóx "mưa lê vũ đài" tổ cáo y

- Huhu..tỷ tỷ...huhu... tỷ đừng tốt vs tên đó. Tên đó rất xấu xa. Hần làm rách y phục của đệ mà tỷ thức bao nhiêu ngày mới hoàn thành. Hần bắt nạt đệ....

1 đàn quạ đen bay ngang đầu, ai nói cho Mị Ảnh hần biết người mới đằng đằng sát khí khi nãy đòi giết hần chính là người như trẻ lên ba tựa như con chó hồ gặp dc chủ nhân tổ cáo tội trạng từ trên trời rớt xuống. Mà cũng có cần đã kích hần vậy không, 1 nam nhân trưởng thành lại gọi 1 đứa trẻ chưa dứt sữa là tỷ tỷ.

-... Hần còn nói xấu về tỷ nữa, nên đệ mới đánh...

- Y nói xấu ta

- Đúng vậy, hần...hần hần chê y phục của tỷ làm xấu...hần nói người làm ra bộ y phục này không có mắt thẩm mỹ...người đó chính là xấu xí...

- ách..... cái này là lúc nóng giận tại hạ mới buột miệng lỡ lời mà thôi, là lỡ lời.

sau khi nghe xong lời nói của Tiểu Linh, Vô Tâm ngẩng đầu nhìn Mị Ảnh rất dịu dàng, thân thiết.

- Chỉ là lỡ lời?Hửm?

- Đúng, đúng đúng. - Sợ nàng ko tin y liên tục gật đầu. Y thật có cảm giác hình như trách dc vô dựa gờ phải gấp vô dũa, cảm giác rất áp lực đó.

Vô Tâm nàng tức giận nhất là có người chê nàng làm y phục xấu, là không có đầu óc thẩm mỹ. Tưởng chừng như con sóg thần sắp đổ bộ, thì tiếng ọt

..ột... của cái bụng đói vang lên khiến nàng mền nhịn bỏ qua tạm thời.

- Sau bữa trưa, ta sẽ tính toán sổ sách nói xấu danh dự, làm bẩn uy tín, gây tổn thất về mặt tinh thần. Đừng mong trốn thoát vì khi đó cái giá phải trả không chỉ là về tiền mà còn là nhiều thứ khác khác.

Ánh mắt không mấy tốt đẹp của nàng ko quên dòm cái thứ ở giữa 2 chân hân, đồng thời không biết nàng vô tình hay cố ý liếc nhìn Tiểu Linh làm sống lưng hân đỏ mề hôi nha. 1 tiểu cô nương không nên biến thái như vậy dc không?

- Đi ăn com. Rắc rối này mấy người 1 tuần không dc ăn com ta nẫu.

- Lão đại(tỷ tỷ).... đừng tra tấn mọi người bằng niềm an ủi duy nhất mà.

Đám người vừa chạy theo Vô Tâm, vừa ko quên tặng 1 ánh mắt bom nguyên tử cho 2 tên đầu sỏ làm bọn họ bị cắt khẩu phần: 2 người các người lo mà bù đắp lỗi lầm. Nếu bọn ta còn bị cắt giảm thì cứ mà lo chuẩn bị hậu sự từ bây giờ đi là vừa.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Sống cung đồ_tập 2

Trên đường phố tấp nập và ồn ào, nhóm người Vô Tâm vẫn trở nên nổi bật và hút mắt nhiều người. Mọi người nhìn họ bằng nhiều cảm xúc khác nhau: ghen tị có, hâm mộ có, chiêm ngưỡng có, tò mò có...

Dù đã biết ngoại hình của đám người mình là vô cùng nổi bật sẽ đưa đến rắc rối nhưng nàng vẫn không quen dc với những ánh mắt nhìn chằm chằm như vậy. Cảm giác thật khó chịu...

Và chính nhờ vào ngoại hình này mà đám người Vô Tâm có thể dễ dàng tìm kiếm được 1 tiệm ăn ngon ở Thương Thành. Mặc dù, công việc hỏi đường có gặp chút trắc trở. Ví dụ như Bạch Ngân hỏi 1 tiểu cô nương để tìm quán ăn ngon, bồ, rề thì cô nương nhà người ta chỉ ngăn người nhìn mặt hân chứ không trả lời hân... Nhóm người Vô Tâm bắt lực lần 1.

Ví dụ như A Đào “nhẹ nhàng hiền thực” cũng ra tay đi hỏi đường 1 tiểu cô nương nhưng cô nương nhà người ta cũng chỉ chỉ ngăn người nhìn nàng. A Đào gặp cảnh này cũng ngăn ngăn. Nàng là con gái mà, có phải nam nhân đâu mà tiểu cô nương trước mặt hoa en hoa si với nàng như vậy..... Nhóm người Vô Tâm bắt lực lần 2.

Ví dụ như Tiểu Linh cũng giơ tay xung phong hỏi đường nhưng đối tượng là 1 thiếu nam trẻ khoảng 15, 16 tuổi nhưng cảnh tượng không có khả quan hơn là bao mà ngày càng có xu hướng hoành tráng, bi cảnh hơn. Đối tượng mà y hỏi có vẻ bị sốc bởi vẻ ngoài “mỹ nữ hóa nam tính” mà chảy máu mũi ngất tại chỗ. Rốt cột chưa hỏi được gì mà người thì “thăng” ngay tại chỗ. Y nhún nhún vai, vô tội nhìn Vô Tâm

“Không phải lỗi của đệ nha. Đệ chưa hỏi cũng chưa làm gì người ta cả. tỷ đừng giận nhé.”- Hân cũng không quên nháy mắt vài cái để tăng thêm tính chất vô tội của mình.

Lấy tay đỡ trán nhìn trời, Vô Tâm nàng rất tức giận nha. Thật muốn chửi thề thật nhiều trong ngày hôm nay. Cái quái gì mà y chưa làm gì người ta. Thôi đi!! Nguyên cái bản mặt hồ ly truyền thuyết, nam, nữ đều có thể “ăn” thì người ta không sốc “tuổi dậy thì” mới loạn.

Thế là cứ như vậy nhóm người Vô Tâm tiếp tục bắt lực tập 3.

Mãi cho đến lúc Vô Tâm ra mặt hỏi đường mới thu chút kết quả khả quan. Ai bảo khuôn mặt nàng là khuôn mặt “bình thường” nhất trong đám người này.

*

*

*

Từ Mị Lượng là quán ăn cùng quán rượu ngon nhất cũng như xa hoa nhất Thương Thành. Tòa kiến trúc đồ sộ gồm 7 lầu. Lầu 1,2 là đại sảnh cho những người ít tiền, càng lên cao thì kiến trúc càng xa hoa, từng phòng được tách riêng tạo không gian yên tĩnh thoải mái, thích hợp cho những kẻ thích không gian riêng ăn com, tung tiền hay giao dịch các vụ mua bán quan trọng. Lầu 3 thì giành cho khách phú quý có tiền các bàn ngăn nhau bởi bình phong trang nhã,hay bình phong vẽ phong thủy.

Lầu 4 là lầu kim quang, giành cho những người có máu mặt trong các lĩnh vực khác nhau cũng như vùng tiền như rác. Không gian lầu 4 trang trí lấy màu vàng làm chủ đạo và những đồ vật có giá trị cao, ngay cả 1 chiếc bình cắm trúc cũng có giá mấy chục kim tệ.

Lầu 5 là lầu cho khách “vip” của tiệm, chỉ có những người nào có thẻ mới được lên lầu 5, mà số thẻ của Tử Mị Lượng chỉ có 10 cái. Còn lầu 7 là lầu nội bộ của tiệm chỉ có các quản dự mới có quyền lên, những người không phận sự miễn vào.

Có người đồn, ông chủ Tử Mị lượng là nam tử tuyệt sắc nghiêng thành, có người nói đó là nữ tử mới đúng, người lại nói chủ của Tử Mị Lượng là 1 trong những người có “vai vế” đã sắp gần đất xa trời là 1 bà cụ hay ông cụ 90 tuổi lánh sự đời. Lời đồn thổi thì rất nhiều. Còn người gặp được chính xác chủ của Tử Mị Lượng thì con số rất hiếm hoi. Cho nên mới nói, Cái gì càng bí mật thì càng hấp dẫn người ta chú ý tìm hiểu. Nhưng tìm thì có tìm nhưng có hiểu được sự tình thật sự thì không có ai cả.

Kiến trúc vừa mang tính Á Đông vừa kết hợp chút gì đó hiện đại. Nói chung nhìn rất thích mắt. Đó chính là cảm giác đầu tiên mà Vô Tâm nhìn thấy Tử Mị Lượng cũng gần như là cảm giác chung của đám thần thú: Chính là rất đẹp mắt.

Khí thế đám người Vô Tâm bước vô rất “hoành tráng” vì vẻ ngoài “chơi nổi”. Tiểu nhị của quán nhiệt tình hỏi han chào đón cũng không quên tang bốc Tử Mị Lượng của mình.

“Xin hỏi các vị muốn ngồi đại sảnh hay phòng riêng. Các vị có thẻ của quý tiệm chứ? Tử Mị lượng hôm nay có món mới được khai món, các vị có muốn dùng thử?”

“Không cần giới thiệu, cho bọn ta gian phòng yên tĩnh, trang nhã là được.”

“Vâng, vâng. Mời mấy vị lên lầu.”

Bước lên lầu 3 của Tử Mị Lượng, đám người Vô Tâm chọn 1 cái bàn nằm trong góc khuất sát tường có 1 ô cửa sổ có thể nhìn ngắm cảnh sắc ngoài phố.

“Các vị dùng gì? Đây là món ăn của ngày hôm nay”

“Người cứ lấy 1 số món ăn đặc sắc của quán lên là được, với 1 bình nước mơ quả lạnh lên, bọn ta không thích uống trà.”- A Đào lên tiếng gọi gọi. Thật sự thì bọn người nàng đứng là không thích uống trà. Nước trà thì xanh xanh, trong trong uống vô lại chán chán mà không hiểu vì có gì mà người ta mỗi lần cứ vô quán ăn là phải ngồi kêu trà. Cứ uống nước hoa quả vừa ngọt lại lạnh lạnh mát rượi không phải là tuyệt hơn sao.

Sau khi đợi A Đào gọi món xong, Vô Tâm uống cũng đưa cho mỗi người 1 viên đan dược- Thay Nhan. Nàng cũng suy nghĩ cặn kẽ nha, bọn người nàng gây ra động tĩnh lớn như vậy không thay đổi khuôn mặt để cho “chủ nợ” đến tìm thì càng rắc rối, 36 kế cứ trốn đã rồi tính.

“Uống đi. Đây là Thay Nhan. Có thể thay đổi dung mạo tùy ý theo suy nghĩ của các người. Tốt nhất là thay đổi dung nhan càng xấu càng tốt để không ai đánh chủ ý thì là tốt nhất”

“Lão đại a, người cũng không nên cổ vũ phong trào xấu xí chứ. Dân người toàn hoa xinh, cò lạ mà giờ bắt thành “hoa xấu, cỏ thú” à? Thôi đi! biến thành xấu thì bị Tiểu Kim kim ghét thì sao. Cứ biến thành bình thường cho dễ nhìn vẫn là tốt nhất đi.”- Bạch Ngân lên tiếng thay cho nỗi lòng của mọi người.

“Thôi thôi.. mấy người tính biến thành thứ gì, Vô Tâm ta sẽ không quản nữa? OK? Nhưng miễn là bình thường giống người 1 chút bớt “trắc phẩn gieo duyên” cho nhân dân quần chúng đừng mất máu nữa thì cảm ơn trời đất”.

Sau khi uống xong viên đan dược mà Vô Tâm đưa cho đám người Vô Tâm đã trở nên càng sáng chói hơn nhờ có Vô Tâm. Tại vì sao? vì nàng quá xấu mà còn là xấu lạ. Vóc người tròn tròn, nhưng khuôn mặt thì lại béo ú, 2 mắt hí hẹp dài như 1 đường chỉ không thấy mắt tròng. Mắt lại không có long mày nhưng lông mi lại dày và cong vút như cánh bướm. Sống mũi bẹt, 2 lỗ mũi bè ra như lỗ mũi trâu. Cái miệng xinh xinh đỏ hồng giờ chơi trò siêu nhân biến hình. Nó trở nên dày như 2 miếng lap xường được dính lên khuôn mặt vậy.

Điều khủng khiếp là lúc nàng cười những khối thịt trên mặt vặn cẹo như có nguy cơ sắp rớt. Và đâu đó trong không khí có vài người đang có hiện tượng nôn khan

“Mẹ kiếp! Người biến hình trở lại bình thường cho lão nương. Nhìn mặt người mà ta nuốt cơm nổi thì tên ta viết ngược lại cho người xem!”

“Lão đại ! Người cũng quá cường hãn rồi”- Từ Nguyệt giờ ngón tay cái lên với khuôn mặt rạng rỡ hài long như hoa lạ của Vô Tâm

“Lần này hình như Lão Đại có chút quá tay thì phải”- Ngọc Kim cũng lên tiếng đồng ý với đồng bào.

“Ta...ôi..ôi..khụ...khụ... Thật sự quá cường hãn”- Bạch Ngân lần nữa khẳng định thẩm mỹ của khuôn mặt Vô Tâm sau 1 hồi chỉnh hình.

“Ta thấy rất tốt, mà chơi cũng rất vui”- Vô Tâm vô tội nháy mắt vài cái với đám người đã trở nên bình thường.- Trừ Tiểu Hắc đang tò mò coi Vô Tâm tạo mặt nên vẫn chưa uống đan dược.

Thật sự là Vô Tâm nàng thấy rất tốt nha, cũng đẹp mắt hơn mấy chục lần so với hồi nàng chết nữa. Thật đúng đám người này chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà. Nếu mà thấy chắc không phải nôn khan là xong có khi mỗi lần nhìn mặt nàng là không ăn cơm được luôn quá. Thật nhớ những ngày tháng xa xưa!

*

*

*

Tiểu nhị bụng các món ăn và nhận tiền của Vô Tâm xong lui xuống. Tuy có chút thắc tại sao đám người họ lại đeo khăn che mặt nhưng thôi người ta trả tiền đầy đủ còn cho thêm 1 chân chạy bàn như hần 1 khoản tiền kha khá thì hần cũng không nên nhiều chuyện làm chi. Đẹp bỏ xong mọi thắc mắc vị tiểu nhị của chúng ta lại vui vẻ tươi cười đón 1 tốp người khác vào tiệm.

Ăn gần hết món thì cửa bị người nào đó không biết trời cao đất dày hung hổ xông tới.

“Chính là nàng, các người bắt lại cho ta”

Mọi người đoán ra được ai không? Tên ..tên.. Chính “Số con rệp” Tư Nham

“Mẹ nó, ăn cơm cũng không yên! Tên kia nhìn quen thế.. À nhớ rồi. Ê, ta nói rồi ta không có tiền đền cho người cái gì đâu. Biến đi hôm nay ta không có tâm tình tâm sự cơm trưa”

“Ai nha, tiểu muội muội, tỷ tỷ xinh đẹp của nàng đâu?”- Tư Nham liếc mắt nhìn chăm vào đám người tìm kiếm A Đào xinh đẹp để bắt nha.

“Ai du.. Hần tính hỏi ai đây? A Đào, Tiểu Kim Kim hay lão đại? .. a ha.. ta cũng nhớ ra người nha, nam nhân nhân loại xấu xí”

“Bắt hết cho ta.. không xong 1 ai gia bữa nay từ bé tới lớn đều muốn?”

“Khẩu vị cũng lớn nha, Lão Đại người nói xem có người muốn tính “ăn “ người kia?”

“Thật sao? Nhan sắc mới của ta có hù chết hần trong đêm tân hôn không?”

Đồng thời nàng cũng không quên, cố ý làm rớt miếng vải che mặt, nháy mắt cười “rạng rỡ” với Tư Nham.

Nguyên 1 đám coi kịch hay ở cửa cùng Tư Nham và đám thuộc hạ ói mửa liên tục không ngừng, nhất là những bàn xung quanh tò mò muốn xem kịch. Món ăn ăn từ nãy giờ vào bụng lại trào ngược trở ra. Có mấy người còn chịu không dc độ xấu của Vô Tâm mà ngất tại chỗ.

Ôi, có cần cầu huyết như vậy không? Đẹp cũng ngất mà xấu cũng ngất? chả lẽ định lực của con người Đại lục này bị giảm sút?

“Ách.. Nhan sắc xấu đúng là lợi hại mà... Cũng trả tiền rồi. Đi thôi. Còn phải mua nhiều đồ lắm đó “- Vô Tâm vui vẻ nhảy chân sáo, kêu đám người đi theo nàng. Rất bận nha, buổi tối nàng còn có cái hẹn đòi nợ nữa.

“Ọe... khụ.. ọe... Chờ... chờ... các người bắt.. bắt con bé áo xanh cho gia.. nhanh.. nhanh... ọe...”

“Bắt ta?”

“Không bắt được tỷ tỷ... ọe... động phòng... thì muội muội thay thế chứ sao... khụ...”

“Huhu.. Vô Tâm hần bắt nạt ta... híc híc ...tỷ tỷ Vô Tâm hần bắt nạt Tiểu Hắc... tiểu Hắc mới có mấy tuổi mà hần ..huhu.. hần muốn... muốn Tiểu Hắc làm việc ấy ấy.. huhu tỷ tỷ Vô Tâm.. hần... huhu”- sắc mặt thay đổi nhanh như điện.

“Ngoan, tỷ tỷ trả thù cho muội được không?... Đừng khóc nha... khóc sẽ nhanh già”

“Ai mới nhanh già, tỷ mới nhanh già?” – Tay Tiểu HẮC lập tức sờ lên mặt mình như thật sự sợ mình già đi.

Đám người Vô Tâm cười đau bụng khi thấy bà già Tiểu Hắc suốt ngày kêu “lão nương” có hành động trẻ con như vậy. Đám người cũng không quên cầu phúc cho tên óc heo kia. Lão Đại tuy bình thường ngu ngơ, hiền lành nhưng đụng trúng người mà nàng quan tâm thì ...ai nha.. 1 bụng đen tối đầy dọa người ta sống dở chết dở nha...

Khuôn mặt xấu xí cười ngày càng rạng rỡ, bước gần tới Tư Nham. Tư Nham thì ngày càng không ngừng lùi ra phía sau tránh né vừa liên tục che miệng không ngừng phát ra tiếng.. ọe.. ọe.. cho đến lúc đằng sau hần là bức tường hần không còn đường lui.

Vô Tâm với dáng đi đầy sát khí, đi tới chỗ Tư Nham. Nàng nâng cằm hần lên nhìn:

"Người có vẻ có sở thích hơn người nh? Thích người của ta? thích làm việc mệt nhọc như vậy hay là bây giờ làm luôn? hử? Được? Để xem 1 người có vẻ không đủ hay là 10 người hay 20 người thì mới thỏa mãn cái "quả ối" giữa 2 chân của người? .. Nhìn xem có vẻ nó không được tốt cho lắm? hay là ta làm cho nó tốt hơn nhé?"

Trên tay Vô Tâm không biết khi nào đã xuất hiện 1 cây đao nhỏ, nàng từ từ miết đao từ cầm xuống ngực, di chuyển xuống eo rồi dừng ở đai quần. Xoẹt.. tiếng kêu rất vang quần và khó hần rơi xuống nền nhà.

"Ấy nha.. ta hơi quá tay chăng? .. Xem xem kia sao người run vậy là đao của ta rất sắc sao?... Ôi, Đúng là ta nói đúng nha... Người xem chim người nhỏ như vậy thì làm sao đáp ứng được nhu cầu của Tiểu Hắc, Chắc mấy phu nhân, tiểu thiếp của người ngày phải tắm trong nước mắt phải không? Ôi nhìn này kích thước thật nhỏ hình dáng cũng khó xem chắc người phải uống thuốc mới có đồ khí lực nhu cầu cho mấy tiểu thiếp của mình..."

"...Bữa nay, ta làm phước... ở đây có chút Vị Dương Xuân... Có cái này trái ớt sẽ thành trái cà tím nha.. rất lợi hại đó.. ngươi phải chuẩn bị cho mình 10 nòng nha không không ta sẽ chuẩn bị cho ngươi ... Làm chuyện tốt thì phải làm cho tới cùng phải không?"

"Ngươi.. thả...ợc..ta...ra...Đồ xấu xí"

Dám gọi nàng là xấu xí thì nàng làm cho hắn cả đời tăm tối... tính nàng lương thiện tính kiếm cho hắn 1 kỹ viện nhưng giờ nghĩ lại thì nên ném hắn vào *vị tiệt cho rồi. Dám nói nàng xấu xí.

Tay xách Tư Nham như xách heo nhảy ra khỏi cửa sổ, nhảy qua mấy tòa nhà tới Hoa Hoa Các- các của Mị Ảnh.

Ném Tư Nham vào Đại Sảnh đông người, hô to tên Mị Ảnh:

"Tên ẻo lả, ra đây cho ta. Trả nợ luôn cho ta đi. Nhanh cho ta còn có việc Mị Ảnhhhhh"

"Con mẹ nó, đứa nào gọi tên ta, ta chém cả nhà cả nhà bây giờ"

"Ngươi muốn chém ta? hừ"

"Aaaaaa..... Đồ xấu xí ngươi là ai? mau mau đuổi con mẹ xấu xí này ra khỏi các !!!"

"Nốt ruồi đỏ ở đuôi bên trái, áo xanh mùi hoa đào... Ngươi nhớ chưa? Thật sự muốn đuổi ta?"

"Ách.. nuốt ruồi son đuôi bên trái sao nàng ta biết? còn nữa nữa áo xanh mùi đào? Toàn các đều biết hắn mặc y phục màu đỏ thôi mà lấy đầu màu xanh, ... áo xanh hôm nay có mặc ...Aaaaa ngươi ngươi là cô nương tốt bụng của tên hồ ly?"

"Đã biết thì kiếm cho lão nương 10 tên cao to, đen hôi, ăn mày càng tốt không cần tắm rửa tiền ta chi. Đem tên này cùng mấy tên kia vào 1 căn phòng "Sạch và đẹp" có nhiều người chiêm ngưỡng và cho y có quãng thời gian tươi đẹp là được...."

".. Làm cho tốt là ta và ngươi xong chuyện..."

Mị Ảnh ngu ngơ không biết chuyện gì xảy ra nhưng với khí thế của Vô Tâm và bản tính có kịch hay để xem nha- con trai thành chủ đâm loạn với 10 tên nam nhân ách rất là cường hãn nha.... Dù sao không phải chủ ý của y có tiền là được. Chuyện lớn đã có Lão Đại đằng trên lo là được rồi.

Lúc Đám người thần thú chạy đến thì, Vô Tâm đã thay đổi trang phục và mũ chòm đầu đang ngồi cắn hạt dưa thưởng thức "cảnh đẹp" sống động. Xuân cung nam nhân và nam nhân quần quít nhau không 1 kẻ hở. Tư Nham nổi bật trong đám người vì vừa mập lại vừa trắng, khí thế cường hãn "hằm dưới" không ngừng rên rỉ

"Hào a.. Nhanh lên. Nhanh nữa.. um.. u... aa... áaaaa...a ..um...."

Tiếng rên rỉ đâm loạn thế mà Vô Tâm cứ ung dung thưởng thức cùng đám đông ở đại sảnh. Lão Đại đứng rất là cường nha.

Vô Tâm nàng là tò mò thôi. Tại nàng chưa từng thấy nam nhân với nam nhân làm sao có sự "giao thoa" nha. Bây giờ mới biết thì ra nam nhân cũng có thể như phụ nữ có thể làm trên cũng có thể làm dưới. Ôi! Chất lượng tuy có hơi xấu nhưng rất sống động nha.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20: Lỗ chó bò qua- Vô tâm trở về

Một hồi oanh động còn mãi in đậm trong tâm trí dân chúng Thương Thành. Nói sao thì đây cũng là 1 sự trả thù đầy ngọt ngào cho dân chúng nơi đây sau bao tháng ngày bị Tư Nham ức hiếp. Nếu như có khổ thì chắc là...

"- Mẹ nội nó! COn trai ngoan con nói đi ...ai ..ai đã làm cho con thành như vậy.. hu hu.. nương chém nhà hắn thành 18 khúc khác nhau.... phanh thay tứ chi 4 phía... huhu.. đứa con trai ngoan ngoan của nương.. cả đời của nương sẽ đi về đâu đây...."

- "Đáng đời! Ngày thường ta đã nói ngươi bao nhiêu nên học hỏi đệ đệ mình thì không lo... thích làm chuyện thị phi .. giờ thì hay rồi người ta làm cho nam không ra nam nữ không ra nữ... làm 1 đấng nam nhi đầu đội trời chân đạp đất không ưng giờ thành cái ông a ông ợc như thái giám... 1 đồng nữ nhân thú về từ thị thiếp biến thành ti muội tốt chia sẻ kinh nghiệm "tán" nam nhân...

Ngươi làm vậy có thấy xấu hổ không? cũng may ta không có chỉ mỗi người là con trai... Ngươi... từ từ giải quyết đồng "chồng nhỏ chồng lớn" mà ngươi vừa thú về đi! Ta sẽ không bao giờ quản chuyện của ngươi nữa..hừ"

- Phụ thân.. phụ thân nằm dưới cảm giác tốt lắm- ai đó còn có tinh thần đề cao cảm xúc của việc trở thành nam nhân nằm phía dưới.

- Người...ta tại sao lại sinh ra người chứ... Phụ nhân bà dạy con mình tốt lắm...- Thành chủ tức giận phũ tay áo rồi đi không thèm ngoảnh mặt lại

Phụ nhân thì khóc nức nở, ôm đứa con trai còn đang tự hào vì mình đã tìm ra "giới tính" thật của bản thân-Chính thức trở thành 1 thành viên trong giới đoạn tay áo ở lục địa. Tiểu muội, và đệ của Tư Nham chỉ lắc đầu cảm thán...

Từ đây Vô Tâm đã thành công tạo ra 1 thế hệ "chuyện tình đoạn tay của 1 gia tộc"- Vì những thế hệ con cháu của Tư Nham sau này đều dc truyền lời nói bất hủ của y: " chỉ có -Nam nhân- mới đem lại hạnh phúc cho -Nam nhân-".

*

*

*

Trên con đường gập ghềnh có 1 chiếc xe ma thú nhỏ nhỏ đang di chuyển giữa núi rừng hùng vĩ. Cảnh vật dồi dào sức sống. Ven đường là hàng cây cổ thụ to 2-3 người ôm, tiếng chim hót vui tai đâu đó vang lên. Những đàn bướm đủ màu sắc dập dờn bay từ bụi hoa này đến bụi hoa khác cùng những làn gió sớm nhẹ nhàng thổi vào trong buồng xe khiến ai nấy trong xe đều cảm giác thoải mái, vui vẻ.

Gió thổi vào xe vượt qua hàng mi dài của 1 cô gái nhỏ nhắn tên Vô Tâm đang say giấc nồng. Nàng giờ đã là 15 tuổi nhìn nhìn sơ qua chỉ khoảng 13, 14 tuổi vì dáng dấp hơi tròn, khuôn mặt bầu bĩnh cùng đôi mắt to, tròn ngây ngô. Thân hình chưa phát triển cùng quả đầu 2 chòm cang khiến nàng nhìn giống con nít hơn.

Gió lay lông mi khiến cô gái nhỏ ngửa mặt, nàng mơ màng mở mắt nhìn quanh. Lấy hai tay dụi mắt cho tỉnh hẳn, nàng bắt đầu nhìn xung quanh rồi thì thầm...

"-mọi người thì ra vẫn còn ngủ..."

Đôi bàn tay múp múp, trắng trẻo khẽ vén những tấm màn che nhìn cảnh tượng bên ngoài. Vô Tâm hít từng ngụm không khí trong lành buổi sớm mà cảm thán thời gian trôi nhanh thật, nàng đã rời Thương thành để về để đi được nửa tháng rồi.

Tự dưng tóc gáy dựng lên khiến nàng vừa buồn cười vừa đau đầu, đây là cảnh tượng thứ bao nhiêu kể từ ngày nàng thu nhận bọn Thần thú vậy. Nàng không cần nhìn ra sau cũng biết cảnh tượng của "1 đàn con" đôi mắt ngấn nước như chỉ cần 1 động tác cũng làm đám người ấy òa khóc. "Chúng" nhìn chăm chăm vào nàng, đôi thức ăn sáng-trưa-chiều-tối chưa hề ăn vặt, ăn dặm ăn khuya, ăn lễ cuối tuần, lễ có áo mới... Những đôi mắt như cùng thốt lên 1 câu

- Mẹ, chúng con cần thức ăn.. thức ănnnnnnnnnnnn !

Y như rằng, cả đám người nhìn nàng như mẹ hiền! Được rồi nàng chào thua. Vì vậy, Vô Tâm vào Huyền Đào tắt bếp làm món ăn. Nhưng điều làm nàng vừa bực vừa buồn cười là khi nàng dọn món và kêu mọi người vào dùng bữa thì cảnh tượng chiến tranh thế giới thứ 3 đã bùng nổ. Người người, ta ta tranh nhau chỉ vì 1 cái đùi gà, 1 bát canh mà đánh nhau bầm người... đã thế mấy tên mà giành dc đồ ăn thì vừa ăn vừa khiêu khích đối phương xong còn ngò phịch trên ghế ưỡn cái bụng to như bụng bầu tay vừa xoa vừa vỗ vỗ, mắt cười híp lại thỏa mãn.

-"Thật ngon.. Thật no...cuộc đời thật là sung sướng..đâu như ai đó phải tro mắt ngồi nhìn mà không được hưởng? Haha..."

Vì vậy mà cảnh tượng này luôn diễn ra mà không có hồi kết...

--- ----- phân đường tới kinh thành --- -----

Đã tới kinh thành được 2 ngày, Vô Tâm cũng hiểu được sơ sơ hoàn cảnh ở đây. Bây giờ Uyên gia có thế lực lớn nhất sau đó đến Vân gia của nàng, tiếp đến là Hà gia, phúc gia và cuối cùng là Tuyền gia.

Uyên gia và Vân gia của nàng từ trước đến giờ vẫn luôn xích mích vì vị trí thứ bậc nhất nhì trong ngũ đại gia tộc. Đã thế, hồi nhỏ Uyên Nhân Nhi và nàng có vài tranh chấp nhỏ cũng đã khiến Vân gia ngày càng không có cảm tình với Uyên gia cộng thêm Uyên gia 2 năm gần đây luôn chèn ép Vân gia về mọi mặt từ buôn bán, thu mua tu hành sĩ, giá bán thuốc...và Uyên Nhân Nhi nhìn trúng ca ca "tử lạnh".. ách chính là Ngũ ca- Vân Thiên-mặt lúc nào cũng lạnh lạnh nên nàng đặt luôn cho biệt danh "ca tử lạnh".

Kể cũng lạ, ngũ ca lúc nào cũng kiệm lời ít nói, khuôn mặt nhìn người ngoài bao giờ cũng chỉ có 1 biểu cảm cứng đờ lạnh như băng, tay luôn cầm đao : "Chớ có gần ta..gần thì Chém". Thế mà Uyên Nhân Nhi ngắm trúng thì cũng lạ nha...

Chẳng lẽ anh hùng cứu mỹ nhân trong truyền thuyết: Thấy chuyện bất bình, "anh hùng" xuất hiện cứu "mỹ nhân" đang bị kẻ xấu làm hại trong ánh hoàng hôn chói lóa. Ngay từ cái nhìn đầu tiên, "mỹ nhân" đã yêu người "anh hùng"... 2 người cưới nhau.. sau đó.. sau đó là cảnh tượng xuân cung... quần áo rơi lá tả trên đất... mỹ nhân đặt 1 nụ hôn lên môi anh hùng.. Chẳng nổi thú tính dè mỹ nhân dưới thân mà... a phi...a phi...

Nam mô a di đà phật... ca ca muội xin lỗi...hình như với trí tưởng tượng bay xa 1 ngàn 8 trăm dặm mà muội đưa huynh đi xa rồi... Huynh nên quay về .. quay về thôi...

Lấy tay vuốt ngực... cũng may chưa đưa huynh ấy đi xa quá... vẫn có thể về...

Lấy lại tinh thần, nàng tự nhận trí tưởng tượng mình "hơi" phong phú. Quay lại chủ đề chính, Uyên Nhân thì nhìn trộm ngũ ca nàng mà 2 ngày đòi của hồi môn 3 ngày lại chạy qua đòi ngũ ca thành thân ở rể , ở đâu nghe tin có ngũ ca là nàng ta lại chạy đến đòi cưới chỉ thiếu nước 1 nháo 2 khóc 3 đòi thất cổ , khiến cho ngũ ca suốt ngày trong phủ không dám ra ngoài hay đi học viện.

Chuyện thứ 2 là Tuyền Ân Thi của Tuyền gia sắp thành chị dâu của nàng nha. Nhị ca và Thi tỷ có tình cảm nhưng ca ca vì chờ nàng nên chỉ mới đính ước chứ chưa thành thân chờ nàng về uống rượu mừng chúc phúc cho bọn họ. Thi tỷ dễ tính, dịu dàng cũng ưng thuận nghe theo lời nhị ca... hajzzz... chắc phải về sớm thôi... ai nỡ lòng nào chia đôi tình cảm của đôi tình nhân...

Rồi 1 vài thế lực giang hồ mới nổi.. chuyện quan binh, lục đục biên giới của vài quốc gia....chuyện hoàng gia tranh chấp.... phe này phe kia... rồi có 1 kỹ viện mới mở... dân chúng năm nay dc mùa... Nói chung là tình hình tương đối bình lặng.

Trong cái nhìn yên bình mà Vô Tâm kết luận đó, nàng đâu biết rằng cái gì nhìn càng yên bình thì khả năng giông bão ập đến càng lớn đến gấp bội, càng to lớn hơn.

Vì Thiên hạ ta tranh rồi người lại tranh, tranh tranh đấu đấu qua nghìn năm vì thỏa mãn bản tính của người đàn ông là hoang dã, muốn chinh phục, muốn khẳng định cái tôi của mình, muốn tạo nên công danh... là vì tham vọng làm bá chủ- kẻ đứng trên đỉnh cao ngạo nghễ nhìn xuống thiên hạ quý gối chân xưng thần, kính trọng, ngưỡng mộ mình.

Sau khi trả tiền phòng trọ mấy ngày nay, đám người Thần thú theo chân lão đại về nhà nàng làm khách. Đám người theo Vô Tâm đi vào 1 con hẻm vắng người sau đó dừng lại

- Lão đại à, sao lại dừng lại ở đây có gì đâu? đâu có phủ của lão đại? chỉ có con đường và 2 bức tường chứ mấy?- Ngọc Kim thắc mắc hỏi

-đúng vậy... Lão đại à! Con đường này vắng vẻ vậy nên đi tiếp chứ sao dừng lại?- Bạch Ngân, Tiểu Linh cùng Từ Nguyệt, Tiểu Linh, Tiểu Hắc cũng nhìn Vô Tâm với vẻ mặt đầy thắc mắc chỉ trừ A Đào.

A Đào nhìn trời mà ngao ngán: Lại tới rồi, lần này không biết chào đón như thế nào đây. Mong sao Vân gia của Tâm tỷ không dày vò nàng, quên đi sự hiện hữu của nàng mà lo chăm sóc cô công chúa Vô Tâm. Hajzz còn mấy người kia ư? Thân ai nấy lo đi... mấy vị "đại gia" trong nhà đây rất khó chơi nha...Tránh dc kiếp nạn này rồi tính.

Ai bảo Vô Tâm Tâm đi 1 mạch 5 năm chỉ gửi 1 bức thư về nhà... Oán khí này không trút về bọn họ còn trút về ai đây... Cho nên nàng chỉ có thể âm thầm mặc niệm cho đám người còn đang ngu ngơ thắc mắc lí do ở bên kia mà thôi.

-Ấn. Nhà ta ở đây. Mọi người vào thôi.

Sau đó, Vô Tâm đi về phía bên trái từ từ gõ 1 nhịp điệu lên tường. Chỉ trong chốc lát bức tường bị hồng ra 1 lỗ khoảng 1 người có thể bò vào. Lúc nào mọi người mới ngó người hình như hiểu dc cái gì đó.

- Không phải đi, Lão đại người cho chúng ta chui lỗ chó mà vào nhà người.

-Lão Đại! Đây có phải là nhà của người? Đã là nhà mình thì sao phải chui lỗ chó để vào? mà không đi cổng chính hay cổng sau cũng dc...

- Đánh chết lão nương cũng không bò qua lỗ chó. Mấy con Thần thú trời ơi còn không bò thì thân phận Tinh linh truyền thuyết như ta bò qua chính là sỉ nhục...hừ..

-Biết ngay mà.. thế nào cũng có cánh này.

- Ách.. là vì đây là nhà của ta nên ta mới chui.. mọi người không cảm giác thú vị sao?- Đôi mắt to tròn chớp chớp vài cái vô tội với mọi người rồi sau đó nướn người bò qua bên kia tường.

Thật khó có cơ hội mà mọi người chung tiếng nói với nhau

- Thú vị cái con khi mốc!!!!

*

*

*

Động tĩnh không lớn nhưng đối với những cao thủ như huynh đệ Vân gia và ẩn sĩ núp trong góc khuất để bảo vệ gia tộc đứng gần đó đều nghe rõ ràng.

Mấy huynh đệ Vân gia chạy đến thì thấy có 1 cô gái nhỏ mập mập, đáng yêu đang từ lỗ chó ở 1 góc tường bò ra từ từ đứng dậy, chung quanh là mấy vị ẩn sĩ đang giờ kiểm đề phòng nàng như thích khách.

Đầu tóc có chút lộn xộn, quần áo vì bò mà có chút dơ bẩn. Tiểu cô nương đứng ở phía mặt trời nên huynh bọn họ không thấy rõ khuôn mặt của nàng mà

chỉ mơ hồ cảm giác được điều gì đó quen thuộc phát ra từ người nàng.

Sau khi hoàn thành "chiến tích" chui lỗ chó ra ngoài nàng nhìn thấy mấy ca ca của mình. Nhìn từ trái sang phải từ trên xuống dưới, nàng cảm thán thật đúng là gen tốt. Người nào đều thật đúng với 2 từ "nữ nam tử" mà mình thì vẫn chưa phát triển là bao để trở thành 1 đại mỹ nhân.

Nhìn xung quanh... Ách mấy vị huynh đài à! mới vừa về có cần chào đón nàng nồng ấm bằng đường đao lưỡi kiếm như vậy không? Trái tim nàng rất yếu đuối có thể bị kinh hách mà đột tử lúc nào cũng không hay nha.

(Tác giả: Ta xin.. trái tim con mà yếu đuối thì trái tim ta được tính là cái gì? chẳng lẽ mong manh, dễ vỡ và đầy mẫn cảm à...???)

- Hi! mấy ca khỏe không? mọi về nhà..hi hi...- Mặt mày Vô Tâm hớn hờ vẩy tay khí thế chào hỏi mấy ca ca của mình.

Trong lúc mấy huynh đệ nhà Vân gia chờ người ra.. Thật là mọi ầy sao?

Thì Vô Tâm hồn nhiên vừa đi về phía trước vừa cười nói nhưng bị cản bởi mũi kiếm của mấy vị ẩn sĩ

"hey hey... Are we ok? Do we understand me talk about it?... Này này, mấy người quên mọi rồi sao... huhu.. còn chĩa kiếm vào người mọi nữa...huhu... mọi đi...mọi đi đó... mọi không về nữa... mấy người không còn thương mọi nữa...huhu"

(Vì từ nhỏ Vô Tâm hay nói mấy từ hiện đại nên mấy vị ca ca của Vô Tâm cũng biết 1 ít ý nghĩa mà Vô Tâm muốn truyền đạt nha mọi người)

Huynh đệ Vân gia từ ngạc nhiên biến thành vui mừng sau thành ân hận đang tính đi về phía trước ôm "công chúa" thì 1 bóng dáng màu trắng khác nhanh chân hơn bay phía Vô Tâm.

Bóng trắng nhanh chóng điểm huyết mấy ẩn sĩ sau đó ôm chầm lấy Vô Tâm mà khóc rống

- Bảo bối, cuối cùng con cũng về với lão già..huhu... con đi mà không chịu gửi thư nhiều về cho gia gia.. con đi để cho mấy tiểu tử kia bắt nạt gia gia... con đi không ai chơi với gia gia nữa.. con đi lão già Uyên Thán suốt ngày kể về cháu gái hần tốt cái này, tốt cái kia, cái gì tài nữ với cái gì thiên tài, rồi cái kia xinh đẹp..hần còn chế giễu ta...con đi chả ai quan tâm ta, ngó ngang đến ta nữa...huhu...

-Gia gia! Hào! Người khóc sẽ xấu Tâm nhi không đi chơi với gia gia nữa, sẽ không đưa gia đi du thuyền. Ân?

- Huhu.. ta biết mà.. trong cái gia tộc này không ai yêu ta bằng bảo bối..huhu..

Phụ thân, mẫu thân, lão gia gia Vô Tâm chạy đến khi biết tin nàng về. Lão gia gia vận khinh công chạy nhanh hơn nên có cảnh tượng như giờ. Nhưng mà mấy người trong vân gia trở mắt nhìn nhau: Lão gia gia, ngài hình như "bành trướng sự việc" thì phải?

Chả lẽ bọn họ đối xử với người tệ như vậy. Người nào đòi sáng phải ăn cháo đào, bánh hoa ngô đồng tiên tử; chiều lại đòi đi Ẩm cư ăn mới chịu; buổi tối lại đòi đi Hoàng cung dạo chơi tập làm đạo chích giả để tăng cảm giác kích thích?...

Bọn họ chắc chắn nghe nhầm đi? không ai đối tốt với người???... Bọn họ chính là coi như không nghe không thấy gì đi.

Phụ mẫu và mấy ca ca của Vô Tâm bước gần về phía nàng mà ôm

- Hải tử hù, con làm phụ thân lo lắng suốt

-Bảo bối.. huhuhu.. con cuối cùng trở về với mẫu thân rồi..

- Mọi cuối cùng cũng chịu về à? không đi chơi nữa sao?

- Mọi nên về sớm hơn đi? Nhị ca của mọi sắp bị tị xuân làm khổ đây.

-Về rồi... Công chúa cuối cùng cũng về rồi.. làm bọn huynh lo mãi?

- Mọi về... ta lo.

.....

Đang lúc tình cảm dâng trào mọi người hào hứng hàn huyên..

thì 1 cái lại 1 cái Huyền lực mạnh mẽ tỏa ra lao vào khuôn viên khiến tất cả mọi người trở nên đề cao cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Học viện đế đô - có người xui xẻo

Từng vệt màu Huyền lực khác nhau lao vào khuôn viên. Mọi người nhìn thấy uy lực của từng màu Huyền lực mà không khỏi rung mình, đề cao cảnh giác: Uy lực cỡ này không phải nhân vật bình thường.

Khi những vệt màu nhạt dần đi, mọi người thấy rõ những đại gia không mời này vào sân. Người nào người nấy đều mỹ không giống như thường mà mang chút gì đó của thiên nhiên của vũ trụ.

(TG: thì đúng rồi con nhà người ta có phải là con người đâu.. Người không phải là thần thú thì cũng là tinh linh không tinh linh thì là yêu thụ)

Nam, nữ mỗi người 1 vẻ: lạnh lùng, ma mị, quyến rũ, lanh lợi, chính trực, dịu dàng. Dân người siêu mẫu này nhảy qua tường vào phủ Vô Tâm. Nói sao chứ bất mọi người từng là vương 1 cõi trong Nguyệt Vụ hay vương của 1 bầy tinh linh mà bỏ lỡ chó thì.. xin lỗi mấy người họ làm không được...(!_!!)

Sau khi nhảy vào sân, mọi người nhanh chóng tìm kiếm hình ảnh của Lão đại. Khi thấy Lão đại của mình bị tầng tầng lớp lớp cái ôm của 1 đồng người. cảnh tượng chào đón rất nồng nhiệt nha.

- Mấy vị đây là bạn của ... Tâm nhi?-phụ thân của Vô Tâm nhanh chóng lấy lại phong phạm gia chủ, bình tĩnh hỏi.

- Là- Dân siêu mẫu không mặt không nhạt lên tiếng.

Nói đùa! Bọn họ chỉ coi trọng, quan tâm Vô Tâm thôi. Họ coi Vô Tâm là chủ nhân của mình thôi, chứ mấy người khác cho dù là phụ mẫu của Vô Tâm thì đã sao? Họ đã từng là vua 1 vùng hà cớ gì phải cúi đầu trước 1 nhân loại mà không hề quen biết hay có cảm xúc gì. Và lại con người không phải ai cũng tốt bụng như Lão đại: nấu cơm cho họ ăn, may y phục cho họ, cho họ ăn đàn được quan tâm họ mọi lúc, coi bọn họ như người thân mà đối xử mà không hề tính toán hay ép buộc họ làm những điều không thích mà luôn lắng nghe họ.

Còn những con người khác khi vô Nguyệt Vụ toàn là săn bắt ma thú bọn họ: bắt ép khế ước ma thú làm sủng vật để mua vui, trao đổi buôn bán ma thú như một món hàng, những ma thú có tính tình quyết liệt không chịu thuần phục sẽ bị thuần sư giết chết ngay tức khắc để lấy ma tinh, chưa kể 1 lượng lớn nhân loại vào Nguyệt Vụ giết chết ma thú để lấy lông, da, xương, răng và ma tinh làm đan dược làm đồ trang trí...

Nói chung con người chính là không tốt đẹp gì nên bọn chúng không mấy cảm tình với con người. Đã có ấn tượng xấu như thế, thì thái độ của bọn họ cũng không mấy dễ chịu là bao.

Vô Tâm thấy thế cũng hiểu. Nàng biết mấy người này không thích tiếp xúc trừ nàng ra. Định kiến của họ về con người là rất sâu. Ai bảo người nào người nấy vô Nguyệt Vụ đều có mục đích xấu xa với bọn họ đây. Thôi đành từ phân tích cho mọi người hiểu biết lẫn nhau vậy: Con người không phải ai cũng xấu xa ghê tởm mà cũng có người tốt.

Thoát khỏi những cái ôm nồng cháy, Vô Tâm nhanh nhẹn chạy ra giữa giới thiệu dân siêu mẫu với gia gia, phụ mẫu và mấy ca ca của mình

- Mọi người đây là bạn bè của con...Họ là những mỹ nam, mỹ nữ mà con gặp trên đường. A đây là A Đào chắc mọi người biết rồi... đây là tiểu Linh, Tiểu Hắc, Ngọc Kim, Bạch Ngân, Tử Nguyệt

Sau đó nàng quay lại tiếp tục giới thiệu

- Còn đây là gia gia của ta ông tên Vân Nam Hữu.. đây là phụ thân anh tuấn -Vân Nam Tâm.. còn người phụ nữ xinh đẹp kia là mẫu thân ta, tên là HÀ Yên Cẩm... mấy vị anh tuấn tiêu sái, đẹp trai như được tạc ra kia là ca ca của ta... lần lượt là nhị ca-Vân Sỹ, tam ca-Vân Tinh, tứ ca-Vân Phong Ứng và ngũ ca-Vân THIên...

à còn nữa thực chất lúc đầu ta tên là Vân Tâm. Tâm trong tâm can bảo bối nhưng sau gia gia muốn cuộc đời ta không phải chịu uất ức, đau thương hay lo lắng vì cái gì vì đã có gia tộc ủng hộ, yêu thương nên người thêm vào tên ta chữ "Vô" - tức là vô lo, vô nghĩ. Cho nên tên đầy đủ của ta bây giờ là Vân Vô Tâm.

- Bảo bối con bất công.. tại sao giới thiệu mấy người kia rất hoành tráng mà gia gia chỉ giới thiệu tên. Gia không chịu... không chịu...

- Gia gia người rất ồn... gia gia mà nói nữa con sẽ không chơi với gia gia nữa.. không cho gia gia quả cầu thủy tinh, không kể chuyện xưa 1001 đêm cho gia nghe, không cho gia đi du thuyền ...không cho... nói chung chung là không cho....

- Bảo bối ngoan... gia gia im lặng.. không nháo nữa.. không nháo nữa, Con phải chơi với gia gia đó phải cho gia gia mấy món đồ thú vị nha .. con còn phải đi theo gia gia tới chỗ lão già hồng hách Uyên Thân nữa... Suốt ngày lão khen cháu gái mình khiến ta tức đỏ cả vành mắt. Giờ thì tốt rồi con đã về.

....

Sau 1 trận ồn ào, mọi người cũng coi như nhận biết nhau. Dân siêu mẫu bị dân soái ca của Vô Tâm liếc 1 ánh mắt sắc lẹm: Không phải đi! Cảm giác rất giống bị mấy ông ca ca của lão đại tính kế.

Vân gia tuyên bố con gái mình đã về sau bao năm tu luyện- mặc dù sự thật là "em nó" bỏ nhà đi bụi, và 3 ngày sau mở tiệc rượu tẩy trần cho các bằng hữu quý mà con gái mình quen biết.

Ngủ xong 1 giấc, thân thể thật là sáng khoái, Vô Tâm vươn vai tay che miệng đang ngáp 1 cái thật to. Bọn nô tỳ thấy thế rất hoảng sợ: Tiểu thư à, người có thể thực nữ hơn 1 tỷ được không. Người cứ như vậy hoài thì ai rước người khỏi phủ đây

(NC: yên tâm đã có ta lo. Máy người cứ lo hầu hạ nương tử ta cho tốt đi)

Sau khi làm vệ sinh cá nhân xong, Vô Tâm đi dùng điểm tâm sáng cùng với gia đình. Vây quanh bàn ăn toàn là mỹ nam mỹ nữ khiến cảm giác ăn uống rất là ngon.

"Mọi người con muốn đi học viện tham quan thôi được không? Ở trong phủ hoài con cũng thấy chán lắm.."

"Ừm con đi đi. Máy vị khách quý cứ để phụ thân lo.."- Vãn Nam Tâm không quên vừa cười vừa nói nhìn qua rất thân thiện nhưng nếu nhìn kĩ thì nụ cười này rất không bình thường nha.

"Ừ..ừ..đừng rồi"- Máy ca của Vô Tâm cũng ủng hộ 1 cách nhiệt tình.

...

Chuyện vì thế mà được quyết định xuống. Ai đó vô tư hạnh phúc tham quan học viện đế quốc, còn ai đó thì bị ở nhà nhìn sẫm soi như quái thú mới xuất chuồng phải giữ bình tĩnh vì Lão đại đã dặn không dc gây chuyện nếu gây chuyện thì nàng sẽ cắt com nguyên 1 năm

--- ---- Cách tuyển tới học viện-----

Chiếc xe ma thú sói màu xám dừng trước cổng học viện đế đô. Nhìn chiếc xe quen thuộc đó Quân giáo học viện Diễm Lan 2 mắt hưng phấn tỏa sáng:

- Ấy đó... bốn cậu quý tử cũng biết đường đến học viện rồi sao? mấy bữa nay nghỉ học chắc sướng lắm nhĩ?

- Lan quân giáo à... người cũng biết đây ngũ đệ đạo gần đây nếu tới trường sẽ hơi ồn ào mà. Lần này bắt đầu dĩ mới hộ tống "tiểu công chúa" nhà tiểu sinh đi tham quan học viện thôi. Chắc Lan quân giáo không phiền chứ?- Phong Ứng biết Diễm Lan là 1 người mê trai nên y vì em gái báo bối mà hi sinh thân thể mình. Khi nói chuyện với Lan quân giáo y không quên nói vạt áo 1 chút, ánh mắt quyến rũ 1 chút.

- Ừc..ừc.. Được được.. đi đi.. bữa sau phát huy thêm chút nữa.

Hajzz sắc đẹp dụ hoặc vẫn là hiệu quả nhất. Sau khi đi qua cổng học viện, nàng được dẫn đi khắp nơi trong học viện: Tầm Thiên các- nơi để các tài liệu và sách quý, Bình các- nơi luyện võ, chế tạo vũ khí bảo quản khoáng thạch, Thư các là nơi dạy học các môn học lý thuyết cho mọi người, Đan các là nơi cho các đan sư luyện đan, trồng thảo dược Ngoài ra còn có 1 số các khác như: Các Phòng- nơi ở cho các tiểu sinh, Tâm các - khu vực của các vị giáo quản dạy học cũng như hiệu trưởng của học viện, rồi Nguyệt Cốc cái gì động tu luyện nhanh tiến cấp chỉ dành cho các học viên ưu tú... nói chung cái học viện này rất rộng.

Nhìn chung giống như mô hình đại học ở thời hiện đại trường học phân ra từng khoa, khoa phân từng ngành khác nhau để dễ quản lý và mỗi khoa lại có khu vực riêng để học tập, rèn luyện.

Mà 5 anh em nhà nàng đi đến đâu cũng thu hút bao nhiêu ánh nhìn của mọi người nha nhưng đa số là ghen tị, ghen ghét. Trong lúc đi nàng cũng phát hiện ra bằng hữu của mấy vị ca ca mình là Hoàng Kiếm- là tam vương gia, biểu ca Yên Khương và Y Tô. Ai cũng cao to, đẹp trai.

Nói chuyện 1 hồi nàng cũng hiểu mình là nhân vật nổi tiếng, giấu mặt đối với mấy vị bằng hữu của ca ca mong gặp đến nhường nào. Đang nói chuyện vui vẻ thì 1 giọng nói chanh chua chen vào khiến nàng rất không vui nha.

-Người bỏ cái bàn tay dơ bẩn của mình ra khỏi Thiên ca caaaaaa.- giọng nói phát ra từ 1 bóng dáng yêu kiều màu vàng nhỏ nhắn đang lao tới.

Why? nàng và Ngũ ca cầm tay nhau thì có sao? Ngũ ca bất chợt phát hiện vết sẹo trên cổ nàng. Nhìn theo ánh mắt Ngũ ca lúc nào cũng im lặng dừng trên cổ mình thì nàng biết Ngũ ca phát hiện ra rồi vì không muốn mọi người lo lắng nên nàng cầm tay ngũ ca nắm lại ánh mắt cong cong nhìn lại tỏ vẻ mình không sao để cho ca ấy khỏi lo lắng thôi

Nhưng giờ nhìn thấy con người chanh chua kia thì nàng cũng hiểu nàng ta là ai rồi? Không phải là Uyên Nhân Nhi sao? thì ra trưởng thành rồi thành 1 đại mỹ nhân nha nhưng về mặt không mấy tốt... Dám ám quẻ ca ca của nàng sao? Đầu ể ! Ca đã không thích thì Vô Tâm tỷ đây sẽ không cho kẻ nào nhúng chàm ca "tù lạnh" của mình dc

cho nên nàng nổi hứng trêu đùa nha. Nháy mắt, nét mặt đã thay đổi 360 độ

- Hic... Vãn Thiên ca ... Người kia là ai? là kẻ điên sao? Tại sao nói năng hàm hồ như vậy... NGười ta rõ ràng là có bàn tay rất sạch sẽ không có dơ bẩn chút nào cả..huhu..

Biết muội muội mình diễn kịch mấy ca ca chỉ còn nước cười khổ còn mấy vị bằng hữu trở mặt ngạc nhiên: Nữ nhân chính là cái dễ dàng thay đổi mà. Mới vừa rồi ngây ngô, hào sảng nói chuyện thẳng thắn là ai đây?

- Ân. Tâm Nhi đừng khóc. Thiên ca thương

Nhìn người nam nhân lúc nào cũng 1 vẻ mặt bất chợt thay đổi dịu dàng ôn nhu khiến Uyên Nhân nhi vui mừng nhưng chỉ trong nháy mắt vì nàng biết

người đó cũng có thể như vậy nhưng nàng tức giận ghen ghét là vì người đó không giành cho mình mà cho nữ nhân khác

Nữ nhân đó không đẹp bằng nàng, không cao bằng nàng và chưa chắc đã có quyền thế như nàng, có thông minh như nàng và có huyền lực như nàng hay không mà thiên ca lại thích? Vì ghen ghét đố kỵ mà nàng không nhìn ra người con gái mập mạp dễ thương kia có đôi nét giống mấy vị huynh đệ nhà họ Vân.

- Á Tiệp nhân vừa lùn vừa mập lại xấu xí.. cô cái gì mà không có... cô có cái gì được Thiên ca thích chứ? Ngực không eo không được mỗi cái hông bự thì làm gì? Trước sau gì Thiên ca cũng thuộc về ta.. ta và Thiên ca sắp thành thân rồi...hừ..

- Hajzz Thiên ca không dc lấy cũng không cho phép ca lấy người điên. Ta còn sống 1 ngày thì ta sẽ không cho vị bà bà điên này lấy ca- Sau khi dặn dò kĩ ca của mình xong Vô Tâm mới quay mặt về phía "người đang mắng nàng" mà không quan sát sát khí của mấy vị ca ca của nàng

- Ừm để coi ta có cái gì mà cô không có... thứ nhất có có mập như ta? tất nhiên là không rồi

Thứ hai có có lùn như ta? tất nhiên là không rồi

Thứ ba ta không ngực không eo hông lại nở thì liên quan gì đến gia sự nhà cô không? tất nhiên cũng là không

Thứ tư tình cảm của ta và Thiên ca là vô của vô của vô cùng thuần khiết trong sáng mà không ai có thể chia rẽ. Việc ca ấy có lấy cô hay không còn phải hỏi ý kiến ta? ta đã không cho thì ai nói có. Cho nên câu trả lời tất nhiên cũng là không được.

Thứ năm, ta khẳng định lại 1 lần nữa tay ta rất sạch không hề dơ

Thứ sáu, ta không phải là á tiệp nhân chỉ có những người phát ngôn đầu tiên ra từ đó mới dc gọi như thế

Thứ bảy, 1 nữ nhân xinh đẹp và có giáo dục thì đừng có suốt ngày báo thù theo ca ca của ta. Ta còn thấy phiền chứ hướng chi là ca ấy.

Thứ tám, vấn đề quan trọng nhất là Thiên ca không-hề-thích cô và sẽ không-bao-giờ lấy cô

Thứ chín, ta nói nhiều quá nên khát rồi không nói nữa"

- Người...người... ta muốn quyết đấu với người? nếu thua người phải buông tha thiên ca

Thiên ơi! Mấy con người cổ đại này thật là.. sao lúc nào cũng thích thách đấu vậy trời. Chẳng lẽ họ không sợ đau, sợ mất sức, mất năng lượng hay sao? Nàng nói chuyện cũng đã mất không biết bao nhiêu calo rồi giờ còn có người đòi đụng tay đụng chân.

- Muội ấy sẽ không đấu với người đâu. Thiên đệ và bọn ta cũng không cho. Người đi nhanh lên trước khi đệ ấy nổi sát khí đây là giới hạn cuối bọn ta dành cho người- Vân sỹ cũng đã hết kiên nhẫn nói chuyện với Uyên Nhân Nhi. VÀ đa phần là bọn họ lo cho Tâm nhi yên Nhân Nhi đã là Huyền vương cấp 8. Họ biết Huyền lực của nàng mạnh hơn rồi nhưng mà bọn họ vẫn lo vì trong lúc giao đấu đao kiếm đâu có mất

- Người là con chó hèn nhất núp bóng người khác núp bóng mấy vị huynh trưởng sao? Người hãy đấu với ta 1 trận

- Đấu nha... rất không công bằng nha... ta thua người dc Thiên ca anh tuân tiêu sái mà ta chẳng có gì. HAY là người thắng người có thiên ca nhưng ta thắng ta muốn 1 phần 3 gia sản Uyên gia làm tiền mặt được không?

khuôn mặt đáng yêu như lời nói làm bao người có mặt tại hiện trường rất khiếp sợ nha. 1 phần 3 gia sản của 1 đại gia tộc là to lớn cỡ nào mà nha đầu này cũng có gan nuốt. Ai không dám chứ Vô Tâm dám. Mấy ngày ở để đồ biết Uyên gia lúc nào cũng gây khó dễ cho Vân gia nàng thì nàng đã chán ghét rồi giờ lại thêm 1 vị không biết trời cao đời "ca tử lạnh" với nàng. Đầu có cái thể loại được dâng chân lên dâng đầu như vậy cho nên nàng muốn ngọam 1 miếng thật to cho Uyên gia đau.

-Nhân Nhi, à ta thật hống hách

- Đúng vậy, có khi nàng ta không biết mình nói điên cái gì.. nghĩ sao ngọam 1 phần 3 gia sản Uyên gia mà cũng mở miệng dc

...

- Tâm nhi muội đừng liều, nàng ta đã là huyền vương cấp 8.

- Muội tất nhiên biết mình làm gì. Mấy ca đừng lo muội có tính toán riêng. Ai dám khó dễ với Vân gia chính là đối đầu với muội... đại gia tộc sao? nếu muội không cho họ biết đụng tới ai thì họ còn chèn ép chúng ta nữa.

Tiếng hò hét của mọi người xung quanh càng làm khí huyết chiến đấu của Uyên Nhân Nhi càng dâng trào. Nàng ta thầm nghĩ chỉ là 1 con nhóc mới 13, 14 tuổi thì làm dc gì? mà nàng chính là thiên tài huyền lực ở học viện này nàng cũng là top 3 cho nên nàng sẽ làm cho con nhóc kia biết thế nào là lợi hại

- Được ta đồng ý.

- Ấy nha... khoan khoan..

- Sao? Người sợ rồi? Hay là..

- NGừng ngay cái suy nghĩ điên khùng đó đi.. ý tiểu muội ngây thơ ta đây muốn nói là có thể hay không tỷ tỷ xinh đẹp có thể viết giấy cam đoan hay không? có vị nào chức cao vọng trọng trong đây điểm chỉ làm chứng... ừm để coi.. tốt nhất là vị nào thuộc hoàng tộc hay viện trưởng của học viện cũng được.

- Tiểu nha đầu để ta làm chứng cho... ta là viện trưởng của học viện ... như vậy đủ cao?

Sau một hồi viết 1 hồi kí tên điểm chỉ mọi người chính thức đi ra Văn trường để xem cuộc thi thí. Mọi người ai nấy đều tiếc hận cho Vô Tâm vì 1 nhóc tí trẻ con như vậy có thể thắng nổi Uyên Nhân Nhi-tài nữ của học viện sao?

Tin tức này oanh động tới ngũ đại gia tộc cũng như người trong hoàng gia. Mọi người nhanh chóng tới học viện để xem cuộc thi thí kinh thiên động địa: Có kẻ không biết trời cao đất dày ra sao mà 1 phần 3 gia sản Uyên gia nha.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 21(tt)

Rất nhiều người tai to mặt lớn có mặt tại đế đô tới xem cuộc thi thí của tài nữ nổi tiếng kinh thành-Uyên Nhân Nhi và 1 kẻ không mấy nổi- muốn 1 phát chiếm 1 phần 3 lợi tức nhà Uyên gia.

Ở đế đô thì chuyện lạ, chuyện quái chuyện kinh thiên động địa cũng nhiều nhưng cũng chưa có kẻ nào ngang nhiên đòi "tài sản" của 1 đại gia tộc 1 cách trắng trợn như vậy. Chuyện này cũng đâu phải dễ nói như: Hôm nay ăn gì? hay Làm hoàng đế thật có quyền?... Mà cho dù thời không thay đổi nhưng bản chất của con người vẫn khó đổi, đặc biệt chính là tính tò mò chuyện bát nháo.

Văn trường là quảng trường của đế đô, chuyên môn dùng cho những dịp tỷ thí lớn và giành cho những người có huyễn lực từ cấp Huyền Vương trở lên. Tại đây mỗi lần có tỷ thí thì sẽ có người bày trận pháp cường lực. Trận pháp này giống 1 cái màng" trong suốt" bao bọc khu vực thi đấu khiến những công kích của những cường giả trong sân sẽ không gây tổn thương tới người chủ trì, người xem cũng như giảm bớt thiệt hại tổn thất trong sân đấu.

Vì những người có cấp độ càng cao thì sức phá hủy càng lớn nhất là những kẻ có huyễn lực từ cấp Vương trở lên thì độ tàn phá không cần bàn cãi.

Mà thời gian chuẩn bị cái trận pháp này cũng đủ để cho những người thích náo nhiệt đã ngồi dc ăm chỗ.

Ngũ đại gia tộc đã an vị trên mỗi khu vực nhất định. Uyên gia thì khỏi nói: Khí thế bùng bùng lửa giận cùng khinh thường khi biết người mà Uyên Nhân Nhi đánh sắp tới là "tiểu công chúa" Văn gia mới về. "Phế vật" mà đòi so sánh với tài nữ. Ai trong cái kinh thành này không biết Văn Vô Tâm chính là 1 cái phế vật. Khi 10 tuổi mới bước vào Huyền sư thôi sao trong khi Nhân Nhi tuổi đó đã gần thăng cấp Huyền tông. Mà nữ nhi nhà mình ăn bao nhiêu đan dược trân phẩm, chưa kể các bí kíp thất truyền còn có cả tiên sinh chỉ dạy cao thâm và trên hết còn có 1 thẻ bài chưa lật cùng Huyền lực là huyễn vương cấp 8. Nếu tính cả nước những người ở độ tuổi nằng có Huyền lực cỡ này chưa đến 15 người.

Con nhóc Văn Vô Tâm kia từ nhỏ đã kém, cho dù lớn lên có thiên tài cỡ nào thì huyễn lực cũng chưa chắc đạt tới mức đó. Vì sao ư? Vì Uyên Thán-y chứa ghét nhà họ Văn, nhất là tên gia gia của Vô Tâm-Văn Nam Hữu. Nên y tìm hiểu rất kĩ những gì hấn thích thì y sẽ ghét.

Một đứa con gái mới 10 tuổi bỏ nhà đi không để lại địa chỉ cho nhà biết thì làm sao có gì tốt? Gia đình không. Tiền không. Tài năng cũng không. Mà lại cũng không phải là cường giả? thì lấy đâu ra đan dược thăng cấp? Lấy đâu tiền ăn cơm? Lấy đâu sư phụ giới chỉ dạy cho, nếu có, chắc chỉ là mấy tên lăm băm? Lấy đâu ra bí kíp luyện?... Sống đến tận giờ mà không bị mất sức, mảy sẹo, bụng thì bị lòi rốn thì cũng là may mắn rồi.

Cho nên y rất khinh thường cái thể loại thách đấu không có tính khiêu chiến như vậy đối với cháu gái của mình. Lần này để xem lão già kia sẽ tức đến ói máu cho mà xem.

Hướng ngược lại tình hình cũng không mấy khả quan là bao nhưng lại thu hút được khá nhiều ánh mắt của mọi người. Nguyên tử đại nữ nam nhà Văn gia chưa tính còn có mấy đường ca, tiểu đệ đẹp trai thì đám nữ nhân đã nhốn nháo rồi nay lại có thêm mấy vị nữ nam, nữ nữ xinh đẹp như tiên xuất hiện. Đây là thử thách cuộc sống hôn nhân của dân chúng đế đô ư?

Thật là..Sâu thăm trong nội tâm của mỗi nữ thì muốn đề từng nam nhân trong Văn gia mà xxoo sau đó thì ...tiếp tục xxoo....

Và Sâu thăm trong tâm lòng của mỗi người nam nhân ở đây cũng muốn mang mấy vị tiên nữ vừa xuất hiện kia về mà...xxoo...sau đó thì ...tiếp tục xxoo ngày đêm...

Nhưng cái quan trọng là bọn người Văn gia và Đám thần thú không biết... nếu như họ biết những suy nghĩ đen tối này thì những người này chắc chắn sẽ rất từ từ mà hưởng "niềm hạnh phúc" nạp tịch với đất mẹ bao dung.

Bọn họ lướt qua đám người này đi về phía chỗ của mình. Sắc mặt mọi người đều rất ngưng trọng và tràn đầy lo lắng-trừ đám Thần thú ra. Ai nha... Bọn

họ chính là không 1 chút gì lo lắng cả. Ai bảo Lão đại tuy bình thường rất đáng yêu, ngu ngốc và lười suy nghĩ nhìn như con mèo nhỏ muốn vụng vẹo thể nào cũng dc miễn đừng đụng vào điểm cấm kỵ của nàng là nàng có thể cho người vụng nàng cả ngày. Nhưng là có kẻ ngại không biết nhân sinh mình hạnh phúc ra sao mà đụng tới điểm cấm của Lão đại thì chính là y đã tự dẫn thân vào con đường của sống không bằng chết.

Phương pháp chinh người của người đầu chỉ có 1 cái mà là vô vàn cái mà cái nào nào cái đấy đều rất "ghê tởm". Ai đó bắt lão đại tổn no-ron thần kinh suy nghĩ thì hậu quả y nhận phải không phải 2 từ "thê thảm" mà chính là 4 từ "cực kì thê thảm".

Còn cái vụ đánh nhau thì khỏi lo Lão Đại giỏi nhất chính là giả bộ ngây thơ mà vô số tội. Đánh không lại thì chạy. Nếu chạy không được thì 1 đồng thứ mà Lão đại gọi là lựu đạn, súng ống, bom mìn.. chỉ để chừa sao? Tất nhiên là không, bọn họ là Thần thú còn phải sợ mấy cái vũ khí hạng nặng ấy nữa là thứ nhân loại nhỏ nhoi có chút Huyền lực mà đã cảm hất lên trời, không thêm để ai vào mắt.

Người nào đó nên tự cầu phúc cho mình thì hơn. Đã bị Lão đại tính kế mà còn tự đắc bản thân mình thông minh từng trị được người.

... ..

Bong bong bong~!

Tiếng chuông báo hiệu trận đấu sắp sửa bắt đầu khiến cho quảng trường sôi động hẳn lên. Mỗi người đều suy tư xem tư thế thắng trận của lần này của Uyên gia sẽ oanh liệt ra sao và vài kẻ trong đó lại có suy tính làm cách nào để có thể lực ngày càng to lớn mang 2 chữ Uyên gia này về phía phe mình.

Vì hoàng đế ở trong cung nên người có địa vị cao lúc bấy giờ chỉ có viện trưởng học viện và thái tử, tứ Vương gia, Tam Vương gia cùng 1 số vị hoàng thân quốc thích và giáo quan, tiên sinh(- chỉ chức vụ giáo viên) ở học viện làm người chủ trì cuộc thi.

Sau tiếng chuông, viện trưởng- La Ám bắt đầu đứng dậy nói rõ nguyên nhân-mục đích- kết quả cùng giấy thỏa thuận mà 2 bên đã kí kết. Người thua nếu không thực hiện đúng những gì đã cam kết thì gia tộc cùng bản thân sẽ bị mọi người phi nhổ ném trứng thối và bị kêu: mất dạy, ngu si, chó má, chó cái, chó chết, cảm thù.... Nói chung là mọi người có thể thỏa sức mà chửi rửa bằng những từ khó nghe nhất mà gia tộc đó không được gây khó dễ hay lạm sát người. Nếu như gây thương tổn và lạm sát người sẽ bị hoàng tộc "trảm". Nếu như hoàng tộc không xử lí dc chính làlà..."

Mọi người nghe dc mình có thể chửi rửa 1 đại gia tộc thì ai nấy đều phấn khích bùng bùng. Ai nấy đều muốn biết nếu hoàng tộc mà không làm dc những gì đã cam kết thì sẽ bị gì đây?

- Bị gì? Bị gì?- Cả quảng trường đều đồng thanh hỏi

- Bị trời đất bắt dung, long mạch cắt đứt.

Cả quảng trường "Ồ" lên kinh ngạc. Chuyện này đúng là kinh thiên động địa rồi! Hoàng tộc mà long mạch bị cắt đứt chính là chấm dứt 1 triều đại đấy. Đây chính là lời thề độc rồi còn gì.

Thờ dài mà cái này là thái tử và tứ vương gia hẳn bị người dụ đưa vào tròng. Cứ tưởng người nào đó ngu ngốc ai ngờ chính mình mới là người ngu không biết đã bị ai đó đưa vào tròng để phát lời thề này...Hajzz...hajzz.. hôm nay chắc bước chân trái ra phòng thì phải?

Đúng lúc này 1 bóng dáng mỹ nhân vạt áo màu vàng thướt tha bay 1 đường cung tuyệt đẹp vào sân đấu đã thu hút ánh mắt của mọi người. Thật đúng là mỹ nhân ngay cả dáng bay cũng đẹp nhất như múa. Sau một hồi cảm thán mọi người mới chú ý có một bóng người nhỏ nhỏ, tròn tròn đang từ từ dịch chuyển từng bước, tiến về sân đấu. Bóng dáng màu hồng phấn cứ đi 1 bước lại ngừng 1 lúc mới tiếp tục bước thêm 1 bước nữa, cho nên đoạn đường mà mỹ nhân màu vàng chỉ dùng 10 giây thì nàng chính là dùng 10 phút mới đến đích. Quả thật đúng là quá- trâu-bò rồi.

Làm cho Uyên Nhân Nhi càng tức là cái con người quái dị kia tên là Vô Vô Tâm-muội muội của Vân Thiên mà cha nàng mới cho nàng biết nha. Nàng tròn mắt nhìn bóng dáng nhỏ kia vừa bước vào sân thi đấu đang còn thờ 1 cách dòn dập.

-Đi thôi mà cũng tốn thời gian như vậy thì huyền lực nàng thấp tới cỡ nào. Thiên ca nhất định sẽ là của ta-Uyên Nhân Nhi âm thầm khẳng định.

Vô Tâm thì đang cùng thích thú nhập vai. Thật lâu lắm nàng mới có cảm giác muốn trêu người khác như bây giờ. Dù sao đánh lừa thì giác khiến đối loi lỏng đề phòng thì vẫn tốt hơn, nàng chỉ muốn đánh nhanh thắng nhanh còn về nhà nằm ghế quý phi ăn điểm tâm. Từ sáng tới giờ hao tổn biết bao nhiêu năng lượng cũng như chết đi mấy no-ron thông minh của nàng rồi.

- Ai nha... bắt đầu thôi tỷ tỷ xinh đẹp... muội thật sự đói muốn chết rồi. Nhanh giải quyết vấn đề nan giải này thôi. Tỷ tỷ đến đây đi.

Mọi người có mặt tại quảng trường muốn học máu mà. Một người ngay cả đi cũng thờ gấp kia thể nhưng dám quyết đấu với thực lực huyền vương cấp 8 mà hơn hết lời nói có bao nhiêu là dọa người.Chính là đánh nhau mà nàng làm như là ăn điểm tâm hay sao mà mời người ta đến mời người ta đi chẳng lẽ đâu bị thương thần kinh có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: CHƯƠNG 21 (3)

Thật là.. phải đánh nhau thiệt sao? Nhân Nhi tỷ tỷ có thể bỏ qua cho ngũ ca của muội không? híc..híc- Tay kéo vạt áo đưa lên khoe mắt nhắm nhắm mũi dù mắt Vô Tâm chả có giọt nước mắt nào cả.

Thờ dài. Vô Tâm thật sự rất đói rồi. Sáng mới ăn có 1 chén cháo mấy miếng điểm tâm mà đi đông, đi tây tham quan chưa kể đấu võ mồm với 1 tiểu cô nương 19 xương cốt tay chân nặng đã rã rời rồi. Nàng giờ đây chỉ muốn chuẩn về nhà ngủ 1 giấc thành thoi rồi tính tiếp.

Lần này nàng tạo cơ hội cho Uyên Nhân Nhi tránh khỏi tai kiếp đi. Lâu lâu làm phúc lấy lộc cho con em đời sau.

Thế nhưng có người không biết mình được ban phúc mà muốn tiếp tục đi trên con đường đến với bi cảnh.

- Không thích. Ngũ ca ngươi dc ta chỉ điểm là phúc phận của hần rồi. Thử hỏi cả đế quốc có mấy người được như ta mà ca của ngươi không chấp thuận.- UNN không khỏi đề cao chính mình mặt hướng lên trời đầy tự hào.

- Rốt cuộc cũng phải tạo thêm 1 bi cảnh cho 1 người nữa. Ấy nha, Phật tổ, con rất tiếc nhưng có người không biết quay đầu làm bờ, a di đà phật.

-Nói nhảm. Ngươi sẽ thảm bại trong tay ta, phé vật.

Sau đó, UNN tung người lên cao cầm hoàng kiếm. Thân kiếm dài khoảng 1 m. Tay cầm có hình con bướm màu vàng cùng những họa tiết nhìn rất cổ kính đan xen từ tay cầm đến đuôi kiếm. Tay còn lại nàng ta nhanh chóng làm 1 chuỗi thủ pháp ấn vào kiếm. Dưới chân UNN hình thành 1 hoa văn gồm 4 huyền quang và 8 sao nhỏ tượng trưng cho Huyền vương cấp 8 hiện lên chém về phía Vô Tâm đang lơ ngơ nhìn nàng mà hết lớn:

- Tiếp chiêu.

Áp lực không khí tăng lên trông thấy, khi ở xa, Vô Tâm còn có thể cảm nhận độ nóng mà chiêu thức của UNN.

- Thì ra là Huyền lực thuộc tính hỏa.

Hình như ngộ nhận ra điều gì đó, VT nhanh chóng vẫy tay gọi gia gia

- Gia gia, tối nay phủ mình kêu đầu bếp làm món nướng đi.

Cả quảng trường ào ào người muốn tìm 1 cái tường thật cứng để đập đầu mà :

- Thiên. Cô nãi nãi của tôi ơi, có người đi đánh nhau còn có thời gian đầu đầu suy nghĩ vấn đề tối nay ăn gì?

Vân tộc cũng sững sốt với câu nói của VT còn bọn thần thú vẻ mặt rất khinh bỉ Lão đại nhà mình: chẳng lẽ đây là chứng bệnh "thói quen" trong truyền thuyết.

(nói là chứng bệnh làm theo thói quen: chính là vì ngày nào Vô Tâm cũng phải nghĩ món cũng như thay món mới cho đám người của mình. Chính là làm đi làm lại hoài cho nên nó thành thói quen mà bản năng mình làm theo dù ở hoàn cảnh nào)

Sau khi nói sau, nét cười biến mất thay vào đó là sự chuyên chú, bình tĩnh. VT cũng nhanh chóng áp dụng "Phi long" để né lưỡi chém.

VT vượt mô hôi trán. Mới mấy ngày không tập luyện mà tốc độ né tránh công kích của Phi long hình như chậm đi 1 chút. Cũng may mới mất 1 ít vãi ở vạt áo, chưa chết à nha.

Trong khi VT âm thầm hô may mắn, Vân tộc lo lắng thì UNN, Uyên tộc vô cùng đắc ý, cảm hứng lên trời, giọng oang oang cười to khi thấy VT chật vật né tránh.

Cùng với tiếng hét cổ vũ ở quảng trường.

-Đánh. Đánh. Đánh~

Dưới sự cổ vũ, UNN bị kích thích mà thủ pháp kết ấn cùng ra chiêu ngày càng nhanh, sắc bén hơn. Nàng chém ra nhiều lưỡi kiếm hướng về phía VT.

Ngọc kim cùng đám người siêu mẫu ngồi trên quảng trường quan sát tình hình mà liên tục thờ dài:

- Người trẻ tuổi thật là dễ kích động. Lão đại hình như bắt đầu nghiêm túc đấu rồi.

Vân tộc cùng Uyên tộc liên tục tản ra mùi thuốc súng đặc biệt là Uyên Thán luôn cùng Vân Nam Hữu đọ mắt to mắt nhỏ:

- Cháu gái của ngươi chỉ là đồ phé vật mà dám thách đấu với thiên tài chi nữ Uyên gia ta ư? Nực cười.

Trong lúc cả quảng trường đang tranh luận ồn ào: Đa số là cười nhạo Vân gia sinh ra 1 cái bình hoa di động ầm ầm mà không có não và a dua theo Uyên gia tăng bốc 1 vị tiểu thư kiêu kiêu, tài hoa thì mọi người đổ dồn ánh mắt bởi tiếng động lớn phát ra ở sân đấu.

Vô số lưỡi kiếm bắn về phía VT mà nàng cứ đứng ngây ra đó. Lưỡi kiếm chém vào sân đấu tạo ra khói bụi mờ mịt, cùng tiếng động lớn.

Ngay cả bọn họ ngồi ở trên quảng trường cũng có thể cảm nhận được rung chấn mà chiêu thức của UNN chém ra khiến mọi người không khỏi run sợ.

- Đúng là thực lực cấp huyền vương có khác. Lần này thì VT xong đời rồi. Nàng ta chưa kịp ra tay thì thân mình đã vùi mình vào đất cát. Phế vật mãi chi là phế vật. Hết trận thôi về.

- Haha... Nhân Nhi cháu giỏi lắm.

- Tâm nhi(bảo bối)~....

Vân tộc thì khỏi nói đau lòng như chết khi thấy lục tiểu thư bỏ mình. Mẫu thân VT ngất đi, phụ thân, gia gia, ca ca đau lòng, sát khí tăng vọt đột biến. Bọn thần thú cũng lo lắng nhưng vì là kẻ ước với VT nên bọn chúng cũng biết VT không sao nên cũng tốt bụng nhắc nhở Vân tộc.

- Lão đại, nàng ấy không sao đâu.

- Ai~ lần này thì hỏng rồi. Nhân loại ngu ngốc kia nổi sát khí với tỷ tỷ.

- Đúng là ngu không gì ngu bằng. là nàng ta đã có hành động muốn giết VT chứ không phải là mới chỉ nổi sát khí, Tiểu Linh người phải thông minh hơn 1 chút.

- Ân. Tiểu Hắc

- Tiểu Hắc cái con mẹ nguoi...lão nương lớn tuổi hơn nguoi đấy.

- Đã biết. Tiểu Hắc

- Nguoi muốn chết mà con hồ ly tinh kia~

Nhìn thấy đám "bạn" VT mang thái độ bình tĩnh như vậy cũng khiến mấy người Vân Tộc giật mình và hơn hết là an tâm hơn.

Trong đám người ra về có người hét lớn:

- Thiên~ Nhìn kia.

Hiệu ứng đám đông lúc này phát huy 1 cách tối đa. Mọi người cùng nhìn theo hướng chỉ tay của người vừa hét mà ngạc nhiên.

Khói bụi dần tan đi để lộ 4 quang huyền cùng 6 sao nhỏ. Hít. Phế vật trở thành thiên tài mới 15 tuổi đã là Huyền Vương cấp 6. Mà huyền vương cấp 6 này rất nhân nhả ngáy ráy tai mà búng trong 1 quả cầu màu lục rất xinh đẹp tiếp chiêu của 1 Huyền vương cấp 8.

Đây chính là đấu vượt cấp mà là vượt 2 cấp đó.

VT muốn dân chúng để đồ sống sao đây. Bọn họ hôm nay bị đá kích tâm hồn thật nhiều nha.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: CHƯƠNG 21 (4)

Muốn giết nàng ư? chả lẽ nàng chết dễ dàng như vậy sao. Người muốn nàng chết thì nàng càng phải sống tốt cho nàng ta tức ói máu.

Vô Tâm liên tục khinh thường Uyên Nhân Nhi ngu ngốc. Nàng nhanh chóng nhảy chân sáo theo những quỹ đạo quỹ dị. Hai tay nhanh kết ra nhiều quả cầu lục sắc xinh đẹp. Những quả cầu lục sắc này lấy Vô Tâm làm trung tâm bay thấp, bay cao xung quanh nàng.

Mọi người nhìn vào thấy cảnh tượng rất là mỹ miều, đáng yêu trước mắt mà ngây người ra. Vì Vô Tâm bình thường mập mập nhìn rất đáng yêu giờ lại thêm nhiều quả cầu lục sắc giống như bong bóng bay xung quanh nàng thì càng đáng yêu hơn. Công thức này luôn đúng: Đáng yêu+ Đáng yêu = Siêu cấp đáng yêu

- OA... thật là đẹp

Sau 1 lúc những quả cầu to những quả trứng này bay nhanh về phía Uyên Nhân Nhi. Chúng cách Uyên Nhân Nhi 2m thì dừng lại và bắt đầu biến hóa. Chúng từ từ tách đôi ra để lộ những hoa sen màu lam, những bông hoa sen này lại từ từ nở ra những viên ngọc lục sắc nhỏ như ngón tay cái. Chúng bay

xung quanh Uyên Nhân Nhi mà tạo ra 1 biển hoa sen màu xanh huyền ảo, nhìn như tiên cảnh.

Mỹ nữ như Uyên Nhân nhi như ẩn như hiện trong biển sen càng nhìn càng giống như tiên nữ giáng trần khiến ai nấy đều thót lên

- Chiêu thức quá đẹp

- Đây là tiên cảnh? Lần đầu ta thấy cảnh đẹp như vậy là từ 1 chiêu thức

- Thật muốn nhìn cảnh tượng này thêm lần nữa

- Đúng vậy! Ta cũng thật muốn nhìn thêm nữa. Đẹp quá đi mất~

....

Uyên Nhân Nhi vì khinh thường cấp độ Huyền lực của Vô Tâm mà nàng ta không thêm tiếp chiêu chỉ tạo ra 1 lớp màng bảo vệ giống như Vô Tâm nhưng có màu vàng kim. Nàng nghĩ chiêu thức của Vô Tâm nhìn đẹp mắt như vậy thì có mấy phần trăm lợi hại đây? Nhìn qua đã biết là hoa hoa, lá lá chỉ là chiêu thức mỹ miều không có lấy 1 chút sát lực.

Vô Tâm nhìn thấy thái độ của Uyên Nhân Nhi mà nàng thật ra muốn cười to 3 tiếng quá. Đi đánh nhau mà xem thường đối thủ thì đó chính là mất nửa cái mạng rồi. Nàng bây giờ không biết nên cười mình may mắn hay dính trúng kẻ đầu heo đây?

Nở nụ cười tươi như hoa Vô Tâm đứng trong quả cầu lục sắc mình tạo vẫy tay hét to về phía trước:

- Tỳ tỳ, cẩn thận nha. Chiêu thức của muội sử dụng tuy "có chút sát lực" nhưng nhìn rất bỏ mắt. Tỳ tiếp chiêu nhé. hihi

Biển Lam Liên~ Nở~"

Nghe xong lời cảnh cáo Uyên Nhân Nhi không tăng cường lớp bảo vệ mà còn cười mỉa mai Vô Tâm

- Đồ phế vật thì chiêu thức chính là phế vật thôi~

Thở dài. Được rồi nàng làm phúc mà còn bị người ta tát cho 1 gáo nước lạnh như vậy thì thôi đi. Mấy chiêu tiếp theo khỏi cảnh cáo cho đỡ tốn nước miếng cho rồi.

Sau khi nghe hiệu lệnh của Vô Tâm những bông hoa sen, viên ngọc bắt đầu dao động. Chúng bay với quỹ đạo rất quỹ dị và rất nhanh. Tiếng chúng ma sát với không khí tạo ra những tiếng rít nghe rất chói tai như tiếng móng tay dài cào lên bảng trong những bộ phim ma học đường khiến ai nấy có mặt ở đây tóc gáy đều dựng đứng.

Uyên Nhân Nhi hết nhìn chiêu thức của Vô Tâm lại nhìn Vô Tâm. Trong lòng ông luôn nhấp nhâm không yên giống như sắp có chuyện gì đó không sắp đến nhưng ông không biết chuyện gì cả. Vì ông tin tưởng Huyền lực của cháu gái mình sẽ đánh lại Vô Tâm. Vì ông đã nhìn rõ Huyền vương cấp 4 của Vô Tâm khi mới bước vô sân đấu.

(À người có cấp cao hơn sẽ nhìn thấy được cấp độ của kẻ dưới mình trừ 1 số trường hợp đặc biệt thôi)

Chúng nhanh chóng như có linh tính mà đồng loạt lùi về về sau khoảng 10m sau đó từ từ nứt toạc ra từng mảnh nhỏ hình thành thành 1 biển kim châm dài khoảng 1 gang tay màu lam. Màu lam xinh đẹp óng ánh dưới ánh nắng của mặt trời mang 1 màu chết chóc khó nói nên lời.

Chúng theo thứ tự mà từng đợt 1 ăm ăm đâm vào quả cầu mỏng manh đang bảo vệ Uyên Nhân Nhi.

Cả khán đài có vài người chịu không được hình ảnh mang tính kích thích như vậy mà ngất tại chỗ. Số người còn lại thì lưng áo đã sớm ướt 1 mảng lớn. Nhìn thấy khí thế chiêu thức kia chính là 1 biển kim châm đang đâm vào mà họ lại run rẩy khắp cả thân mình.

Đùa họ ư? Cứ tưởng tượng mình là UNN dưới kia bị từng kim, từng kim đâm thành 1 con nhím khổng lồ thì không lạnh buốt sống lưng mới lạ.

- Ta rút lại lời nói! Chiêu thức biến-thái như vậy ta không muốn nhìn lần thứ 2.

- Đúng vậy! Tâm hồn nhỏ bé mong manh của ta sắp vỡ vụn rồi~

- Con mẹ nó! Làm ta tưởng tiên cảnh ai ngờ là tầng thứ 3 của địa ngục.

- Ân! Thứ gì càng đẹp càng nguy hiểm. Cứ cả tầng, bình thường như ta đây là chính là vẻ đẹp thánh khiết nhất.

-

Mà người họ đang kinh sợ kia không biết từ lúc nào đã không hề thực nữ ngồi bệt trên mặt đất lấy bánh nướng từ từ gặm. Mắt nàng cong cong như trăng lưỡi liềm nhìn về phía UNN đang chật vật chống đỡ từng đợt kim châm.

-Oa~Thật hào xem

Thật ra chiêu thức này nàng mới học được cách đây không lâu mà quan trọng là chiêu thức này nhìn rất bỏ mắt. Mà nàng đang đói, khi ăn mà có cảnh đẹp vui mắt nhìn thì khẩu vị sẽ tăng lên nên nàng mới quyết định sử dụng chiêu thức này. Ý niệm của nàng không rảnh rỗi bắt đầu từ trong huyền đảo lấy thêm ra 1 ly nước ép từ từ ăn bánh, lại từ từ uống nước xem “cảnh đẹp” trước mắt.

Vân tộc không khỏi vui sướng khi Uyên Nhân Nhi chặt vật, đặc biệt là gia gia của Vô Tâm- Vân Hữu Nam. Ông không ngừng tốt bụng mà nháy nháy 2 mắt đầy bất đắc dĩ về phía Uyên Nhân Nhi đang tức giận lồng lộn ruột gan: Có thể phân biệt đẳng cấp hơn nữa không? 1 người đang chặt vật chống trả, còn 1 kẻ nhàn tản như đang trong buổi tiệc trà mà kẻ đó còn thua 2 cấp bậc so với đứa cháu của ông. Bảo sao y không tức ?

- Cháu gái người hình như bữa nay chưa ăn cơm? Lão già~ Hắc.. hắc...

-Người... người...

- Ta sao? Ta chính là lão già đẹp lão nhất đế đô này! Có cháu gái giỏi nhất đế đô này!

-....- Tức chết y mà. Hừ. Con nhóc Vô Tâm kia ngày càng chương mất y. Nó đã nằm trong danh sách đen của y giờ thì y ngày càng có xu hướng muốn bóp cổ con nhóc đó chết ngay tại chỗ cho hả dạ.

- Hoan hô! Con gái bảo bối, ta nói mà con ta đâu thể thua dễ dàng như vậy. Con giỏi lắm

Chả biết mẫu thân Vô Tâm tỉnh lại lúc nào xem trận đấu. Bà thấy chiêu thức của con mình đáp trả thì không ngừng vui vẻ khen ngợi cái tay cũng không chịu yên chỗ mà đập mấy phát mạnh lên đùi phụ quân của mình khiến ông đau nhe răng, trợn mắt.

- Cháu gái chúng ta giỏi phết- mấy bá bá, mấy thúc thúc của Vô Tâm cũng sung sướng tươi cười khen ngợi nàng. Khiến cho Uyên tộc mặt đã đen như đất nòi bây giờ càng đen kịt hơn.

Sau khi Vô Tâm ăn hết 1 nửa cái bánh nướng thì biển kim đâm xuống cũng là đợt cuối cùng. Nàng tạm thời để miếng bánh dc gói cẩn thận trong bọc giấy xuống đất cạnh ly nước ép.

Vô Tâm từ từ đứng dậy ngẩng đầu nhìn về phía khói bụi mờ mịt đằng trước che khuất bóng dáng Uyên Nhân Nhi.

Chờ 1 lúc khói bụi tan đi để lộ tấm màn bảo vệ của Uyên Nhân Nhi chỉ chút lỗ nhỏ bị kim đâm thủng. Cách xung quanh nàng ta 30 phân chính là vô số kim lam sắc. Mặc dù quần áo không có chút tổn hại nào nhưng đầu tóc hỗn loạn, thân mình cứng nhắc quỳ trên mặt đất.

Uyên Nhân Nhi nhìn như không bị tổn hại mấy nhưng nàng biết mình lần này nàng bất cẩn bị mấy kim đâm vào cơ thể. Chiêu này nàng thua.

Làm nàng bất an là những kim này rất bất thường. Một số kim sau khi đâm vào cơ thể mình thì biến mất, ngay cả chỗ bị đâm cũng không thấy. Rất bất thường! Ngay sau khi đánh thắng trận này này phải kêu Đan sĩ tới coi.

Sắp xếp xong xuôi thì Uyên Nhân Nhi trong lòng dấy lên lửa giận ngùn ngụt. Nàng là tài nữ đế đô, huyền lực cũng luôn thuộc loại đứng đầu thế nhưng hôm nay lại chặt vật đỡ chiêu như thế này trước bao người. Mặt mũi của nàng? Thanh danh của nàng? từ bây giờ bị con nhóc xấu xí kia làm cho mất hết.

Nàng hận. Ngũ ca của nàng ta đẹp lắm sao? Được nàng để trong mắt mà xem xét làm phụ quân mình. Chính là may mắn mà không biết hưởng. Không có Vân Thiên thì còn bao nhiêu công tử, vương gia rong trong biển người chỉ để chừng sao?

Mà từ nhỏ tới lớn chưa 1 ai dám làm phật ý nàng, chưa từng ai dám làm nàng bị thương tổn mà có cuộc sống tốt đẹp? Lời nàng ra chính là thánh chỉ.

Cho nên giết Vô Tâm mới có thể rửa dc nỗi nhục nhã hôm nay của nàng. Chỉ có giết con nhóc kia lửa giận nàng mới nguôi ngoai.

Sát khí từ người Uyên Nhân Nhi tỏa ra khiến cái mũi thính như mũi chó của Vô Tâm có muốn hay không, cũng ngửi dc mùi vị “ có kẻ định giết mình đây”.

Uyên Nhân Nhi nhanh chóng ổn định thân mình. Nàng bắt đầu kết ra 1 thủ ấn phức tạp, một hoàng đồ màu vàng hiện dưới chân. Tay cầm hoàng kiếm cất vào lòng bàn tay còn lại 1 vết thương dài.

Dòng máu đỏ tươi rưới lên hoàng đồ và hoàng kiếm. Máu vàng từ từ chuyển thành màu đỏ tươi. Máu của máu.

Miệng lúc đóng, lúc mở đọc ra 1 chuỗi chú thuật linh ấn vào kiếm. Cây kiếm bùng cháy dần dần hiện ra 1 con chim khổng tước đẹp đẽ, cao ngạo to lớn.

Khỏe miệng nhắc lên. Đây chính là võ kỹ của Uyên tộc nàng. Năng lượng mà nó tàn phá không chuyện ai cũng có thể cản trở dc. Cũng nhờ chiêu này của lão tổ tông mà Uyên tộc mới có chỗ đứng trong đế quốc. Cho nên có thể nói chiêu thức này là không thể khinh thường- trừ người biến thái như Vô Tâm.

Rút kinh nghiệm lần trước Uyên Nhân Nhi cẩn thận để lộ lực lượng bí mật của mình ra đó là 1 con thánh thú cấp 9. Nàng muốn chắc chắn mình chiến thắng Vô Tâm 1 chiêu vang dội.

- Nha Vương~ Hiện thân

Sự triệu hồi ma thú của Uyên Nhân Nhi gây ra tiếng động không nhỏ. Một con sói to chừng 10 m toàn thân phủ lớp lông đen tuyền, cứng cáp, óng ả

dưới ánh mặt trời càng thêm chói mắt.

Chủ nào thì ma thú ấy. Con sói to lớn chậm chạp mở đôi mắt màu vàng kim khinh thường nhìn những nhân loại nhỏ bé trên khán đài.

Một số người nhìn thấy con mắt khổng lồ của “sói vương” nhìn qua chịu không được kích thích mà tè trong quần. Một số thì ghê ghét, đổ kị với Uyên Nhân Nhi: Chính là thánh thú cấp 9 đó. 1 con thánh thú đã là giá trên trời giờ đây là 1 con thánh thú cấp 9 nữa. Còn có 1 nhóm người đang nhin cười đau cả bụng. Có người nhin không được mà bật thành tiếng

- Chết cười lão nương! Xấu xí cứ tưởng thiên nga. Chỉ là 1 con thánh thú mà mắt để trên mõng không thấy vua của mình. .haha... Bạch Ngân vương khí của người đạo này hình như có xu hướng đi làm ăn xa nhỉ?

- Từ Hắc. Hôm nay người nói câu này chuẩn không cần chỉnh luôn. Ngày ngày cứ khoe khoang ta là vương, ta là vua tự hào với ta. Giờ thì hay rồi ngay cả con dân của mình cũng không nhận ra vua của nó mà còn xem y với ánh mắt đầy khinh thường nha~ Đi theo Lão đại là chính xác, ngày ngày có kịch vui xem

- Tiểu kim kim à? Nàng nữ lòng nào sát muối lên nỗi đau của ta. Tim ta như muốn vỡ thành ngàn mảnh. Thở dài mà.

- Có 1 sự bất lực nhẹ- Từ Nguyệt cũng góp vui đổ thêm dầu vào trận hỏa lớn.

Tuy giọng nói của Bạch Ngân có chút vui đùa nhưng ánh mắt của y nhìn con sói kia đông đầy” tình yêu” hận không thể ngay lúc này lên lột sống lấy da làm thảm lót mõng.

Không phải y thu liễm ma vương khí trên người thì con sói nhỏ nhỏ kia có thể làm càn sao? Hừ. Sau khi kết thúc trận đấu y không chính nó thừa sống thiếu chết thì mặt mũi đứng trước Tiểu Kim tán dóc còn đâu nữa? Chẳng lẽ con đường tán gái của y lại chông chênh như vậy?

Con sói đang ngao ngễ nhìn đám nhân loại thì không biết tại sao lông nó dựng đứng lên: linh cảm chuyện sắp tới thật không tốt nha.

Uyên Nhân Nhi bắt chập tất cả năng hợp nhất hoàng kiếm và ma thú lại. Từ từ sau đó xuất hiện 1 con quái vật thân sói đầu khổng lồ bao quanh thân mình là nhiều tầng lửa đỏ.

Nhiệt độ của không khí bắt đầu tăng lên nhanh chóng. Những người có huyền lực yếu nhanh dịch chuyển tới vị trí an toàn để xem trận đấu. Bọn họ đi xem cho vui chứ đâu có muốn mất mạng đâu? Trách xa trung tâm giông tố là tốt nhất.

Uyên tộc và những người biết rõ độ tàn phá của chiêu thức trên thì há hê cười cợt nhìn Vân tộc. Còn gia tộc Vô Tâm đưa ánh mắt nhìn đầy lo lắng về phía nàng

- Tâm nhi, chơi vậy đủ rồi! Con thua đi. Về phần thua cuộc phụ thân cùng gia gia chấp thuận bồi thường 1/3 gia sản là được rồi

- Bảo bối! nghe lời phụ thân đi con- Mẫu thân Vô Tâm lo lắng khuyên nhủ.

- Ấy nha. Mấy người các người gấp làm cái gì? Hoàng thượng còn chưa gấp, thái giám đã gấp rồi?

- Tỷ tỷ! cố lên. Tiểu Linh chờ ăn món nướng buổi tối.

- Lão đại sẽ giải quyết ổn thỏa thôi. 1 Huyền vương cấp 8 nhỏ nhỏ không là gì đối với nàng ấy.

- Ân.

Vân tộc nghe thấy lời nói của đám người vân tộc mà hít từng ngụm khí lạnh. Huyền vương cấp 8 từ lúc nào trở nên nhỏ nhỏ trong mắt người khác rồi? Chẳng lẽ bảo bối cấp độ còn cao hơn cả Uyên Nhân Nhi. Rất không có khả năng nha nàng ấy chỉ mới có 15 tuổi? Chẳng lẽ là Huyền Tông?

Vô số thắc mắc hiện lên nhưng nhìn bóng lưng nhỏ phía dưới mọi người không tự chủ mà tin tưởng Vô Tâm. Thôi cho bảo bối chơi thỏa thích đi còn tàn cuộc cứ để mấy ca lo lắng là được.

Vô Tâm nhìn quái thú mới hình thành mà cau mày tay day trán nói ra 1 câu khiến không khí cả quảng trường đang căng thẳng trở nên “vui vẻ” lên hẳn:

- Con này mang về nuôi có phải hay không sẽ bị Bạch Ngân ngứa mắt làm món cây tơ 7 món. Nhưng mà nhìn nó già như vậy nấu chắc phải dùng nồi áp suất rồi.

Mọi người ở quảng trường người nhìn ta, ta lại nhìn người mà khóc không ra nước mắt. Cô nãi nãi ơi! Cô có biết cô đang bàn cái gì không? Đó chính là thánh thú cấp 9 đây. Có ai như cô nghĩ mang thánh thú đi làm món thịt chó không?

Tai của con “sói vương” rất thính. Nó nghe thấy điều này khỏi tức giận. Vì tức giận mà ngọn lửa vây quanh thân cháy càng to, càng mãnh liệt hơn. Nó chính là sói, là sói thánh thú đây. Tại sao nhân loại kia có thể so sánh nó với loài chó thấp hèn kia chứ? Nó rất là-tức-giận.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 22: Biến thái từ trong trứng nước

Uyên Nhân Nhi nhìn ma thú của mình tức giận thì trong lòng càng tức tối. Nàng xem xem con nhóc kia còn cười dc đến khi nào khi tiếp chiêu. Huyền lực nhanh chóng dồn nén tạo ra 1 quả cầu lớn. Sau đó, quả cầu này bị con quái vật hút vào thân mình. Nó gào 1 tiếng khiến sân đấu rung chuyển, mặt sân lầy nó làm trung tâm mà nứt ra từng vết sâu.

- Phế vật. Đừng tưởng làm ta chật vật 1 ít mà hả hê. Ta hôm nay sẽ lấy máu ngươi để rửa nỗi nhục nhà này. Tiếp chiêu đi

Nha vương khổng thiên~ Đi. đi cắn chết con oắt xấu xí kia cho ta.”

Dứt lời, con quái thú bật người theo gió, hung tàn lướt tới chỗ Vô Tâm.

Trò chơi nên kết thúc~

Hạ thấp thân mình, Vô Tâm giải ấn huyết kim chế huyền lực của mình từ lúc vào trận đấu.

Nàng ngai mặt mũi cho Uyên gia nên kìm nén huyền lực của mình khi vào sân đấu để họ thua nhưng còn cp1 thể ngắc mặt lên. Nhưng bây giờ người ta muốn giết nàng thì nàng cần gì nề nang mặt mũi của họ làm chi cho mệt. Phóng hết huyền lực ra đấu cho chân tay thoải mái.

Dưới chân Vô Tâm xuất hiện 1 hoa văn gồm 5 huyền quang cùng 8 sao nhỏ tượng trưng cho Huyền Tông cấp 8. Nàng nhanh chóng di chuyển. Hai tay hết đánh trái rồi lại đánh phải. Trong không khí nhanh chóng hình thành 1 bông hoa đoà màu lam to chừng 2 m. Nó nhanh nhỏ lại to bằng ngón tay cái.

Bông hoa đoà nhỏ xinh đẹp lơ lửng trong lòng bàn tay Vô Tâm. Bông hoa vừa hình thành thì không khí nóng rất xung quanh thay đổi chóng mặt trở nên lạnh lẽo buốt giá như ngày Đông chí.

Thậm chí xung quanh khu vực của Vô Tâm có hiện tượng tuyết rơi. Tuyết khi rơi xuống thì trực tiếp thành băng. Băng này có màu lam trong suốt như ngọc. Nó cứng rắn và mang hơi thở lạnh lẽo vô cùng. Con quái thú khi tiến tới gần Vô Tâm cũng không thoát sự lạnh lẽo này.

Khán giả tới coi thì liên tục khóc ròng. Thiên a~ ông thật là biến- thái mà. Hôm nay hết đả kích này tới đả kích khác. Từ đang nóng như trong 1 lò đốt than tự dưng dùng 1 phát lạnh toát như trong 1 cái hầm đá nghìn năm tuổi. Nóng nóng, lạnh lạnh thay phiên nhau hành hạ thể này thì tuổi thọ còn dc bao nhiêu chứ.

- Huyền Tông~ Huyền Tông cấp 8... con bà nó! 15 tuổi là huyền tông cấp 8

- Quái vật. Biến thái. Thiên tài. Thần đồng? nên gọi nàng ta là gì đây?

- Nàng ta mà gọi là phế vật ? vậy chúng ta gọi là gì?

- Trời ơi lại 1 chiêu thức đẹp nữa... Ta ngất trước, đỡ đến lúc nhìn lại bị kích thích suy tìm mà chết tại chỗ.

- ...

Vân tộc vui sướng ào khóc. Uyên tộc thì cũng khóc nhưng khóc trong đau khổ: Cứ tưởng mình nắm chắc phần thắng trong tay. Ai ngờ từ đầu tới cuối chính là bị người ta đùa bỡn, xoay hết từ vòng này, cho tới vòng khác.

Uyên Thán giận dữ bóp nát ly trà cầm trên tay khi thấy huyền lực của Vô Tâm. Lần này gia tộc hần thua thảm rồi.

Con quái thú bắt chấp sự lạnh lẽo, mang theo hừng hực lửa giận đi tới chỗ Vô Tâm. Vì Vô Tâm đang trong lớp màng bảo vệ nên nó xông lên muốn đập đổ lớp màng ấy để cắn dc Vô Tâm.

Chuyện đùa. Nếu như lớp màng bảo vệ của 1 huyền tông cấp 8 có thể ngoại dễ dàng 1 phát là rách dưới sự công kích của huyền vương cấp 8 sao? Đương nhiên là không thể. Cách nhau 1,2 sao còn có thể chứ đằng này là cách nhau 1 cấp độ lớn đấy.

Vô Tâm vui vẻ nhìn con quái thú vẫy tay chào hỏi:

- Nhĩ hảo! chào chó đen.

- Gừ-rào...- Trả lời là tiếng hú đầy giận dữ của “Sói vương”

- Thật không tốt chơi nha. Vẫn là Tiểu Ngân-chú chó trắng hảo ngoạn hơn.

- Lão đại, lo đánh nhau đi. Đừng có tranh thủ nói xấu thuộc hạ của mình chứ- Bạch Ngân tức giận từ trên khán đài hét to vọng xuống sân đấu

Ngày hôm nay, y bước chân trái ra cửa phải không? Sao chuyện gì cũng trắc trở vậy

- Nhưng nhìn nó, ta nhớ người- (=) Ánh mắt vô tội nhìn Bạch Ngân

- ... (ง ๑ ง)- Nhịn đi. Nhịn vì miếng cơm, manh áo.

Cứ như vậy mà Bạch Ngân ngâm ngùi ủ khuất muốn tìm 1 góc tường mà vẽ từng vòng tròn nhỏ.

Đưa bông đào nhỏ lên cao vổ về

- Lam Đào Giáng Thiên! Đi~

Bông hoa đào nhỏ như nghe hiểu lời Vô Tâm. Nó bay ra khỏi lớp màng tiến về phía con quái vật.

Hình ảnh con quái vật to lớn, đáng sợ to lớn gấp ngàn lần bông hoa đào nhỏ nhắn, đáng yêu màu xanh trên khung trung nhìn nhau đề phòng khiến ai nấy có mặt nếu ở tình huống bình thường thì đã bỏ ra cười lăn lóc rồi.

Nhưng ở tình huống này họ cười không được vì nhớ lại khoảnh khắc chiêu thức “đẹp kinh dị” của Vô Tâm lúc trước.

Không khí quảng trường im lặng đến đáng sợ. Trên trán mỗi người mồ hôi chảy đầm đìa, 2 mắt mở to nhìn chăm chăm phía dưới sợ mình chỉ cần chớp mắt thì sẽ bỏ qua mất cảnh tượng quan trọng.

Uyên nhân nhi run cầm cập. Nàng không ngờ con nhóc 2 mắt lúc nào cũng cười kia đã là huyền tông cấp 8. Mà sai lầm chết người hơn là nàng để lộ sát khí.

Nuôi hi vọng trong lòng nàng tự lừa dối bản thân mình đó chỉ ảo ảnh, chưa có nữ tử nào ở đại lục này khi 15 đã là huyền tông nói chi là huyền tông cấp 8.

Cắn chặt răng nàng dồn hết huyền lực vào Nha vương khổng thiên.

- Nha vương khổng thiên! Bạo phát~

- Phế vật ta sẽ không bao giờ thua người... haha...

Vô Tâm lắc đầu ngao ngán: thật là ngu ngốc! Chỉ vì muốn giết nàng mà dồn hết huyền lực bạo phát.

Nàng có biết khi chiêu thức bạo phát thì cơ thể sẽ bị tổn thương nghiêm trọng như nào không? Mặc dù năng lượng nó tàn phá sẽ gấp đôi chiêu thức lúc bình thường.

(TG: Nó mà không giết con... chả lẽ. chờ con tới giết hay sao?

VT: Con của mẹ rất lương thiện trong những người tà ác nhất đó.

TG: Ta sinh ra mi còn không tính tình mi nữa. Chính là Đại –siêu-cấp-biến-thái)

Bông hoa đào bắt đầu nhân bản ra hàng ngàn, hàng triệu bông hoa nhỏ tạo ra biển đào lam sắc mênh mông, huyền ảo. Con quái quái vật nửa nọ nửa kia bắt rú lên từng tiếng phóng về phía biển đào mà phá, mà ngoạn.

Vô Tâm nhìn cảnh tượng trên không trung bình thản. Nàng ngồi xõm trên mặt đất tiếp tục ăn dở cái bánh nướng và ly nước ép còn dở.

Trên không trung 2 huyền lực đan xen trộn lẫn, gây áp lực cùng tàn phá triệt tiêu nhau. 1 trận nóng 1 trận lạnh khiến cơ thể của mọi người quảng trường khó chịu hết sức. Mùi mồ hôi cũng bắt đầu bốc mùi nồng nặc.

Vô Tâm ăn xong nhìn lên trời thấy trận đấu vẫn còn chưa kết thúc. Nàng rất không nữ tính mà chùi vết dầu mỡ vào vạt váy. Hai tay nàng bắt đầu chuyển động tạo ra quả cầu huyền lực phóng lên phía biển đào bên trên

Hàng triệu bông đào bỗng chốc vây quanh con quái thú sau đó chúng ngày càng thu nhỏ diện tích đến khi không còn nhỏ hơn được nữa thì dừng lại. Con quái thú không ngừng dùng móng vuốt để làm rách tấm màng mong thoát ra.

Nó cố gắng phun hóa cầu từ miệng. Những lỗ hồng mở ra nó cứ tưởng thoát ra dc nhưng những lỗ hồng đó nhanh chóng dc lấp đầy bởi hàng ngàn bông hoa đào khác.

-Bung~

Hàng triệu cánh hoa bỗng dung biến thành những hàm răng sắc nhọn. Chúng thay phiên nhau từng chút, từng chút gặm 1 miếng, 2 miếng rồi n miếng huyền lực của con quái thú. Cho đến khi con quái thú rơi xuống mặt đất chỉ còn là bộ xương trắng của 1 con ma thú sói cùng 1 thanh kiếm sắt bị gãy làm 2 mảnh.

Giờ đây thì hàng loạt người tới xem ngất ầm ầm. Cảnh tượng sau so với cảnh tượng trước càng khủng bố hơn. 1 con thánh thú cấp 9 cứ như vậy mà bị giết mà giết không còn 1 cọng lông (!)

Nhiều người trước kia hay nói xấu Vân gia cùng Vô Tâm trong lòng họ không ngừng gằn thét: Thà đắc tội với hoàng đế còn hơn đắc tội với lão tổ tông trước mặt họ bây giờ.

Vì sao ư? Vì đắc tội với hoàng đế người còn được chết 1 cách thống khoái, chết là hết còn đắc tội với con người này chết chưa phải là hết.

Sau trận đấu, tàn tích ở khắp nơi, Vô Tâm ưu nhã bước từng bước chân tới Uyên Nhân Nhi. Nhìn 1 mỹ nữ biến thành 1 nữ quỷ mà lòng nàng chẳng có tí nào gọi là cảm thương.

Uyên Nhân Nhi không cam lòng. Đôi mắt giận dữ như muốn ăn tươi nuốt sống vô Tâm. Nàng hận. Hận không thể bắt người dậy mà bóp cổ mà lột da róc xương con người đang cười tươi như pháo bông ngày tết trước mặt nàng đây mà 1 tiếng tỷ tỷ 2 tiếng lại tỷ tỷ.

- Tỷ tỷ! sao đồ tỷ vừa rách lại vừa bản như vậy? Thật không tốt xem nha.

Nương muội bảo là con gái thì không dc mặc đồ rách đồ bản.

Nương muội còn dặn nếu đồ rách đồ bản thì phải thay.

Nương còn bảo muội tuy hơi ngốc nhưng là 1 người tốt.

Mà là 1 người tốt thì phải nghe lời nương.

Mà phải nghe lời nương chính là phải mặc y phục sạch sẽ, đầu tóc gọn gàng.

Đến, muội thay y phục cho tỷ. Ách tỷ hình như không cử động dc vậy thì muội đến thay cho tỷ tỷ vậy!"

Sau 1 hồi thuyết giáo, Vô Tâm tiến hành mục đích chinh người. Nàng lấy 1 bộ đồ màu đỏ thắm diêm dúa của nữ tử thanh lâu mà vài hôm trước mua ra. Đi đến bên người Uyên Nhân Nhi bắt đầu lột từng lớp áo từ áo ngoài tới yếm từ váy dài tới quần nhỏ. Sau đó lại từ mặc từng kiện bộ y phục sạch sẽ lên người Uyên Nhân Nhi.

Nhưng quan trọng là trong quá trình thay đồ Vô Tâm liên tục sờ chỗ này, bóp chỗ kia rồi cảm thán chỗ này tốt, chỗ kia mềm khiến mọi người không khỏi đỏ mặt tía tai.

Nam thì sắc tâm nổi lên hùng hực, cái thứ giữa 2 chân không ngừng cứng rắn, nóng bỏng hơn. Bọn y chỉ hận mình bây giờ không phải là Vô Tâm mà có thể vuốt ve, cắn vãi phát trên cơ thể mỹ miều kia. Hận bản thân mình không có huyền lực dồi dào như Vô tâm mà xuống cướp người về nhà để xuống giường mà chăm chỉ "cày ruộng". Nữ tử thì như muốn chạy về nhà, lao vào phòng bếp, lấy vài con dao thái thịt mà băm nghìn nhát, triệu nhát lên cơ thể hồ ly lửa lộ phía dưới.

- Tỷ tỷ! da tỷ trắng quá...

- Tỷ tỷ~ Ngực tỷ sao to thế? MÀ nó mềm quá... còn mềm hơn bánh bao nhà muội nữa...

- Oa... Mông tỷ cũng vừa căng. vừa tròn mà còn to hơn cả ngực... Sờ thật trơn như tơ lụa vậy...

- Tỷ tỷ! sao tỷ lại nhìn muội như vậy? tỷ không cần cảm ơn muội.

Nương bảo giúp đỡ người khác thì không cần người khác báo ân thì mới là người trượng nghĩa."

Uyên Nhân Nhi giờ hận mình không có 1 cái hồ mà chui xuống: Việc vừa xảy ra cho dù bị xét đánh nàng cũng không muốn nhớ. Lỡ lỡ cơ thể trước mặt nhiều người như thế thì sau này nàng còn mặt mũi lấy ai đây?

Chịu không dc kích thích về tương lai mù mịt, tăm tối của mình mà Uyên nhân nhi ngất đi.

Vô Tâm thấy chinh xong rồi cũng chẳng có gì vui đành tạm tha cho nàng ta. Nàng tốt bụng vẫy tay về phía gia chủ Uyên gia.

- Uyên Thán lão gia gia! Tỷ tỷ tự dung không biết sao ngất rồi. Người kêu người hầu tới đỡ tỷ ấy về phủ đi.

- Người.. người...hừ- Ngai mặt mũi Uyên tộc, Uyên Thán giận dữ phát tay bỏ đi cùng gia tộc nh. Đang đi thì câu nói của Vô Tâm làm cho y tức ói ra 1 búng máu

- Gia gia yêu dấu, ngày mai ngài nhớ chuyển bạc tới Vận tộc nhé. Là 1/3 đó. Con sẽ đếm từng đồng đấy. Tiền nông rõ ràng thì tình cảm mới bền lâu dc.

Mọi người tại quảng trường chết lặng câu nói: Tiền nông rõ ràng thì tình cảm mới bền lâu. Nhưng cũng chính từ đây mà câu nói của Vô Tâm dc áp dụng 1 cách phổ biến.

Đám ca ca cảm thán tiểu công chúa đã trưởng thành thêm chút ít. Đám bạn của họ thì nhận ra 1 sự thật phũ phàng

Thà người đối đầu với mấy vị ca của Vô Tâm còn hơn phải đối đầu với muối muối của mấy y- Vô Tâm. Cái chết sẽ không dễ dàng vậy chào các người theo 1 cách "yên bình".

Đám đồ đệ của Vân tộc nhìn vô tâm đầy sùng kính: Đây chính là thần tượng mà đời họ muốn noi theo nha. 15 tuổi chính là huyền tông cấp 8.

Mọi người trong vân tộc không ngừng tán dương chiêu thức Vô Tâm có bao nhiêu đẹp mắt, có bao nhiêu cường hãn.

- Báo bối ngày sau phát huy thêm vài chiêu "đẹp mắt" cho cả nhà xem nhé!

Bọn thần thú ngẩng mặt nhìn trời cuối cùng cũng biết vì sao Lão đại của chúng lại biến thái như vậy: Nhìn đi! Nguyên 1 gia tộc biến thái như vậy không sinh ra kẻ biến thái mới lạ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 23: Song Đế Nhân Quân quốc

Trong 1 không gian bao quanh là hàn khí tỏa ra như 1 làn sương mờ ảo che mờ cảnh sắc xung quanh. Hai bên là 2 bức tường băng cứng rắn, lạnh lẽo có 3 con người đang đau khổ rơi lệ trước 1 người đang nhắm nghiền mắt. Cơ thể người đó bị đóng băng trong 1 quan tài huyền thiết ngàn năm càng nhìn âm u, lạnh lẽo và cũng đầy quý giá.

- Mẫu hậu, người đừng thương tâm. Tam đệ sẽ nhanh chóng dc cứu thôi. Nhi thần đã luôn hối thúc đám thái y cũng như đăng tin tìm những ẩn sĩ có tài tới giúp mà.

- Ân. Mẫu hậu biết con luôn cố gắng nhưng mẫu hậu vẫn thương tâm, vẫn lo lắng.

- Mẫu hậu người hãy tin tưởng lời đại ca nói đi, nhi thần cũng luôn ra ngoài tìm kiếm. Nhi thần tin tưởng sẽ có 1 ngày tam đệ sẽ tỉnh giấc đoàn tụ cùng chúng ta.

- Hức...hức...Mẫu hậu biết. Thôi chúng ta ra ngoài để cho đệ đệ các con nghỉ ngơi chớ làm phụ hoàng cùng tứ muội lo lắng.

Đoàn người nhanh chóng ra ngoài bỏ lại đằng sau là những bức tường băng lạnh lẽo.

...

- Dực, đệ mấy tháng vừa qua ngao du tứ hải có thấy ai tài giỏi có thể giúp tam đệ không? Ta lo lắng mà mẫu hậu càng lo lắng hơn.

- Ân. Có vài cao tăng ẩn sĩ nhưng độ tin cậy của tin tức không cao. Đệ đã cho người tìm hiểu rồi, rất nhanh sẽ có tin tức chính xác. Cũng có vài chuyện hay ho ở Thần Tâm với An nguyệt.

- Ủ. Tháng này đổi phiên, ta ra ngoài tìm kiếm tin tức đệ ngồi trong cung phê tấu chương đi. Tháng vừa rồi ta đau đầu với mấy lão yêu đầu trong triều, chưa kể phải tham gia mấy cái cung yến, cung hội...

- Ta kháo. Huynh cứ nói toẹt ra trong cung buồn chán muốn ra ngoài thay đổi không khí đi. Bày đặt lí do, lí trá. Nếu không huynh tuyển cái chị dâu cường đại để nâng thét vài tiếng như mẫu hậu thể nào bọn lão đầu muốn nhét cháu gái, con gái của mình cho huynh thể nào cũng im lặng.

- Ủ thì buồn chán. Còn chị dâu ta chưa tìm được.

>> Thờ dài<<.

Nhưng đệ cũng là vua của cái nước Quân Nhân này mà, có phải mình huynh đâu. Đệ cũng phải có trách nhiệm chứ.

- Ta thêm vào. Nếu không phải bị phụ hoàng cáo già ép buộc thì cũng không phải ngồi ghế rồng quái dị kia cùng huynh

- Phụ hoàng cáo thì ai chả biết. Ta cũng là bắt đắc dĩ. Nếu tam đệ còn sống thể nào cũng bị phụ hoàng dụ dỗ, ép buộc cùng ngồi với chúng ta.

Sẽ trở thành tam đế chứ không phải là song đế như bây giờ.

- Ân.ân. Cái con cáo già kia, lúc nào cũng 1 khốc 2 nháo 3 thất cổ. Nào ta muốn các nhi thần của mình bình đẳng... các nhi thần có cùng tài sản... có cùng quyền lực như nhau... Ông ta không phải muốn hưởng thụ cuộc sống vớt cái chức vị như củ khoai lang nóng về phía chúng ta để hưởng phúc.

- Đúng vậy. Từ nhỏ tới lớn, phụ hoàng không có chuyện gì làm là tới chỗ huynh đệ chúng ta bày mưu tính kế làm nhục mặt chúng ta trước mặt mọi cung

nữ thái giám. Nhiều khi huynh nghĩ huynh là con roi, con rút được nhặt từ chỗ quái quỷ nào về cho ông ta phát tiết. Nếu không phải nhìn cái khuôn mặt có tới 5,6 phần giống mình thì huynh mới tin tưởng mình thật sự là con trai người đó...

....

Bọn cung nữ, thái giám liên tục lau mồ hôi hột trên trán. 2 vị hoàng đế của họ có thể công khai nói xấu thái thượng hoàng trắng trợn hơn nữa sao. Mà “con cáo già” trong miệng 2 vị trong phòng đang hăng say chỉ trích đang cười tít mắt dán tai ở cửa nghe rất chăm chú những lời nói xấu về mình.

- Bọn nhóc này ghê gớm thật. Mới rồi có mấy bước là nói xấu cha chúng nó như thổ phỉ. Lần này, ta không đốc thúc mấy lão yêu đầu trong triều chính chết mấy người thì ta không phải là phụ hoàng của các người- nhỏ giọng nói thầm Ca Huyền Tâm hào hứng lên kế hoạch.

Bọn cung nữ, thái giám thấy nụ cười của vị Thái Thượng hoàng thì liên tục nhìn trời. Ai nha, 2 vị trong kia lại phải chịu khổ nữa rồi.

*

*

*

Nơi đây chính là Nhân Quân quốc, 1 trong tứ quốc lớn mạnh ở đại lục này.

Khác với những quốc gia còn lại, Nhân Quân quốc quyền lực không tập trung nhiều ở vua mà tập trung nhiều ở dân.

Tiếng nói của hoàng đế ở các quốc gia khác mang tính uy hiếp hơn, còn ở đây thì người dân lại tin tưởng vua của mình hơn. Họ tuân theo 1 cách tự nguyện, tự giác nhiều hơn là áp đặt.

Nhân Quân quốc có điểm đặc biệt là có 2 vị hoàng đế thay phiên nhau quản lý và chia trách nhiệm về từng hạng mục khác nhau.

Ca Tư Mục- Đại hoàng đế chuyên quản lý quan văn cũng như những chính sách về kinh tế, thương mại các vấn đề dân trí còn Ca Ứng Dực- Nhị hoàng đế chuyên quản lý về vấn đề quân sự, trị an cùng các việc đối ngoại với các nước láng giềng.

Nhưng thật ra 2 vị vua của bọn họ có thể hoán đổi vị trí cho nhau. Có khi 1 người cai quản 1 người đi tìm hiểu dân tình cả nước.

Cho nên quan lại cũng không dám lơ là làm việc thất trách nhiều vì nhiều người lúc trước hám lợi xử oan đều bị 1 trong hai vị hoàng đế kia “công khai” đi thăm quan tình huống dân chúng nhưng không báo trước mà luôn luôn bất thành linh xuất hiện bất quả tang không nhiều lời biếm thành dân đen tước hết mọi tài sản.

Bọn quan chuyên ăn sung mặc sướng vì bổng lộc triều đình rất cao nay chỉ tham chút của mà mất hết, không tiền, không quyền, không biết làm việc mà bọn họ còn bị người dân mắng chửi ném trứng thối thì cho dù người có tâm nhưng cũng không có gan đi làm việc ngu ngốc như vậy.

Qui định hoàng gia của Nhân Quân cũng có nhiều điều khác với nước khác. Hoàng đế nước khác có tam cung, lục viện, phi tử như mây, 3000 giai nhân thì Quân nhân chỉ cần 1 hoàng hậu mà hoàng đế vừa lòng có khả năng sinh con là đủ.

Hoàng đế nước khác tình cảm gia đình là thứ như chiếc giẻ rách thì Hoàng đế Nhân Quân phải biết coi trọng gia đình. Hoàng đế nước khác chỉ có 1 người duy nhất thì Nhân Quân quốc có song đế hajzz thật ra nếu tam hoàng tử không bị bệnh thì sẽ có tam đế xuất hiện.

Dù trong lòng bọn họ luôn tự hào về song đế của mình tài giỏi, tình huynh đệ đẹp đẽ nhưng đôi lúc họ cũng mất mặt với cái gia đình hoàng cung gả chó không yên kia.

Có nước nào, thái thượng hoàng cầm gậy chạy hồng học đuổi theo 2 vị song đế để đánh từ hoàng cung ra đường cái chưa? Tất nhiên là chưa

Có nước nào, 2 vị hoàng đế công khai nói xấu phụ hoàng mình trước dân chúng chưa? Tất nhiên cũng chưa

Có nước nào, có hoàng đế xắn tay áo long bào đi cày ruộng giúp dân? Tất nhiên cũng chưa

Có nước nào, có 2 vị hoàng đế ném sung đầu nhau chỉ vì tranh giành 1 miếng điểm tâm? Tất nhiên là chưa

Chưa có vị hoàng đế nào lại làm người dân trợn tròn mắt hết chỗ nói như cái gia đình hoàng cung lộn xộn kia. Nếu không phải có vài lần có sứ thần nước khác tới bọn họ bày ra tư thái đế vương nghiêm túc thì dân chúng bọn họ thực sự muốn nhìn trời mà hỏi: Ông trời ơi! Mau trả 1 hình tượng đế vương cao ngạo, đầy khí thế cho dân chúng bọn con đi.

Tóm tắt sơ về Nhân Quân quốc

Nhân quân quốc hình thành từ lâu đời. Nó bắt nguồn từ 1 trưởng tộc của 1 bộ lạc lớn lấy tình nghĩa gia đình, chữ tín là trọng. Sau này theo thời gian mà lớn mạnh thành 1 quốc gia.

Người dân Nhân Quân bản tính hiền lành nhưng vì bản tính này mà nhiều bị xâm lược và đô hộ. Sau đó mọi người dân bắt đầu giành đảo chính giành lại đất nước. Trong quá trình phát triển đất nước ngoài việc làm ăn thì họ còn luyện tập binh pháp.

Cho nên ngoài lực lượng quân đội chính qui được đào tạo bài bản có kỷ luật thì mỗi người dân cũng là 1 người lính. Lúc nào cũng có tùy thời ra trận. Đây chính là điểm kiêng kỵ mà các đế quốc không dám xâm lược.

Ngoài ra Nhân Quốc là 1 quốc gia đề cao tinh thần đoàn kết, yêu nước. Dân chúng cũng có 1 số quyền hạn trong việc thay đổi chính, bổ sung, nêu ra những ý kiến làm cho đất nước phát triển.

Về mặt những qui định, điều luật định ra đều được áp dụng cho cả người dân và hoàng gia.

Ví dụ như: trước cửa cung sẽ có 1 cái trống kêu oan. Dân cũng ai có oan tình gì mà quan lại địa phương k giải quyết sẽ tới đánh để hoàng đế công khai xét xử.

Chuyện hôn nhân của hoàng đế cũng giống như dân thường. Người có thể có 1 hoặc có nhiều nương tử và ngược lại nếu 2 bên nguyện ý. Không được ép buộc.

Bây giờ Nhân quân quốc có 1 vị thái thượng hoàng- Ca Huyền Tâm, 1 vị hoàng thái hậu- Cơ Diễm, 2 vị hoàng đế Ca Tư mục 26 tuổi, Ca Ứng Mục 25, 1 vị tam hoàng tử- Ca Tĩnh Vu- 23 và 1 vị công chúa- Ca Nhạc Nhi 7 tuổi.

2 vị hoàng đế chưa có đón dâu. Luôn luôn xảy ra hiện tượng đầu khẩu. Tam hoàng tử thì bị thương nặng vì làm bia đỡ cho 2 vị ca ca của mình trong 1 lần đi giang hồ ngao du bị thỉnh khách tấn công. Thương tích nặng cộng thêm phải sử dụng nhiều huyền lực chống đỡ khiến cơ thể bị tổn thương nặng phải dùng băng phiến đông cứng cơ thể từ từ sử dụng ma pháp sư chữa thương thì mới hồi phục. Thế nhưng không biết có phải bị đóng băng quá lâu hay không? Mà vị tam hoàng tử này khi thương tích thì vẫn không tỉnh. Làm 1 vị hoàng tử ngủ say.

Làm mọi người chú ý là ngày tam hoàng tử bị thương bất tỉnh thì trên trời xảy ra hiện tượng lạ. Sấm chớp đùng đùng sau đó là vô vàn ánh sáng bảy màu trải dài khắp nước. Quốc sư nói tam hoàng tử là thần tiên chuyển thế nhận mọi điều xấu vào cơ thể phong kín để lại cho dân chúng cảnh thái bình. Khi nào tam hoàng tử tỉnh dậy chính là thời kì huy hoàng của Nhân Quân. Nên cả nước luôn sùng kính vị tam hoàng tử này như 2 vị đế vương hiện tại của bọn họ.

Ở một nơi xa xôi cách Nhân Quân quốc về phía nam hơn 2000 dặm là Thần Tâm quốc.

Đế đô Thần Tâm quốc mấy bữa nay sôi động thảo luận những đề tài nóng hổi

- Tiểu công chúa nhà họ Vân chính là 1 thiên tài

- Uyên gia vừa mất mặt vừa đau đớn như thế nào nhả ra 1/3 gia sản của mình

- Bữa tiệc tẩy trần cho Vân Vô Tâm như thế nào náo nhiệt? có những thế lực to lớn nào đang lôi kéo quan hệ

- Mĩ nhân Uyên Nhân Nhi như thế nào thảm hại trong trận tỉ thí? Hay cơ thể nàng như thế nào mỹ miều? Ngực to hay mỏng to bao nhiêu? Làn da như thế nào?

....

Chuyện thất bát nháo rất nhiều xoay quanh Vân Tộc và Uyên Tộc. Vân tộc thì vui mừng cười không khép nổi miệng. Vân Vô Tâm dc đích thân viện trưởng học viện đế đô mời vào. Có bao nhiêu quà tặng tới cửa nhất là 1/3 tài sản Vô Tâm có dc từ cuộc cá cược. Suốt ngày Vô Tâm bị kéo đông, kéo tây đi với gia gia, phụ mẫu, với các ông ca ca cuồng công chúa, mấy đệ tử cuồng cấp độ của Vô Tâm.

Uyên tộc thì 1 mất 1 miếng thịt trên người đau không thể tả, chưa kể bị mấy gia tộc nhỏ hời trước xu nịnh mình bây giờ lại quay ra lôi kéo quan hệ với Vân tộc.

Thiên tài chi nữ thì bị bề mặt chưa kể thân thể lửa lò làm mặt mũi Uyên gia không biết giấu đi đâu.

Mấy ngày gần đây không khí trong Uyên tộc rất căng thẳng, âm u.

-Chết tiết~ Con tiện nhân Vân - Vô - Tâm. Á dám lột đồ của ta... Dám bóp của ta...ngươi muốn chết.. muốn chết...

Hai tay của Uyên Nhân Nhi luôn không ngừng cảm trầm cái đầu đâm lên người tiểu nha đầu trước mặt mình.

Tiểu nha đầu oa oa kêu lớn giãy dụa nhưng nàng không di chuyển dc. Nàng bị tiểu thư cột chân tay vào cột. Ánh mắt nàng sợ hãi nhìn Uyên Nhân Nhi.

Tiểu thư ngày bình thường đã rất ác độc rồi giờ đây tâm tình nàng ngày càng tệ hơn trước.

Nếu bình thường tiểu thư chỉ đâm vài kim hoặc đánh 10 gậy thôi khi tức giận. Còn giờ đây ngày nào cũng có nha đầu bị nàng ấy đâm chết hoặc chém chết. tình hình lúc mang người ném ra bãi tha ma sau phủ rất thảm. Cả người đều máu me, trên mặt chi chít là đường rạch loang lổ... Khiến bọn nô tài

trong phù điêu nom nớp lo sợ, tinh thần thấp thỏm không yên nếu không may bị đại tiểu thư nhìn trúng.

Nàng rất sợ... sợ chết.

Uyên Nhân Nhi từ lúc bị khiêng về phủ thì tâm tình rất không tốt. Nàng đã thua 1 cách thảm hại rồi mà ả tiện nhân kia còn làm nàng bẽ mặt nàng trước mặt mọi người. Nàng ta dám coi hết đồ... đã thế còn bóp nàng... bóp xong còn cảm thán.

Từ nhỏ tới lớn, tâm khí cao ngạo, nàng chưa bao giờ bẽ mặt như vậy. Giờ mỗi lần nghĩ lại nàng cảm thấy thật ghê tởm... Bản thân lả lợ trước nhiều người như thế còn phóng túng hơn cả gái lầu xanh... Nghĩ tới về sau nàng lấy dc ai bây giờ? Không nam nhân nào chấp nhận dc nữ nhân của mình lại trần truồng cơ thể cho người khác xem.

Chết tiệt

Uyên Nhân Nhi càng nghĩ càng tức giận. Cây trâm trong tay càng lúc càng đâm nhanh hơn, sâu hơn vào tiểu nha hoàn trước mắt nàng coi là Vân Vô Tâm để phát tiết.

từng dòng máu đỏ nhỏ xuống đất, máu thịt lẫn lộn cùng tiếng đâm phạt phạt càng làm Uyên nhân Nhi hưng phấn hơn. Nàng cảm hoàng kiếm bị gãy từ từ chém ngang chém dọc lên khuôn mặt tiểu nha đầu.

Khi người đã chết Uyên Nhân Nhi còn chưa thỏa mãn nàng kêu 1 đồng tên ăn mày bạo đâm tiểu nha đầu sau đó mới kêu người vớt nàng ta ra sau bãi tha ma Uyên tộc.

Ánh mắt đỏ ngầu, tay cầm kiếm gãy Uyên Nhân Nhi ngửa mặt cười lớn

- Tao nhất định sẽ giết chết mày, Vân-Vô-Tâm

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Chương 24: Đêm khuya trăng sáng thích hợp giết người

Sau mấy ngày nghỉ ngơi, Vô Tâm liền dùng chính sách 3 không ở nhà để ổn định cuộc sống: không có chuyện trọng yếu thì không cần kéo nàng đi, không làm phiền giấc ngủ và không làm phiền bữa ăn của nàng.

Kể ra chính sách này vừa được ban ra cũng làm cho cuộc sống của nàng trở nên thoải mái hơn mặc dù chứng cuồng công chúa không giảm được bao nhiêu.

Tại học viện, Vô Tâm được đa số mọi người chào đón cùng nịnh hót. Nàng bắt đầu làm quen với hoàn cảnh mới. Ban ngày học buổi tối về nhà. Nhưng lịch học của nàng rất tùy ý, viện trưởng đã cho phép nàng tự nghỉ chỉ cần đậu khi thi sát hạch hoặc hoàn thành các điều kiện của mỗi môn do mỗi tiền sinh dạy là được.

Nàng thuộc Huyền viện là nơi đệ tử chuyên học về huyền lực. Nhưng nếu là đệ tử ưu tú sẽ được hưởng nhiều chế độ hơn. Mà khắp học viện chỉ có 10 người đứng đầu mới dc xem là đệ tử ưu tú.

Ví dụ như là người sẽ được nhận nhiều đan dược, được tới Tầm Thiên các tìm tài liệu, được tới các viện khác nhau mà không cần thông báo hay có giấy thông hành, 1 tháng được đi Nguyệt Cốc hấp thu linh khí 1 lần...

Ở học viện đi học cũng giống như ở Trái đất vậy, có học lý thuyết ở Thư các, tùy từng lĩnh vực mà thực hành ở những khu vực khác nhau.

Tính ra thì đi học không có cái gì là không tốt cả. Bên cạnh nàng luôn có 4 vị ca ca sủng nàng lên tận trời, đám người của nàng cũng theo nàng đi học không khí rất vui vẻ. Dù sao nàng muốn mấy người mệnh danh là “Thần thú” sẽ làm quen với con người, biết được con người không ai cũng xấu xa cả. Bọn họ từ từ sẽ không còn thấy ghê tởm hay ác cảm đối với con người.

Một ngày mệt mỏi kết thúc. Nàng thật muốn mắng người nào viết tiểu thuyết kể xuyên không qua là sung sướng, là 1 bước tá thi hoàn hồn từ chim sẻ thành phượng hoàng, là nữ chính tỏa ra ánh hào quang ngồi ai ai cũng coi như là nữ thần mà sung bái... Nàng a phi một tiếng.

Ngày nhỏ, nàng luyện chữ không nhiều giờ đây cầm bút lông sói, lông thỏ viết ra toàn là chữ xiên xiên, vẹo vẹo mấy người Thần thú cũng không khá là bao thể nhưng bọn họ dám cười nhạo nàng ngay giữa lớp, khiến cho tiền sinh dạy học cùng đám đồng học nhao nhao tới xem.

Không cần phải đoán! Chuyện tiểu công chúa thiên tài huyền lực nhà họ Vân đã 15 tuổi mà viết chữ còn xấu hơn cả 1 đứa bé 7 tuổi lan truyền nhanh chóng không chỉ ở trong học viện nàng nghĩ nhanh thôi tin này lan truyền khắp đế đô. Ai ai cũng biết. Nàng có vẻ hơi *YY nhưng mà từ nhỏ cho tới lớn

tin gì có liên quan tới năng đều sốt dẻo cả, mặc dù đa số là tin xấu.

*YY: nghĩa là tự sướng

Điều làm cho nàng cảm thấy bức mình hơn là sau khi nghe xong tin này, là mấy lão già dạy học lúc nào cũng đọc nhanh như gió, giống như cố ý đùa bỡn trình độ viết chữ đã xấu mà còn chậm như sên bò của nàng. Viết thì không kịp cũng may nàng là ma pháp sư làm cái phép liên nhớ được lời mấy lão nói.

Nhưng mà ngày nào cũng phải tiêu hao linh lực làm đầu nàng đau như búa bổ. Mấy thứ này còn khó nhằn hơn cả mấy công môn hóa học thời cấp 3.

Nếu không phải nàng coi trọng lý thuyết và những bước học căn bản để bổ sung căn cơ thêm vững chắc thì có chết nàng cũng không chịu “tự hành xác” ở trình độ trí thức như vậy.

Sau khi ăn cơm tối, ai nấy đều về phòng nghỉ ngơi. Vô Tâm bước vào Huyền Đào tập luyện vài bộ pháp rồi đi luyện đan ở Đan các.

Bước ra khỏi Huyền đào thì đã khuya, Vô Tâm liếc mắt nhìn qua cửa sổ, ngoài trời giờ ánh trăng sáng vàng vạc bị che phủ bởi 1 đám mây đen. Khung cảnh thật thích hợp đi làm chuyện xấu a~.

Vô Tâm cảm thán chưa đầy một khắc thì nàng nhận thấy có nguồn huyền lực khác đang tiến về phía nàng 1 cách lặng lẽ. Người ra tiền cũng rất hào phóng đi 10 cái nhân đều là huyền lực cao cấp ẩn dấu sát khí.

Thấp nhất là mới Huyền tông cấp 1 còn cao thì đã gần chạm Huyền tông cấp 8... chắc chắn... Người ta thật cũng coi trọng nàng nha. (— — —)

Ánh mắt léo lên tia sáng khác thường, cái lưỡi nhanh chóng miêu tả đôi môi 1 vòng, từng ngón tay răng rắc bấm. Đây chính là biểu hiện khi có thứ gì đó làm Vô Tâm hứng thú. Người ta hình như chỉ cho rằng nàng mới lên huyền tông cấp 6 sao? Chuyện đùa! Làm gì có kẻ nào ngu xuẩn xuất hết thực lực cho người khác biết đâu? Thật sự nghĩ thuê sát thủ trên nàng 2 cấp hay dùng số lượng đàn áp là có thể sao? Ha ha ... Đêm nay có trò kích thích nha~

Nhóm sát thủ đề nén hơi thở luân lách qua từng kẻ hở cạnh gác của nhóm người thủ hộ gia tộc. Bước chân nhẹ nhàng tìm đến viện của Vân Vô Tâm- người mà bọn hắn sẽ giết đêm nay.

Người thuê cũng rất hào phóng, chỉ cần giết được nàng hoặc là mang người nửa sống nửa chết tới địa điểm giao hẹn là có 1000 tinh tệ. Bọn họ đã dc giao 500 tinh tệ, sau khi làm xong việc sẽ nhận dc số còn lại cùng 10 viên *Long gân.

*Long gân: là đan dược cấp 5 loại trung phẩm chuyên trị nội thương, hàn gắn xương cốt.

*Ám sát: sát thủ thuộc quản lý của Ám sát các.

Khi được giao nhiệm vụ này trong lòng *Ám sát luôn khinh thường không thôi, chỉ là 1 con nhóc huyền lực cao chút xíu có gì hơn người. Tuổi nhỏ mà có huyền lực như vậy chỉ có 2 khả năng:

Một là nhờ vào đan dược tăng cấp.

Hai là cao thủ truyền thụ lại.

1 trong 2 nguyên nhân nào đó đều không tốt vì người luyện võ quan trọng vẫn căn cốt cùng kinh nghiệm tác chiến. Một đứa trẻ 15 tuổi tính ra có kinh nghiệm chiến đấu có khi còn chưa hết 2 bàn tay mà đòi đấu với bọn họ người vào sinh ra tử chiến đấu cả cuộc đời tính ra kinh nghiệm chiến đấu của bọn họ đã đẻ ra mấy đứa con còn lớn tuổi hơn con nhóc kia đâu.

- Long ca, người xem chúng ta không phải chỉ cần thả mê khí vô bắt con đó là xong sao? Tuổi trẻ tính cảnh giác cũng không bao nhiêu.

- Đúng vậy, huynh đệ chúng ta người đông thế mạnh chỉ cần không cần kinh động quá lớn hấp dẫn chú ý cao thủ thủ hộ thì còn không bắt được cô ả.

- Câm miệng! Các người thì biết cái gì? Cứ quan sát đi. Thời cơ thích hợp thì nhanh chóng hành động là được.

- Mấy huynh, hôm nay trên đường Bảo Bảo có xem bói. Người ta nói rằng ngày hôm nay nên tích đức không được làm chuyện xấu, nếu làm thì chính là vận kiếp bất phục..

- Phi phi phi... A Bảo ta nói rồi người đừng phí tiền vào mấy cái trò lừa bịp đó rồi mà ~

- ...

Nhóm sát thủ ta 1 câu, người 1 câu thảo luận chờ thời điểm thích hợp... giết người.

Gió đêm lạnh lẽo thổi cùng tiếng sần sật của lá cây khô ma sát, từng cái bóng cây vẩy vẹo đổ xuống mặt đất như hòa cùng 1 thể với nhóm người sát thủ cùng không khí im lặng trong phòng của người bị ám sát tạo ra 1 khung cảnh đêm quỷ dị.

Đêm nay là 1 đêm không bình thường ~

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Chương 24(tt)

Một đám mây lớn che mất đi ánh sáng của trăng, giống như ánh trăng cũng sợ hãi tình cảnh sắp sửa xảy ra mà run rẩy chậm chậm mà ẩn mình. Nó chính là ánh trăng lương thiện trong sáng nhất, là ánh trăng có trái tim mong manh dễ vỡ nhất, ai nha~ nó nếu như thấy cảnh huyết tinh thì lại sợ hãi đến, mà khi sợ hãi thì trên người nó run rẩy để lại mấy cái hố lồi lõm sờn sùi.

Cái chính là nó không thích mình bị như vậy nhưng mà con người luôn không cho nó lựa chọn cho nên đôi khi nó bất lực nhìn cơ thể mình cứ thế bị sờn sùi mà con người cứ thế chém giết nhau. Con người nha rất thích người đồng loại của mình~

Bọn người Ám sát thấy thời cơ đã điểm nhanh chóng áp sát phòng của Vô Tâm. Một tên hắc y cao, gầy từ trong ngực lấy ra 1 ống tiêu, y chọt 1 lỗ ở cửa sổ, đưa ống tiêu thổi ra 1 tầng khói trắng.

Bọn họ chờ đợi 1 khắc, dán tai nghe ở cửa không thấy động tĩnh gì cũng thấy an tâm nhưng chưa dám mạnh động.

- Tiền Bản, thuốc mê người thổi có chắc là sẽ có tác dụng không? Đối tượng lần này của chúng ta tuy là 1 đứa nhóc chưa lớn nhưng Huyền lực của nó cũng không phải hàng tôm tép

- Đúng vậy a~ Bản huynh thuốc này chắc có tác dụng chứ?

- Mọi người yên tâm. Lần này đệ cho nồng độ thuốc gấp 10 lần mấy vụ trước, mà loại thuốc này ngay cả ma thú cấp thánh thú còn lăn quay ra đất mẹ yên giấc chứ nói chi là 1 con ranh hôi sữa.

- Ấc ...thuốc này cũng quá lợi hại đi có khi nào nó chết vì thuốc mê rồi hay không? :think: :think:

- Hắc hắc... như thế thì càng tốt chứ sao. Huynh đệ chúng ta không cần tốn sức đánh nhau cũng có thể lấy dc 500 tinh tệ nha. :D2

- Đúng vậy! Đúng vậy

- Nhưng mà mấy huynh à, đệ nghĩ hay là thôi đi. Chúng ta không làm chuyện này nữa a Bảo bảo lần này chúng ta làm thiệt là rất xui xẻo...cho nên...

- Nha Văn, đệ điên rồi hay sao. Tiền nó ở trước mắt ngu sao không lấy.

- Đừng có tin ba thứ linh tinh đó nữa, nhất là đệ a Bảo huynh cấm đệ từ nay về không dc đi xem ba thứ hồ đồ đó. Đệ không biết rằng mấy thằng cha coi bói toàn là dân lừa đảo à!? no3:

- Đệ... biết rồi~

...

Ở ngoài rôm rả trò chuyện còn người ở trong đang rất không kiên nhẫn. Từng mạch máu trong cơ thể Vô Tâm như đang gào thét vì hưng phấn.

Nàng nghĩ mình rất có tố chất làm người biến thái nha. Sau bao khó khăn trải qua, tâm lý nàng đã thay đổi có lúc nàng chả hiểu mình muốn gì? Mình là ai?...cho dù bên ngoài nàng thoát nhìn rất vui tính, hòa đồng nhưng bên trong tâm hồn ấy là 1 sự trống rỗng đầy oán khí. Tâm hồn cần cỗi của sự chết chóc.

Nàng từng có 1 gia đình hạnh phúc, từng có nhiều người yêu thương, từng có nhiều sở thích, từng có rất nhiều bạn và cũng từng mộng mơ hảo huyền về tình yêu và người đàn ông lí tưởng mà nàng sẽ dựa dẫm nửa cuộc đời còn lại.

Thế nhưng sự thật nàng lại có được gì? Nàng chết đi, nàng chợt hiểu ra thế giới này rất đáng sợ.

Người Vô Tâm từng cho rằng là bạn bè tâm giao thế nhưng khi nàng chết người đến người không, kẻ đến thăm mà không buồn rầu, ngồi cắn hạt dưa hi hi ha ha lướt điện thoại sau đó phui mông đi về trong tâm trạng vui vẻ có vài người còn nói gì a, chính là nàng chết đi thì Trái đất rộng rãi thêm 1 chỗ.

Người nàng hảo huyền yêu hết tấm lòng mà thay đổi bản thân để làm 1 người vợ hoàn hảo trong mắt hán lại là kẻ hại chết nàng. Vô Tâm nàng chết trong tức tưởi, trong oán hận chết 1 cách không toàn vẹn.

Nàng chết mất đi tất cả mọi thứ: gia đình đau khổ, bạn bè không ai đau buồn, người yêu ư? Tình yêu đối với nàng bây giờ là 1 thứ không còn tồn tại nếu như có thì nó chẳng bao giờ thuộc về nàng?

Còn gia đình hiện tại rất yêu thương thương, đám thần thú là bạn bè của nàng họ quan tâm nàng. Mọi thứ luôn rất suôn sẻ nàng muốn gì có nấy.

Ai cũng nói nàng rất hạnh phúc, rất sung sướng có tiền, có quyền, có người thương yêu.

Nhưng họ không biết nàng luôn sợ hãi, nàng sợ mọi thứ nàng có bây giờ chỉ là ảo ảnh. Có khi nào mọi thứ nàng đang có sẽ mất đi như kiếp trước.

Nàng cũng từng hi vọng đây mãi là sự thật, sự thật là nàng luôn dc yêu thương, nhưng mỗi đêm nàng đều mơ thấy kiếp trước của mình, mơ thấy mình chết đi như thế nào? Bản thân mất đi mọi thứ...

Cảm giác đau đớn như hàng ngàn mảnh thủy tinh cứa vào da thịt, từng lớp thịt, từng giọt máu, từng khớp xương kêu răng rắc vì bị gãy, bị từng lớp sóng biển ào ạt đánh...

Cảm giác đau đớn khiến nàng vừa cảm thấy khô sở, đau đến tột cùng nhưng lại mang đến cảm giác vui sướng?

Vui sướng vì biết mình vẫn còn sống biết cảm nhận dc nỗi đau hoặc bây giờ nàng muốn nghe thấy nỗi đau của kẻ khác, muốn bọn họ hét lên vì đau khổ, muốn tra tấn bọn họ. Nàng biến thái ư? Có lẽ là thế vì thế giới này khiến nàng trở nên vụn vỡ.

Vì chỉ có như vậy nàng mới biết bản thân còn tồn tại, còn sống và còn giữ được những thứ quan trọng, mặc dù điều kiện để cho con quỷ dữ trong lòng nàng thức tỉnh thì kẻ đó phải chạm vào điểm mấu chốt của nàng nha: Không có kẻ nào được phép làm hư hỏng những thứ nàng trân trọng và mạng sống của nàng.

Giống như mấy kẻ ngoài kia muốn giết nàng. Vô Tâm nàng cũng đâu phải là thánh nữ.

Nàng chỉ là 1 hạt cát trong vũ trụ, là 1 sinh vật vật nhỏ nhoi, muốn tồn tại an toàn bên cạnh nàng chính là nước sông không phạm nước giếng, đừng bao giờ khiêu khích cái vảy ngược trên người nàng là sống an nhàn, sung sướng đến cuối đời.

Haha...trò vui sắp bắt đầu rồi. Không nên làm cho nàng thất vọng nha~

...

Người Ám sát chờ thêm 1 khắc thì không thấy động tĩnh gì nữa. Bọn họ nhanh chóng mở cửa sổ bay vào. Đúng dự đoán của bọn họ con nhóc kia đã bất tỉnh. Tiểu Bản vác người lên vai nhanh chóng cùng các huynh đệ của mình đi về địa điểm giao dịch.

Cảm giác của bọn sắp có cái đó sẽ xảy ra.

- Hề-lô mấy ông chú già ~ - Người nào đó hình như không chịu nổi việc máu bị chảy ngược dòn lên não nên đành lên tiếng thông báo vậy.

- Aaaaaaaaaa~ con mẹ nónó tỉnh...quái vật~

- Chú à. Giọng mấy chú tốt thiệt to như loa ý. Mấy chú rất có tiềm năng nha~, mà sao mấy chú cứ trợn ngược mắt nhìn 1 người con gái người gặp người yêu, hoa gặp thì hoa đua nở như cháu vậy? Cháu sẽ xấu hổ đó

Người nào đó để tăng tính chất hình ảnh họa thì tay không ngừng vẫy vẫy áo, 2 mắt to tròn đong đầy hơi nước chớp mắt vô tội nhìn 1 loạt sát thủ đang bị kinh ngạc làm cho đờ người ra.

Trong lòng của bọn họ thì không ngừng gào thét: Bà nội nó. Nó là cái thứ quái vật gì. Thuốc mê không tác dụng thì không nói? Nhưng thần kinh nó có bị vấn đề gì không?

Có đứa nào bị 1 đồng sát thủ bắt đi mà kêu chú à chú ơi...đừng...đừng mà...đừng nhìn 1 người con gái như vậy... sẽ khiến người ta rất là... xấu hổ đó nha.

Trong bao nhiêu năm hành cái nghề này bọn họ chính là lần đầu tiên gặp 1 đứa dở hơi, hâm hấp như vậy! Ông trời ơi ông hãy kêu sét đánh chết tụi con đi!~

- Mặc kệ người là quái gì cũng không thoát khỏi bọn ta. Người khôn hồn thì chịu trời không nên rượu mời không uống mà muốn uống rượu phạt.

- Chú à! Cháu chưa đủ tuổi uống rượu cho nên đổi món khác dc không?

- Chú chú cái beep. Ta đây mới có 46 còn trẻ chán, ai cho phép người gọi ta là chú?

- Chú này kì quá à! Phụ thân cháu cũng mới hơn 50 mà có cả mấy người con rồi mà cháu là út đấy, tính ra chú gần 50 nha, không phải chú cũng gần tuổi với phụ thân cháu sao?

Nhìn chú khỏe mạnh thế kia chắc chuyện phòng the cũng làm kinh khủng lắm, có khi chú có 1 người mẹ già, mấy người vợ hiền cùng 1 đàn con nhưng nhúc ấy chứ. Như vậy, cháu hông gọi là chú chả lẽ phải gọi là cụ ~

- Tiểu cô nương không nên a~ Đại ca chúng ta chưa có lấy nàng dâu.

-đúng vậy! Nhóc chính là đang chọc vào chỗ đau của đại ca đó

-46 xuân xanh đại ca vẫn là 1 trạch nam chân chính a~

-Thiệt? Cháu thấy chú ấy à nhằm cụ ấy rất khỏe mạnh mà có khi 1 đêm làm 7 hiệp quần đảo trên giường cùng mấy vị tỷ tỷ ấy chứ...haizz... gia môn bất hạnh a... thì ra cụ ấy chính là *bất lực...

Ách sao mấy chú nhìn cháu như vậy? không hiểu thì cháu giải thích thêm bất lực ấy à? Đó chính cái thứ treo tòng teng giữa 2 chân mấy chú đó nó chính là không bao giờ có thể dương cung mà cứng lên dc...

mà nếu không bao giờ cứng dc thì mấy chú rất có tố chất đi vịt tiệm hương thụ cảm giác của nam nhân khác mang lại cho mình nha. Này này cháu mới nói tí mà sao mặt mấy chú hồng thế nhưng mà miệng lại sùi bọt mép là sao? Thực chả thú vị

- Thú vị cái nôi! Ta giết chết người

- Đại ca bình tĩnh... bình tĩnh nó chỉ là 1 đứa nhỏ... ách... nàng ta chỉ là rất rành chuyện phòng the thôi... ha... ha...- Sao bọn hấn cảm thấy càng nói càng lung tung thế này.

Ô ô tại sao cái vụ buôn bán lần này nó đụng phải 1 con nhỏ dở hơi rành chuyện phòng the cơ chứ.

Tại sao nó cứ sát muối lên vết thương lòng của đại ca.

-Tất cả huynh đệ xông lên...GIẾT CHẾT NÓ... cho tao- Long Nhâm giận dữ gằn ra từng tiếng.

Tất mọi người thu hết lại về cột nhà mà thay vào đó là sự nghiêm túc đến mức sát khí tỏa ra nồng nặc. Mấy con thú rừng đi qua đều tránh né ở chỗ xa nhất có thể.

(Địa điểm giao dịch là bìa rừng bên ngoài đế đô)

Từng luồng huyền khí ồ ạt tăng lên, 10 hoàng đồ hiện lên từng cái từng cái một. Những cột sáng thể hiện cấp độ làm bìa sáng 1 mảng lớn. Không khí xung quanh chỉ còn tiếng gió và từng dòng huyền khí sắc bén.

- Mấy chú thật muốn chơi, cháu đây không rành phụng bồi, vì khi nãy nói chuyện nhiều mất hết calo rồi. Thôi mấy chú tạm tự chơi nhau nhé, cháu mệt quá cháu về ngủ trước. Tạm biệt

- Đứng lại. Đều cùng xông lên!~

- Nó chạy rồi. Đuổi theo

- Con bà nó. Chân con nhóc đó gấn gị mà chạy nhanh như chó vậy

- Tâm kim phi vũ đến...A khắc lỗ đến... Thiên địa chấn đến... Phong hồ đến...Chấn vũ đến... Cầu thiên âm đến... Tam phi điệp điệp... Chi tiền phi tiên đến... Cuồng hỏa đến... Hắc hà đến

- Chơi thiệt lớn a. Cảm giác mình cùng 1 lúc chịu mấy đòn này xem ra không dc rồi. Trốn vô Huyền Đào rồi ra chọc mấy bố này rồi tính tiếp a~

Từng dòng huyền lực mạnh mẽ tàn sát vị trí Vô Tâm vừa đứng. Huyền lực của 1 huyền tông có thể làm cho người khác sợ hãi vì sức tàn phá của nó rồi, giống như lúc này sức mạnh ấy không dừng ở cấp 1 mà được nhân lên gấp 10 lần còn có người sắp chạm cấp 8 huyền tông mà người còn bị Vô Tâm chọc cho tức điên lên thì sức mạnh không thể không nói rằng đó chính là 2 từ : KHÔNG BỎ

Cuồng phong gào thét, bụi đất bay mù mịt 1 khoảng trời rộng lớn. Rung chấn của chiêu thức làm chuyển cả đế đô, ngay tại lúc này hoàng đế đang ân sủng 1 vị cung tần mới nhập cung bị rung chấn khiến cơ thể mất thăng bằng mà văng xuống long sân. Trầm biết kẻ nào làm, trầm chém cả dòng nhà nó. Hừ! Ái phi a, chúng ta tiếp tục a~

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Chương 24(tt)

Từ 1 khe hở hẹp của không gian Huyền Đào nhìn ra bên ngoài, Vô Tâm tắc lưỡi, hít hà cảm thán :

- Cũng xem như bắn pháo hoa vậy uy lực cỡ chục quả rocket, 4 quả tên lửa tầm xa đi ~ Ôi cũng may mình thông minh biết thương hoa tiếc ngọc chứ không cái mặt xinh đẹp nữ miều lại có thêm vài vết sẹo. Nàng chỉ cho phép 1 vết sẹo duy nhất dc tồn tại trên cơ thể mình là vết sẹo ở cổ, nó là 1 kỉ niệm “đẹp” luôn khiến nàng có động lực a

Khói bụi dần dần tan đi nhờ chàng gió, thứ luôn biết cách tìm lạc thú riêng cho bản thân. Những cái hố lớn, sâu hoắm xuất hiện. Từng tảng đá bị nát, mặt đất nứt ra từng vết dài, những cây cỏ thụ to lớn xung quanh không chịu nổi sức công phá mà bị gãy, bị tàn phá, bị ngã rạp xuống mặt đất. Tất cả hình thành 1 đồng lộn xộn, nói đúng hơn chúng giống như 1 đồng rác thải bừa bộn và xấu xí.

-Đi thôi! Con nhóc chắc “hự” rồi- động tác đưa tay cắt ngang qua cổ cùng cái đầu ngoẹo ra 1 bên

-Dù sao người kia cũng nói chỉ cần đưa trẻ đó chết thì vụ buôn bán của chúng ta là hoàn thành, mặc dù bọn họ thích mang người sống tới hơn.

-Ha ha! Dám đối đầu với lão tử. Muốn chết! Hừ

10 cái bóng đen hắt dài trên mặt đất từ từ di chuyển tới địa điểm chỉ điểm nhận số tiền còn lại.

Bước ra khỏi Huyền Đào dưới ánh sáng của trăng Vô Tâm cao ngạo từng bước từng bước tiến về phía Ám sát. Từng bước một lộc cộc... tách... vang vọng thật rõ ràng trong đêm khuya yên tĩnh.

Nhờ hiệu ứng của hoàn cảnh cùng giọng nói tràn ngập nguy hiểm khẽ phát ra từ miệng Vô Tâm khiến cho đám người Ám sát tóc gáy dựng cứng lên. Vì ở góc nhìn này, bọn họ thấy dc cái bóng đen hắt dài 1 cái kì dị trên mặt đất, khuôn mặt nàng không biểu lộ cảm xúc nhưng khóe miệng nhẹ nhàng khẽ cong lên:

- Các ngươi khiến ta thật thất vọng! Khura...khura... Các ngươi biết mình đã đánh thức thứ gì trong ta không? Đó là 1 con quỷ đầy và điều đặc biệt là nó rất thích nhìn máu. Dòng máu đỏ tươi, mùi vị nồng đậm cùng độ ấm áp của máu khiến ta cảm thấy rất phấn khích, rất vui vẻ.

Nàng khẽ cười ra tiếng. Tiếng cười trong đêm tối rất khiến người ta liên tưởng những thứ mà con người luôn luôn sợ hãi.

Ám sát tuy là sát thủ nhiều lần trải qua cảm giác sinh tử nhưng họ vẫn chưa chết hoàn toàn. Bọn họ vẫn là 1 con người có sức mạnh hơn người bình thường mà thôi và bọn cũng sợ hãi. Tuy nói rằng sự sợ hãi đó chỉ là thoáng qua.

Cảm giác đó khiến bọn họ khó chịu. Kẻ mà đứng trước mặt bọn họ ngay lúc này đã không còn dc gọi là con người. Đúng như những gì kẻ đó đã nói cô ả kia là 1 con quỷ không?! Chừng ấy huyền lực của 10 mà ả vẫn không sút mẻ 1 miếng vải, chả lẽ cấp độ của nàng ta trên cả Huyền tông? Không, không thể nào, 1 đứa con nít cút mũi còn chưa sạch mà có huyền lực kinh khủng vậy sao?

- Ngươi.. ngươi rốt cuộc là ai?

- Ta chính là ta thôi.

- Mẹ kiếp. Mọi người lên hết cho ta, dốc hết toàn lực mà đánh.

- Phong Hồ ~ đi...Chết tiệt! Tại sao đệ không xuất ra dc huyền lực

- Ta cũng vậy- 9 giọng nói khác nhau cùng chung 1 câu nói

10 thân hình hấn y liên tục đề khí xuất ra huyền lực nhưng càng đề khí bọn họ càng thấy huyền lực không thể khống chế mà bắt đầu chạy tán loạn trong cơ thể mình. Máu tươi trào ra khỏi miệng, bọn họ liên tục hỏi tại sao và tại sao nhưng khi nhìn thấy nụ cười châm biếm của Vô Tâm thì bọn họ đã biết nguyên nhân rồi.

- Là ngươi...là ngươi phải không?

- Ngươi ra tay với bọn ta từ lúc nào? Tại sao cơ thể bọn ta càng ngày càng yếu?

- Hó hó! Mấy chú làm sát thủ cũng quá thất bại đi. Tính cảnh giác không cao, quá nóng tính, quá tự cao, dùng Huyền lực cũng không có năng suất, chặc chặc, còn diện mạo thì cũng bình thường.

Chuyện bị ta hạ độc trên đường là chuyện bình thường, có khi các chú bị ta chặt đầu nấu lẩu rồi, thịt thì làm món nướng, xương đem ninh làm canh.

Ấy du... Mấy người đừng có vô ích mà đề khí, càng đề thì máu càng chảy ngược, nội thương càng nặng mà thôi vì thứ ta rắc cho các chú hít là Nguyên Âm Đan. Đối với nữ trăm lợi không hại nhưng đối với nam chính nghìn hại không lợi a~

-Ngươi.. nhỏ tuổi tại sao lại ác độc như vậy?

- Ta ác độc? LÀ ai muốn giết ta? là kẻ nào a? Ta ác còn mấy người như chú không ác? Ta không ác còn có thể sống mà nhìn thấy ánh mặt trời ư? Chả lẽ ta phải nhu mì thực nữ tỏ ra yếu đuối để cho các ngươi muốn chém thì chém muốn giết thì giết, phải không?

- bọn ta không phải có ý như vậy? nhưng.. thôi... dù sao bọn ta không có bản lĩnh

- Đúng thắng làm vua thua làm giặc, muốn giết muốn chém thế nào tùy ý của ngươi, bọn ta không câu nào oán thán!

- Được.

Bóp bóp... Võ tay 2 phút nàng kêu mấy người thần thú ra.

- Về đồ chưa lâu cũng chả có trò gì thú vị cho mọi người chơi. Vậy đi ta hạ Dương Tâm Chí Đan vào mấy người bọn họ. Mọi người có thể tùy ý sai bảo họ. Bọn họ vừa phải tuyệt đối tuân theo vừa phải luôn trung thành nếu có chút lừa gạt thì chính là địa ngục mà thôi.

Đan dược này nói độc chính là độc nói không độc chính là là không độc.

Nó đối với cơ thể của người uống thì không sao nhưng nếu người uống có uống máu người khác cùng đan dược này thì người uống không thể hạ sát tâm, sát ý cùng sát hành(hành động muốn giết người) với người cho máu thì đan dược này trực tiếp sẽ phát ra độc tố làm mất hết huyền lực sau đó thì cơ thể từ từ bị thổi rửa.

Con đau sẽ từ từ ngày càng đau đớn hơn cho đến lúc ngươi chỉ còn là 1 bãi máu thì cảm giác đau đớn ấy vẫn sẽ theo ngươi tới tận địa ngục. Nếu các ngươi không tin cứ thử a.

- Ngươi không phải là con người! Tại sao ngươi không chém chúng ta 1 đao chết đi

- Các ngươi không biết rằng mình sống tới tận bây giờ là không phải dễ dàng gì đi, ăn cũng tốn không biết bao nhiêu lương thực mà quan trọng hơn các ngươi chạm vào qui tắc 3 không của ta, làm ta tốn đan dược cấp 5 cao cấp. Một nhát mà chết đi cũng phải quá đơn giản sao?

- Đầu tiên kẻ nào thuê các ngươi muốn giết ta? Ai nha ta lại hỏi thừa rồi tất nhiên là cái gì Uyên gia kia rồi, đôi câu hỏi vậy? Nàng ta muốn thủ pháp giết người của các ngươi dc thực hiện như thế nào? Nói thật nha, nói dối hội sẽ đau khổ?

- Hừ... Xem ra ngươi cũng thông minh. Nàng ta sai nha hoàn làm cầu nối mà không biết rằng bọn ta đã sớm biết chủ màn đằng sau là ai? Chỉ là 1 người đàn bà ngu ngốc

- Nàng ta kêu bọn ta nếu thấy khó thì trực tiếp giết người còn thuận lợi thì cứ đánh cho ngươi nửa sống nửa chết mang thân thể ngươi tới chỗ nàng ta là dc

- À ta tình cờ nghe ngóng dc nhờ phúc của ngươi mà nàng ta đã giết hơn chục mạng người rồi. Nàng ta còn ác hơn ngươi trước hành hạ, đâm chém sau người chết còn không tha kêu bọn ăn mỳ dâm thì rồi ném ra sau núi không chôn cất, không cúng bái.

Mọi người Thần thú khề cau mày, nghĩ thầm: Thủ đoạn cũng quá tàn nhẫn đi!

- Ai bảo kẻ có huyền lực hơn mình nên đánh hành hạ những người yếu ớt hơn để thỏa cái hư vinh trả thù. Tỷ tỷ hôm trước tỷ để lại bài học cho nàng ta có phải nhẹ lắm không? Nếu là Tiêu Linh, đệ sẽ cho ả uốn Tiêu Xuân Mộng đảm bảo cảnh tượng ngày ấy sẽ thật hoành tráng hơn.

Lời nói vừa dứt, cả đám người đầu đầu có 3 vạch hắc tuyến. Ngươi có biết cái Tiêu Xuân Mộng là thuốc gì mà nói dễ như vậy không?

Tiêu Xuân Mộng là xuân dược nhưng điều khiến mọi người kinh hãi ở chỗ: Người nào khi uống Tiêu Xuân Mộng thì sẽ lâm vào 1 giấc mộng tiêu xuân điều hồn, bát đảo nhưng cảnh thực tế thì ngươi gặp ai cũng muốn, gặp thứ gì cũng sẽ tưởng tượng là cái của quý nổi đời tông đường của nam nhân mà nhét vào.

Ngươi sẽ không phân biệt đó là phụ thân là huynh muội, là kẻ ăn mỳ, là nữ nhân, là cán kiếm, là chân bàn, là con rắn, con ngựa ... mà chỉ muốn làm tình với nó cho đến lúc gần chết mới ngừng.

Nhưng khi ngươi hồi phục lại khí lực ngươi lại tiếp tục làm và làm. Nếu như không làm thì ngươi sẽ hóa điên nhưng khi điên rồi ngươi vẫn muốn dc làm. Nói chung Tiêu Xuân Mộng là thứ kinh khủng và đã dc liệt vào thuốc cấm từ rất lâu.

Không ngờ đứa bé này lại có, bọn họ đứng phải thứ quái vật gì a?

Nói đến Tiêu Xuân Mộng, Vô Tâm còn rùng mình nữa là bọn thần thú. Hôm đó nàng thấy sách có ghi tên Tiêu Xuân Mộng cùng công dụng của đan dược này. Lúc đầu nàng không tin tưởng hiệu quả kinh khủng như vậy nên quyết tâm luyện dc 1 lọ thuốc để thử.

Nàng bắt 1 con chuột cái uống 1 viên. Sau khoảng 1 khắc con chuột bắt đầu đâm đầu vào cây. Cái đầu xầu xí hình tam giác be bét máu con chuột cái mới dừng lại. Nó bắt đầu kêu chít chít rồi cùng 1 con chuột đực giao phối.

Khi con chuột đực không chịu đựng được nó bắt đầu muốn thoát ra thì con chuột cái không cho. Nó dùng 4 chiếc răng sắc nhọn cắn vào cổ con chuột đực giữ cho nó không chạy. Nó vẫn giao phối với con chuột đực, kể cả lúc con chuột đực đã chết.

Nhưng điều kinh khủng hơn là khi giao phối xong, con chuột cái tiếp tục nổi điên lên. Nó bắt đầu giao phối tiếp.. ách... chính là làm chuyện đó với 1 nhánh cây khô. Nó điên cuồng làm và làm đến khi nó chết ngoẻo cả cổ ở trên chính cái nhánh cây đó.

Vô Tâm nhìn thấy cảnh tượng đó thì liên tục không ngừng nuốt nước bọt, trong lòng nàng âm thầm thề: Chỉ khi nào có người làm nàng đi tới bước đường cùng, có tội danh thiên cổ, hại chết vô số người, nàng mới có thể sử dụng cái cách chinh người tàn bạo này.

- Chủ tử a... người là chủ tử của bọn ta. Bọn ta mãi mãi nghe theo lời người mà, cho nên người có thể giao cao đánh khẽ với bọn tiểu nhân không? - 10 đôi mắt khẩn thiết cầu xin

- Đã gọi ta là chủ tử thì nên lắng nghe lời nha. Ta mệt rồi đi về thôi. Tiểu Linh đệ kêu gia đình trong phủ chỉ phòng khách cho bọn họ ngủ. Hành động sau này của bọn họ tùy vào mấy người sai bảo.

- Chủ..Chủ tử còn việc giao hẹn?

- Thì cứ để cho nàng ta thức trắng 1 đêm chờ đợi đi.

....

Vì thế mà mười mấy cái bóng chớp chòn bay đi về Vân phủ.

Ở tại chỗ giao hẹn thời điểm này, có 1 mỹ nhân như hoa như ngọc khuôn mặt vận vẹo vì tức giận, vì lạnh, vì chờ đợi mà răng nanh nghiến chặt vào nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chương 25: Một khi giết dân phải đập cho nó bẹp người

Mấy ngày qua trôi đi thông thả. Không khí trời ngày càng ấm hơn. Hoa lá cũng bắt đầu khoe sắc. Mọi người trong nhà ai ai cũng đều vui vẻ đón năm mới. Nơi nơi phù điêu treo hoa đăng, dán giấy đỏ.

Vân phủ lại càng vui vẻ hơn khi nhị ca của Vô Tâm rước nàng dâu về phủ. Cả phủ ngập tràn sắc đỏ- màu đỏ của hạnh phúc và may mắn.

Chị dâu Vô Tâm mặc dù Huyền lực không tốt nhưng bù lại nàng ấy lại rất biết đối nhân xử thế, có năng lực trong việc quản lý và tình cảm đối với nhị ca Vô Tâm rất quan tâm.

Vô Tâm nhìn cảnh đưa rước dâu của nhị ca mình rất vui khi huynh ấy có 1 mối tình viên mãn. Hai người nhất định sẽ hạnh phúc.

Hôm nay khách khứa vô kể, người qua kẻ lại, quà cáp, hồng bao cầm trên tay. Tân nương, tân lang làm lễ xong thì buổi tối chính là thời điểm kích thích nhất- nháo động phòng.

- Đệ nha, xích qua kia 1 chút

- Tam hoàng tử cũng xem nào nhiệt. Là huynh đệ với nhau, người tính khi nào mới rước vương phi về phủ đây? Cho chúng ta cũng náo 1 phen

- Duyên chưa tới, người chưa có. Khi nào ta có ắt sẽ thông báo cho mấy người.

- Ngũ đệ cũng tham gia ha... ha... ha

- Tò mò

- Náo nhiệt như vậy, mấy huynh cũng không gọi muội

- Muội tới làm gì? Chuyện người lớn muội đi chỗ khác chơi

- Đúng vậy, công chúa của mấy huynh ơi ~ Bà cô của tui huynh, muội đi chỗ khác đi, chỗ này muội vẫn không nên coi thì hơn. Sẽ ảnh hưởng a~ Ảnh hưởng đó

Miệng tân nương tủm tỉm cười với khuôn mặt đã đen như cột nhà cháy còn nổi mấy đường gân xanh trên trán tân lang

- Chàng vẫn nên ra giải quyết. Bọn họ thật có chút ầm ĩ

- Hừ... Mấy đứa ranh hoi. Thi nhi yên tâm, ta đuổi hết mấy con ruồi kia thì sẽ quay lại làm tốt “chuyện” của chúng ta nha

- Sỡ...chàng thật là xấu xa.

- Ta “không xấu” thì sao Thi nhi yêu nha...haha...

...

Vân Sở mặt đen sì đi từ cửa bên hông, vòng ra phía sau đám người đang tranh cãi ầm ĩ phá hư mất cả mấy chục khắc xuân rồi.

Người xưa có câu: 1 khắc tiêu xuân đáng giá ngàn vàng. Hẳn đây vì tội người này mà bị mất bao nhiêu là vàng a~

Vô Tâm vì có huyền lực cao nên từ lúc đại ca cách xa đã phát hiện rồi. Nàng tốt bụng nhắc nhở mọi người đại ca tới rồi mà đám người này còn không tin.

- Tên hồ li kia còn đang chằng chằng thiếp thiếp trong tân phòng đâu ra thêm tên Vân Sỹ nào a

- Chúng ta canh từ nãy đến giờ có thấy Sỹ huynh bước ra khỏi cửa đâu? Chờ đến lúc 2 người cao trào chúng ta liền xông vô... hử hử... khẳng định mặt sỹ huynh sẽ rất đặc sắc

- Vâng. Bây giờ mặt ta còn đặc sắc hơn lúc đó ấy chứ, mấy đệ đệ thân yêu

Vô Tâm thở dài: đã bảo rồi còn không tin. Đám người liên tục viện cớ rời khỏi hang kiến lửa.

-Ai nha...Ta tự dung đau bụng quá

- Sỹ huynh khỏe a, ta tự dung nhớ ở phủ còn việc ta đi trước

- Huynh đệ à, mẫu thân ta cho người gọi ta về rồi

- Đại ca buổi tối tốt! Đệ tự dung đau đầu quá, hình như đệ bị trúng gió rồi... đệ đi về phòng...

...

- Đại ca đây là quả muối tặng huynh nha. Cái này là bảo bối đó. Nó mang đến hạnh phúc cho huynh và chị dâu đấy. Cuốn này là 1 trong 1 đồng bảo bối tứ ca muối lấy dc, huynh nên tập cũng như áp dụng từ giờ đi là vừa.

Vân sỹ nhìn tên sách “Xuân mộng 48 thế” mặt liền càng đen ánh mắt xẹt tia lửa điện bắn về phía Vân Phong Ứng đang chuồn nhanh vì đau đầu

- Tứ đệ... lúc trước đệ hứa gì với huynh và ta đã nói gì với đệ? Đệ quên rồi sao

(à mọi người còn nhớ lời hứa của Ứng huynh sẽ chôn mấy bảo bối xuân cung k? không dc cho Vô Tâm biết nếu không bị cắt tiểu đệ đệ ấy. Tình huống này là Vô Tâm rảnh hơi nhàm chán vô phòng tứ ca coi có bảo bối gì trộm không thì phát hiện 1 đồng tranh họa xuân cung cùng 1 đồng sách dạy về chuyện phòng the dc dấu kĩ trong ổ dưới gầm giường. Vô Tâm nghiêng ngả cả buổi thì quyết định lấy 1 quyển nàng thấy là tâm đắc nhất làm đại lễ cho ngày xuân của đại ca mình)

- Trời hôm nay hình như lạnh hơn mọi hôm thì phải, đệ tự dung vừa đau đầu vừa bị cảm lạnh rồi...nên..đại ca... đệ đi trước. Tạm biệt

Đệ đứng lại không? Hôm nay ta không dạy bảo dc đệ thì ta không còn là đại ca của đệ nữa... Phong Ứng đệ còn không đứng lại. Chết tiệt! Ta mà bắt dc đệ ta sẽ cho đệ dờ sống dờ chết vì làm trễ hạnh phúc của ta. – Vân Sỹ nghiêng răng ken két vận huyền lực phi người đuổi theo Vân Phong Ứng(grừ)

...

Kết thúc câu chuyện chỉ còn 1 mình Vô Tâm chờ vợ còn mọi người đã viện cớ đi hết. Nàng nhảy chân sáo trên con đường rải đá về viện của mình.

Vừa bước chân vào viện nàng đã cảm nhận dc mấy nguồn huyền lực thấp hơn cũng như cao hơn mình. Đêm trước có trăng có sao không khí kì dị thích hợp làm chuyện xấu. Hôm nay không trăng không sao cũng thích hợp đi giết người. Có lẽ chỉ cần là vào đêm thì đêm nào chả thích hợp giết người cướp của đâu.

Vừa vào viện là nàng đã gọi lớn Tiểu Mỹ cùng Tiểu Lan

- Tiểu Mỹ (Nhân)! Tỷ cùng Lan tỷ đi nghỉ đi sáng mai tới trễ gọi muội dậy nha. Hôm nay muội mệt chết rồi.

- Vâng. Tiểu thư nghỉ trước tại nô tỳ ngày mai đầu giờ thìn sẽ gọi người dậy.

- Ừm. Mấy tỷ đi thông thả a

Chờ cho mấy người đi hết, Vô Tâm lén lút dùng thuật khế ước gọi mấy người Thần thú. Sau đó, nàng đi tới ghế quý phi đặt ngoài sân nằm lên. Cái miệng nho nhỏ khẽ mân lại sau đó thì vừa khe khẽ ngậm ra 1 giai điệu không rõ lời vừa suy tính nghĩ cách.

Nhóm người tới lần này cao hơn trước không ít. Kẻ thấp nhất đã là Huyền tông cấp 6 còn kẻ cao thì đã là huyền hoàng cấp 4 hơn nàng những 2 cấp nhưng trong khí tràng bọn người này còn ẩn dấu cả kiếm khí.

Vừa luyện huyền lực vừa luyện kiếm khí, quả thật người luyện ra đám người này rất biết quảng tiền ra cửa sổ. Mấy người này không phải dễ đánh. Đây mới gọi là khí tràng của sát thủ.

Lần này một mình không thể ứng phó rồi. Đánh tất nhiên là phải đánh còn dễ rèn dưa bản thân vì đâu phải lúc nào cũng có đối thủ có sức mạnh như vậy

để rèn. Nhưng mà cũng phải cân nhắc tới tính mạng của mình.

Lỡ như chết rồi thì làm sao bảo vệ mọi người, bảo vệ báu vật của nàng.

Cho nên cần mấy người thân thủ rảnh hơi thừa mớ tập luyện chống lại mấy người còn nàng thì thử đánh với người cùng cấp xem xem. Nhưng phải đem mấy “quả bom hạt nhân” này tránh xa Vân phủ mới dc, nếu không nhà nàng thành bãi phế tích thì nàng biết ngủ đâu bây giờ?! -

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Chương 25 (tt)

Vô Tâm nghĩ đến đầu đầu bút tóc. Số tóc nàng bút xuống cũng đã đen 1 đồng. Nàng thất thần đáng thương hể hể nhìn mớ tóc mà mình mới bút xuống đau lòng không thôi.

Dần dần nàng dần cảm ứng dc đám người A Đào đang tiến lại gần thì mới an tâm hơn 1 chút. Vô Tâm nhìn về phía khoảng sân của viện mình mà không nhanh không chậm dừng hát, nói:

- Khách quý đã tới rồi thì không cần ẩn mình. Nếu nói chuyện tốt thì Vô Tâm ta rất sẵn lòng mời trà, nhưng mấy vị tới chỗ ta còn mang nặng sát khí như vậy xem ra chẳng có thứ gì tốt lành.

Đối diện với Vô Tâm vẫn là khoảng sân vắng lặng chỉ có tiếng lá sần sạt vang vọng còn lại cũng không thấy động tĩnh gì lớn. Đám người Thất Sát kinh ngạc khi nghe thất giọng nói của Vô Tâm nhưng chưa có hiệu lệnh của đội trưởng thì bọn họ vẫn không xuất thủ: Có khi nàng ta chỉ ăn may nói mớ thì sao?!

Lại chờ thêm một lúc thấy bọn họ vẫn bất động thì nàng cảm thấy buồn cười. Nghĩ là làm, nàng liền cười ha hả. Tiếng cười trong đêm tối vang vọng rõ ràng rành mạch còn mang mùi vị châm biếm khiến Thất Sát ngày càng đành mặt cau có.

- Mấy vị thăm thăm a ~ Không cần chơi trốn tìm với ta. Ta biết các người ở, cũng biết các người tới bắt ta, không, mời sát thủ thì phải giết ta chứ nhỉ.

Mấy thăm cũng rất quá đáng đó, già rồi mà không yêu trẻ, ta đã có lời mà mấy người đáp không đáp ngay cả mặt mũi cũng chả hiện ra cho ta nhìn. Chả lẽ mấy thăm không biết đạo lý giao tiếp cơ bản hay sao?

À ta lại nhầm nữa rồi. Mấy thăm thăm đây thân là sát thủ thì làm sao hiểu dc đạo lý trong đó, nếu hiểu thì đâu còn giết người, đâu còn làm sát thủ.

Nếu như hiểu thì có khi trời đất rung chuyển nam cũng có thành nữ mà nữ cũng có thể làm nam các thăm thì đi lấy dc mấy người chồng* cao to trai tráng đêm đêm thỏa mãn rồi ấy chứ..

(TG: từ trượng phu thì nó hợp ngữ cảnh nhưng thôi mà ta lại nghĩ đề từ chồng này cho dễ hiểu)

Đến lúc này đám Thất Sát còn không xuất hiện để ngăn cái miệng thú của con nhóc trước mắt thì bọn họ chắc chắn chết vì tức trước khi giết dc nó.

Cả cuộc đời nam nhi đầu đội trời, chân đạp đất của bọn họ khi nào bị 1 đứa trẻ châm biếm còn bị biến thành 1 câu thăm thăm hai câu thái thái rồi cái gì lấy chồng để thỏa mãn.

Chưa bao giờ bọn họ cảm thấy vừa chán nản vừa tức như lúc này. Theo lý thường người khác khi thấy sát thủ không phải chạy trốn chết thì cũng la oai oái "Đại hiệp tha mạng" hay sao?

- Người phát hiện ra bọn ta từ lúc nào?- 1 người đàn ông thân mình mảnh khảnh dẫn đầu đám người hỏi

-A~ Cuối cùng mấy thăm cũng chịu ra rồi! Không phải lúc đầu ta nói xuất hiện là dc rồi sao, phải bắt ta độc mồm độc miệng thì mới chịu ra mặt. Mấy thăm có biết là nước miếng tạo ra cũng không dễ dàng hay không? Mà vì mấy thăm mà nước miếng ta tung bay đầy trời, gió lại thổi ngược mấy người không ngại bẩn nhưng ta ngại a...

Đang nói thì Vô Tâm dừng lại nói tới vấn đề chính vì nhìn mặt mấy người trước mắt càng ngày càng đen. Nếu không phải có người có Huyền lực cao hơn, nàng sợ mất mạng nhỏ (dù sao để sống lại không phải là chuyện dễ dàng gì) cùng chỗ ngủ thì việc mắng người của nàng sẽ phát huy tới 200%.

- Khụ khụ.. vào sân liền phát hiện.

Đám người Tam sát nghe thấy thì hoảng hốt, phải biết chỉ có những kẻ có huyền lực cao hơn mình thì mới có thể cảm nhận dc tức khí, huyền lực của những kẻ có huyền lực thấp hơn.

Những người có cấp độ chênh lệch không xa nhau mấy thì mới không cảm thấy dc gì hoặc căn bản người kia không có Huyền lực.

Thất Sát là nhóm người đứng thứ 3 của Truy Sát các. Những người thuộc top 50 sẽ dc tổ chức rèn luyện chỉ đơn giản là kiếm khí mà còn dựa vào sở trường thiên phú mà luyện huyền lực, độc dược, hay ma pháp ... sau đó tùy theo sức mạnh mà phân thứ tự cao thấp trong các thêm 1 lần nữa.

Tiếp theo bọn họ sẽ dc phân tổ từ 2-10 người để làm nhiệm vụ. Những người thuộc top 50 sẽ có nhiều ưu đãi nhất là 3 vị trí đầu còn dưới vị thứ 50 các người chỉ dc tổ chức gọi là Âm Sát và không dc coi trọng, quyền lợi thì cũng không dc gì nhiều.

- Người Huyền lực chắc không dừng ở huyền tông cấp 8 ?- người đàn ông mặt hắc y tiếp tục hỏi nhưng thật ra đám người tại y đã thầm khẳng định là như vậy

- Bing-gu~ Cứ tưởng mấy thím ngu như bò ai ngờ thông minh phết~

- Hồn láo! Người có biết nh đang nói chuyện với ai hay không?- 1 người đàn ông to như gấu, ánh mắt hung ác tức giận nhìn Vô Tâm chăm chăm

- Vậy mấy người là ai? Ai sai tới? Không phải cái gì Uyên Uyên đi

- Bọn ta là Thất sát 1 trong 10 nhóm sát thủ vang danh thiên hạ. Ai phái tới cũng không quan trọng. Dù sao người cũng chết

- Thất sát sao? Ăn có ngon không?

- Tức chết ta rồi. Đại ca con nhóc này để cho Hoàng My ta ra tay đi, đỡ bản tay người- Giọng nói của nữ tử truyền ra, liền xuất hiện 1 dáng người nhỏ nhỏ cung kính nói với hắc y mảnh khảnh.

Nghe thấy giọng nữ nhân, Vô Tâm liền tò mò chăm chú quan sát nàng ta mà nàng ta cũng chăm chú quan sát lại Vô Tâm. Ánh mắt của Hoàng My tỏ rõ sự khinh thường cùng sát khí bốc lên ngùn ngụt bắn lên người Vô Tâm.

Đám khinh thường tổ chức còn dám tranh đoạt sự chú ý của Liêm ca. Liêm ca chỉ có thể nhìn 1 người nữ nhân là ta, không dc nhìn nữ nhân khác kể cả đó là 1 con nhóc chưa lớn.

- Ấy ấy từ từ.. Đánh nhau thì ta rất có tâm bồi mấy vị chơi "sảng khoái" nhưng đổi địa điểm nha. Tới rừng trúc phía sau viện của ta đi, phong cảnh nên thơ nha có rừng trúc, có hồ nước lớn.- Nói xong Vô Tâm liền phi người bay đi

Đám người Thất Sát chết lặng: Đánh nhau còn phải chọn phong cảnh hữu tình sao?

Nhưng bọn y cũng nhún người phi theo. Nói sao nhiệm vụ lần này là giết vô Tâm. Người đi rồi thì bọn họ cũng phải theo chứ không lấy cái xác nào mang giao cho bên kia.

Rừng trúc này cách khá xa Vân gia nhưng vẫn thuộc quyền sở hữu của Vân tộc nên Vô Tâm cũng yên tâm tàn phá. Thật ra nàng muốn đi về phía đông tới rừng đào Uyên tộc trồng làm địa điểm đánh nhau.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại rừng đào kia xa xôi hay gần gũi gì cũng có liên quan tới A Đào. A Đào mà nhìn thấy đồng bào bị tàn sát có hay không thương tâm hu hu khóc lớn đối với nàng.

Ngày xưa, không có gì tiêu khiển nhiều Phần tỷ ngày ngày không đi nhân gian rong chơi thì cũng âm hiểm xảo trá đánh linh hồn nàng bầm dập trôi nổi trên không. Nàng liền lên lút tới bản thể của a Đào bứt rụng 1 cành bông vài cánh lá xả giận thôi. Chỉ có vậy mà A Đào liền giận dữ không thèm nói chuyện với nàng.

Làm Vô Tâm luôn phải nói chuyện 1 mình cho đến bây giờ nàng luyện thành 1 kĩ năng: Đã không nói thì thôi, một khi nói nói thì luyện thuyên thành 1 bài văn trường kì không điểm kết. Công phu mắng người cùng độc miệng từ đó cũng luyện thành.

Tiếng lá tre va chạm nhau nghe sát sát như tiếng đao cứa vào nhau. Ánh sáng phản quang từ hồ nước hắt ngược lên rừng tre càng làm cho nó âm u như rừng quỷ. Từng cơn gió đêm lành lạnh khẽ thổi qua mái tóc có chút rối của Vô Tâm khiến nàng thích thú.

Hoàng My cùng 4 cái bóng đáng hắc y trong bóng tối đứng đối diện với Vô Tâm.

- Mấy thím cùng xông lên hay là vị đại thái thái này cùng với ta đấu trước?- 1 khuôn mặt đáng đánh đòn hiện ra

- Tất nhiên là ta rồi. Ta sẽ đánh ngươi rằng roi đầy mặt, than cha khóc mẹ đến hàng xóm nhìn cũng không nhận ra ngươi.

Đánh cho Vô Tâm rằng roi đầy mặt thì còn phải xem bản lãnh của cô như thế nào đã.

Hoàng My bắt đầu xuất huyền lực của mình ra, dưới chân nàng ta xuất hiện ra 5 huyền quang màu vàng cùng 9 sao nhỏ, có điều 9 sao này sáng hơn bình thường không ít, xem ra sắp thăng cấp thành Huyền Hoàng.

Hừ . Nghĩ hay lắm, muốn lấy Vô Tâm làm đệm chân thăng cấp sao? Cửa chính còn không có nói chi là cửa sổ.

TG: Không phải con cũng tính lấy người ta làm đệm thịt luyện tập hay sao?

VT: Con có làm vậy à?- khuôn mặt tỏ ra ngây thơ

TG.....- No comment

Dài lụa màu đen buộc bên hông mở ra, Hoàng My truyền huyền lực màu vàng vào dây lụa đen mềm mại liền lập tức hóa thành 1 thanh trường kiếm. Màu vàng trong đêm tối sáng chói như muốn đâm mù mắt người khác. Nàng hét lên 1 tiếng lấy khí thế hùng lực xông vào vô Tâm Đánh tới tấp.

Vừa đánh vừa chặt vật né tránh, Vô Tâm trong lòng không ngừng gào thét: Á chó điên nói đánh liền đánh cũng không cho nàng xuất huyền lực, cũng may nàng luôn trong tư thế phòng bị chứ không phải cong chân chạy vào Huyền Đào thoát nạn.

Trên không trung 2 bóng dáng chớp nhoáng liên tục thay đổi chiều thức cùng vị trí. Cũng may mọi người ở đây toàn cao thủ ngẩng đầu nhìn còn rõ 6-7 phần nếu để mấy tên nhãi nhép coi chỉ thấy đầu đầu chỗ chớp 1 cái sau đó chớp chớp vài cái ánh sáng màu vàng.

Hoàng My khoe môi cười mỉa. Nàng vừa đánh vừa niệm chú thuật tạo ra ảo ảnh thêm 10 cái Hoàng Mị xoay quanh Vô Tâm mà đánh. Thấy sơ hở của Vô Tâm nàng ta ra chiêu thức giả sau đó nhảy ngược ra phía sau lưng Vô Tâm chém nàng 1 nhát.

Vô Tâm chặt vật né dc nhưng vẫn bị áp lực của chiêu thức tác động khiến Huyền lực của nàng dao động. Vô tâm liền từ trên cao rơi đất.

Hoàng My cũng từ trên không phi xuống tay cầm trường kiếm không ngừng ngoan tuyệt xuất chiêu. Vô Tâm liền vận dụng phi long nhanh chóng tách ra khoảng cách với Hoàng My. Miệng Vô Tâm bỗng nhiên phun ra 1 búng máu.

Hoàng My sung sướng ha hả cười lớn khi nhìn bóng dáng Vô Tâm chặt vật. Nhìn mặt mày trắng bệch rõ cả mạch máu dưới da. Miệng nàng ta trào máu tươi thì càng hưng phấn cười to.

- Đây là bản lãnh của người? Tức cười. Nếu chỉ có chừng đó mà muốn nói chuyện ta chính là không bằng 1 con chó...- Hoàng My chưa nói hết thì bị tiếng nói của Vô Tâm làm cho tức giận phùng phùng

- Thái thái à~ Bà thật không đáng yêu cho nên có phải hay không bây giờ chưa lấy chồng.

-Người..người..

- Không phải nói là không ai dám lấy thái thái... đáng người đã xấu mà phẩm hạnh còn bẩn thỉu. - trong lòng vô Tâm không ngừng nói vẫn chưa đủ, chưa đủ...phải mạnh hơn ...

- Ta giết người- Lừa gạt lần át lí trí.

Bây giờ trong đầu của Hoàng my chỉ có hành hạ con người trước mặt mới làm nàng nguôi ngoai. Nàng sẽ cắt đứt gân tay, gân chân, sau đó từ từ cắt từng miếng thịt đem cho chó ăn, móc con mắt, cắt cái lưỡi kia xem con nhóc kia còn to mồm tới bao giờ.

Nguồn Huyền lực của Hoàng My tăng lên ngàn ngút, nàng ta nhanh chóng dùng ma pháp cùng huyền lực hợp thành một. Một quả cầu kim sắt bao quanh Hoàng My sau đó tan dần để lộ con rắn vàng bằng huyền khí. Tay không tạo thủ pháp điều động huyền lực vào thân rắn

- Xà miên hóa rồng- theo lời hô của Hoàng my thân rắn bắt đầu biến đổi

Cơ thể dần to như 1 con rắn Ancoda* phiên bản hơn mười mấy mét. Phía bụng dưới bắt đầu hóa ra từng cái móng vuốt rồng. Lóp da rắn bắt đầu thay thế bằng vảy rồng vàng kim chói lóa. Thân cùng cái đầu ngo ngoe uốn éo.

*Trăn Ancoda

Trăn Anaconda là một trong số những loài đáng sợ nhất Trái đất. Đây có thể được coi là vua của loài trăn bởi kích thước to lớn đáng sợ, dài đến 15m, nặng 1 tấn.

7 loài trăn khổng lồ "đáng gờm" trên Trái đất 11

Mặc dù di chuyển chậm, sống đơn độc nhưng loài trăn này rất hung tàn với những đòn tấn công đột ngột khiến con mồi không thể chạy thoát. Món ăn ưa thích của Anaconda không phải là những con cá tầm thường mà là cá sấu.

Có những chiếc răng nanh khá chắc và nhọn nhưng chúng không dùng để nhai mà sử dụng để giữ chặt, không cho con mồi thoát ra ngoài. Trăn Anaconda tiêu hóa khá chậm nên khi ăn thịt, chúng có thể nhịn đói được một thời gian dài cho đến khi tìm được con mồi mới.

Từng cái sùng, cái bồm rỗng từ từ hoàn thiện tạo ra 1 con rồng. Con rồng ngạo mạn thối ra hơi khí sát lẹm ngẩng đầu lên trời gào lên 1 tiếng.

- Không tệ- Nhìn thấy rồng lần đầu chân thực như vậy Vô Tâm có chút thất thần liền khen

- Đến chết còn cứng miệng. Tiểu Hoàng đi-- Trán đầm mồ hôi, Hoàng my liền tựa người vào 1 cây tre gần đó ra lệnh cho "con rồng".

Nghe theo lời chủ nhân điều khiển, con rồng liền phi người tới chỗ Vô Tâm. Huyền lực màu vàng bao quanh con rồng không phải nhỏ. Nó bay qua đầu thì tre chỗ ấy tàn phá bị đánh bay hoặc đổ sập xuống. Nếu tinh ý có thể thấy từng cái vảy rồng dc hình thành từ hàng ngàn miếng huyền thiết sắc bén.

Ngay lúc con rồng chỉ còn cách Vô Tâm 3m thì Vô Tâm giật mình bởi tiếng la hoảng hốt của mấy vị ca ca mình.

- Vô Tâm... Không!~

-Không sao. Mấy huynh về phủ đi- Vô Tâm suy yếu ánh mắt lo lắng nhìn bọn họ. Mấy huynh không nên tới. Nàng chỉ cần chờ thêm chút nữa thôi...

Con rồng không vì tiếng hô lớn của mấy ca ca Vô Tâm mà ngừng. Nó quất đuôi vô người Vô Tâm sau đó nhanh chóng dùng miệng há lớn cắn tiếp đến quãng cả người Vô Tâm lên không trung sau đó cả người hóa thành 1 thanh kiếm lớn đâm xuyên qua người Vô Tâm.

Một trời mưa máu hình thành. Từng giọt rơi xuống người Vân Sỹ, Vân Tình, Phong Ung cùng Vân Thiên như ngàn mũi đao khoét từng miếng thịt trên người bọn họ vậy.

Mọi cùng phi thân lên đón Vô Tâm. Ánh mắt tuyệt vọng cùng đau đớn. Tâm trí bọn họ không còn phân biệt dc gì. Cả thế giới như chao đảo.

Nước mắt liên rơi. Từng giọt là từng kỉ niệm ở cùng muội muội của mình khi nhỏ. Vân Thiên thoát kiếm ra khỏi vỏ ánh mắt ngoan độc nhìn về đám người Thất Sát.

Phong Ung hàng ngày cột nhà, Vân Tình hòa nhã cùng Vân Sỹ điểm tỉnh đã không còn giữ dc hình tượng nữa thay vào là sát khí ngùn ngụt như quỷ vương hiện hồn toát ra: Chó má hình tượng cái, muội muội bị giết thì cái đó còn có ích cái gì. Muội yên tâm ca ca sẽ báo thù cho muội.

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chương 26

Từ trong khe hở không gian Huyền Đào nhìn tình cảnh xảy ra, Từ Nguyệt, Ngọc Kim, Từ Linh cùng Bạch Ngân đau khổ vô cùng. Vì sao lão đại của bọn họ không chống trả? Vì sao lại bị 1 nhân loại thấp hèn kia khinh bạc?

Lão đại a... Tại sao có thể dễ dàng như vậy mà rời bỏ bọn họ? Phiếu com miễn phí cả đời cứ thế mà ra đi không lời từ biệt~

Máu như sôi sục vì tức giận, vì đau khổ, bọn họ cũng chẳng thể nào suy nghĩ dc nhiều hơn cứ thế xông ra khỏi Huyền Đào để uống máu, lóc thịt những kẻ nhân loại ti tiện kia mà báo thù cho lão đại.

A Đào cùng Từ Hắc cũng thương tâm khổ sở nhưng dù sao Từ Hắc là tinh linh ngàn năm há không hiểu dụng ý của Vô Tâm, còn a Đào thì dc Vô Tâm thông báo trước nên cũng an tĩnh hơn chứ không nằng nặc giống như mấy người kia mà hóa chính bản thân để báo thù cho Vô Tâm tỷ tỷ.

Không khí tranh chấp đã căng như dây đàn giữa Huynh đệ Vân gia cùng Thất Sát, nay tự dưng lại lòi ra 1 đám người anh khí bức người, mỹ mạo hơn người xuất hiện như muốn cái sợi đàn kia bị đứt đoạn.

Huynh đệ Vân gia cùng Thất Sát cảm nhận dc nguồn năng lượng khổng lồ đang lo lắng không biết địch hay là bạn bè để có kẻ sách đối kháng? chính là khi nhìn thấy mấy nhân vật kia xuất hiện làm cho huynh đệ Vân gia nhẹ nhàng an tâm thở dài 1 tiếng cùng gật đầu chào hỏi với mấy bằng hữu của Vô tâm.

Đám người Thất Sát lập tức tăng mức phòng bị lên mức tối đa, lại nghĩ nghĩ: Đêm nay không thể thoát 1 trận huyết sát!

- Các ngươi là sát thủ giết ai bọn ta chả dụng nửa con mắt mà thêm đề ý. Nhưng các ngươi tự dưng dụng tới Tâm nhi của bọn ta thì đừng hòng có cái kết cục đẹp đẽ.- Vân Sỹ 2 mắt đỏ ngầu gầm thét

- Các ngươi giết bảo bối thì các ngươi nên cùng nằng xuống hoàng tuyền mà bồi tội- Vân tình khàn khàn giọng

- 1 cái nữ tử duy nhất trong 5 người thuộc tính kim, 1 cái cao gầy nam tử sở hữu đôi mắt hồ li, 1 cái mập mạp nam tử sử dụng thiết chùy, 1 cái nam tử nhìn bình thường nhưng thủ đoạn tàn nhẫn thích nam oa cùng 1 cái lãnh diễm cương nghị thủ lĩnh.

Giỏi hay lắm 1 đám sát thủ lừng lẫy trên giang hồ kêu thất sát.- vân phong ung nheo mắt nguy hiểm chăm chăm

Cùng 1 cái Vân thiên sát khí ngùn ngụt nở rộ: "Giết"

Đám người Thần thú cũng không chịu thua kém

- Nhân loại thấp hèn. Hôm nay chính là giờ của bọn nguoi.- Bạch ngân gần lên từng chữ

- Đám ức hiếp Lão Đại chính là cười lên đầu, lên cổ của Ngọc kim này. Khốn kiếp chó má, ta mà không hành hạ dc bọn nguoi thì ta đây mặt mũi vút đến nơi nào

- Hừ. Thương tổn ai không thương tổn tự dung tìm Tâm tỷ. Từ linh ta bắt các nguoi ngâm làm phân bón

Đám Thất sát cũng không vì bị nguoi đông mà giảm khí thế, ngược lại bọn chúng càng cảm thấy thật thú vị, giết nguoi chính là niềm vui của bọn chúng. Những năm gần đây nhiệm vụ giao ra chỉ toàn lông gà và tỏi.

Con mồi của bọn chúng chỉ toàn kẻ "liều yếu, đào tơ" lâu lâu dc vài nguoi có dũng khí cùng 1 ít năng lực đối đầu dc bọn chúng chăm sóc vài đường đao đã sợ hãi tè ra quần, sợ hãi cầu xin tha mạng.

Nhưng càng giết nguoi bọn chúng ngày càng bị ma tâm xui khiến, càng cảm thấy hưng phấn đặt kẻ yếu dẫm nát dưới chân thỏa mãn cái hư vinh mà mọi nguoi tôn sùng là sức mạnh.

Cho nên khi thấy huyền lực của những nguoi trước mắt không cảm thấy lo sợ mà cảm thấy hưng phấn, nhất là khi những nguoi này có huyền lực kinh nguoi. Cứ tưởng tượng cảnh đám nguoi mặt trắng* trước mặt ở dưới chân mình cầu xin mạng sống, đau đớn rên rỉ,... Đám Thất Sát cảm thấy từng mạch máu nổi rõ lên, tay cầm vũ khí run lên bần bật mà sung sướng.

*mặt trắng: ý chỉ những nguoi chỉ có vẻ ngoài đẹp đẽ còn lại chẳng có gì-chính là 1 cái nguoi vô dụng.

Mỗi nguoi mỗi vẻ mỗi suy nghĩ khác nhau nhưng chung 1 mục đích: Phải hành hạ nguoi trong đau khổ dày vò, chính bản thân ta mới cảm thấy thống khoái !

Hai phe bắt đầu tự tìm đối thủ mà cao thấp đánh nhau. A Đào cùng Tử Hắc đi ra ngoài bảo vệ Vô Tâm.

A Đào nhìn Vô Tâm mà đau lòng dằn giũa nước mắt. Tử Hắc cũng hơn là bao nhưng nếu nhìn kĩ thì sẽ thấy dc tia tán thưởng trong mắt nàng.

- Tâm Tâm, nguoi cũng thiệt là... Cũng may là bản thân nguoi là Ngân Cốt, thân thể cũng dc cái hồ gì gì trong Huyền Đào cải tạo, chứ không chiêu thức kia chính là sát chiêu lấy đi cái mạng nhỏ của nguoi đi rồi!

Nguoi thật sự đi rồi thì ta chính là đồ 10 cái... 100 cái cũng phải cứu nguoi về nấu cơm cho ta ăn. Lão thiên a~ Cuộc sống của ta đã rất bị ai rồi nguoi còn cướp đi 1 cái niềm hạnh phúc này thì ta biết sống sao"- Nghe nghe như thể oán trách nhưng trong lời nói, cùng cử chỉ đều là thật tâm quan tâm.

Vô tâm rơi vào hắc ám. Ý thức những chuyện xảy ra bên ngoài nàng cũng biết rất mơ hồ, chỉ nhớ khi mh bị 1 chưởng kia ngắt đi liền thấy nhị ca, tam ca, tứ ca cùng ngũ ca ánh mắt lo lắng, hoảng hốt nhìn nàng. Haizz~ thôi bồi tội với mấy huynh sau vậy!

Trong bóng tối, vô tâm cảm thấy như bản thân mình đang bay bay vậy. nàng cứ thế xác định phía trước mà tiến lên. Chẳng biết bao lâu phía trước liền thấy ánh sáng, nàng liền nhanh bay vào.

Tự dung "bịch" 1 tiếng cơ thể nàng đang bay ngã nhào xuống phía dưới. Trước mắt nàng là 1 cảnh tượng vô cùng tráng lệ, đúng với từ: rừng vàng núi bạc.

Vàng bạc, trân châu, đá quý, ngọc quý ở khắp nơi. Chúng từng đồng, từng đồng tạo ra rất nhiều núi châu báu không nối tiếp nhau phát ra ánh sáng chói lóa rực rỡ.

Cây cỏ là vàng, hoa là viên đá quý nhiều màu, trái cây là từng quả trân châu đồng hải to như trứng gà điều. Ngọc trai to như cái nắp nước ngọt trái dài leo lắt lết trên đỉnh núi phủ xuống trắng ngà như tuyết trên núi.

Từng con cá, động vật cũng dc hình thành từ vàng ngọc, bảo thạch.... Thiên nhiên như vậy. Cảnh tượng như vậy cũng quá sức chói lóa rồi.

Vừa đi, vừa nghĩ vừa thăm rửa: Cầu huyết a~ Không phải trong sách cùng Tiểu Hắc nói sử dụng Nhất Tái Vong Hồi ý thức lâm vào bóng đêm, cơ thể sẽ vô cùng đau đớn cả nguoi chịu dày vò tội cùng cho đến lúc ý chí của bản thân thắng dc sự đau đớn thể chất. Sau đó thu phục dc năng lượng nguồn huyền lực của đối thủ đánh ra nhập vào năng lượng của bản thân mà tăng tiến cấp độ hay sao?

Còn cầu của cầu huyết hơn nàng đi lòng vòng phải gặp cảnh tượng linh hồn 1 con rồng mập ú ngủ như chết trên 1 đài sen to giữa 1 cái hồ.

Tính nàng thì tò mò sẵn, thấy 1 đồng thịt trắng trên đài sen trắng Vô Tâm cứ nghĩ là món ăn hay cây thuốc tốt gì để chôm chia. Tại vì nhìn nó cảm giác với thứ châu báu "bình thường" ở đây xem ra rất nổi bật. Ai ngờ là 1 con rồng mập như heo. Nàng gọi chục tiếng mắt nó còn nhắm đưng.

Vô Tâm nghĩ nghĩ: -Chả lẽ là ngọc chế tạo. Không phải nha. Tay nàng sờ thấy rõ mềm mềm mà, hay con này chết con mẹ nó rồi.

Nghĩ là vật chết, Vô Tâm liền ịu xù. Nàng dòn nén tức giận cùng mệt mỏi vì chả có thứ gì giống trong sách ghi, lấy tay dùng sức đánh "bốp bốp" vào thứ giống rồng kia.

Đang vỗ hăng say cùng nhiệt tình, vô tâm liền oai oái la đau. Đáng lẽ nàng đau vì vỗ nó mới phải nhưng nhìn lại thực cảnh thì là đau vì bị con rồng kia: Cấn

Một đôi mắt bồ câu to tròn trợn trắng cùng 1 đôi mắt rồng màu cam con người là 1 đường thẳng long lanh ngấn nước nhìn lại.

- Thả tay ta ra

- ô ô.....!!- Con rồng mập ú ù lắc đầu nước nở khóc

- Người không thả. Ta liền đánh người- Vô Tâm giận dữ ra bộ như mẹ chồng ác độc nhìn con dâu ủy khuất mà lớn tiếng nói

- Ô..ô...~ - Con rồng không những thả ra mà còn ra sức mình ngậm bàn tay Vô Tâm cắn

Rõ ràng đây chỉ là ý thức linh hồn bản thân vì sao nàng cảm thấy đau mà càng thần kì hơn là nàng cảm thấy hình như có thứ gọi là máu chảy ra trong miệng con rồng kia.

Rồng béo ta hoan hỉ ngậm bàn tay Vô Tâm ra sức cắn cho máu chảy ra mà mút chùn chụt. Nó càng hút càng thấy ngon liền càng ra sức cắn.

Vô Tâm làm cách nào cũng không gỡ con rồng béo kia ra khỏi người. Đánh nó nó càng hút, không đánh nó cũng hút, dụ dụ hay đe dọa, kéo hay đập thì nó càng bám chặt càng ra sức mút hơn... Lần đầu tiên nàng cảm giác thấu hiểu dc câu ông bà ta vẫn nói: Bám dai như đĩa. Nàng bắt lực nằm ý luôn lên cái đài sen mặc cho rồng béo mút, hút thỏa thuê

- Mút đi~ Muốn cho thỏa thuê no chết người luôn càng tốt~ Tại sao a/ Con đã gây cái nghiệt gì mà từ trước đến nay đều phải luôn thành 1 cái "hiến máu nhân đạo người".

rồng béo hút cho thỏa mãn mới chịu nhả tay Vô tâm ra. Tuy nhả miệng, nhưng ánh mắt cực kì nóng bỏng nhìn bàn tay Vô Tâm đã trắng bệch

- Bụng như cái thùng phi rồi mà chưa thỏa mãn mày sao? mày thật là rồng. Có mà là hậu đệ của ma cà rồng thì có.- Cả người không còn sức lực, mặt trắng bạch nhò không ra máu, Vô Tâm bức bối trợn mắt nhìn cái đầu xỏ gây chuyện mắng mỏ.

- Mầu thân ~ Sao lâu vậy người mới tới tìm hài nhi? Hài nhi thật nhớ người? - Rồng béo nhìn Vô Tâm đầy ủy khuất nước nở lên án

Một cái tiếng "Mầu thân" cùng "hài nhi" làm nàng ngốc lảng ra! Nhìn con rồng béo ục ịch từ từ nhào vào lòng nàng mà cọ sát cọ, lấy tư thế thoải mái nhất rồi từ từ ngủ.

What's the hell?! Ngay tận thế đã đến rồi à? tự dung đâu ra 1 đứa con. Đứa con đó còn là 1 con rồng. Ai cho nàng biết chuyện gì đang xảy ra.

Cơ thể mệt mỏi cùng mãi suy nghĩ Vô Tâm liền vô thức chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay cho đến lúc tỉnh lại nàng tránh không dc nhận thức 1 sự thật phũ phàng? Muốn khóc cũng không ra nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Chương 27

Lúc tỉnh lại nàng vẫn nằm trên đài sen to lớn cùng khung cảnh huy hoàng chói chang ánh sáng vàng bạc châu báu phát ra làm đau 2 mắt.

Nhìn nhìn xuống cái ngực lép kẹp đang bị móng vuốt của tên tiểu tử “rồng heo” ăn đậu hủ, trán Vô Tâm liền xuất hiện 3 vạch đen sì.

Cố nhắm mắt lại lần nữa cùng mặc niệm: Đây không phải là thật, chỉ là mơ.. là mơ mà thôi.

Gào thét trong lòng là thế nhưng sự thật khi mở mắt vẫn bị ánh sáng châu báu làm đau mắt 1 lúc mới thích ứng được.

Nàng nghĩ tới chuyện hoang đường của “heo rồng” kể đầu lại muốn đau.

Cái gì nàng không phải tên Vô Tâm mà nàng là Thiên Âm Hải Mi Đào Tâm Thánh Mẫu. Vì cứu khổ cứu nạn, tâm lòng lương thiện, yêu người yêu vật hơn cả bản thân, có thần lực vô cực, khuôn mặt toát ra khí chất thánh, cơ thể thoát ra khí tức của thánh mẫu.

Cười 1 cái gió xuân đến, cười 2 cái cây cối thư sướng phát triển, cười 3 cái chính là người người thành kính.

Vì có thần lực vô cực nên nàng tiên đoán dc tương lai trên hành tinh này sẽ gặp 1 kiếp nạn hủy diệt, phải có người chịu đau đón cùng oán niệm những tội ác loài người gây ra mới có thể bảo vệ dc hành tinh tồn tại.

Vì bảo vệ hành tinh mà nàng phải chịu cảnh xa trượng phu cùng hài nhi, chịu qua ba ngàn chính trăm chín tám ải kiếp cùng 99 từ kiếp.

Mà người trọng phụ của nàng chính là 1 con người được uống máu rồng. Lúc đầu là người ham mê sức mạnh trở thành 1 kẻ giết người. Kẻ y giết có thể xếp thành mấy mấy chục cái núi.

Oán khí của những người bị giết dần dần chi phối khiến linh hồn cùng thân thể mãi trường sinh chìm trong ma khí trở thành người người kinh sợ - Diêm vương hay Đại Quỷ Vương.

Mà nàng chính là Thánh mẫu đó. Việc của Thánh mẫu hay làm thì ắt hẳn ai cũng biết -.-“.

Nàng sau ngàn năm, vạn năm cũng có thể thanh lọc dc linh hồn của Diêm vương. Hai người từ từ có tình cảm với nhau sau đó thì abxyz[Cảnh H bỏ qua] thì có 1 nam hài cùng 2 nữ hài.

Sau khi nàng phong ấn ký ấn cùng thần lực nhảy qua Thủy sinh kính chịu ải kiếp thì Diêm vương cũng không chịu được đau đớn xa ái thể của mình nên cũng nhảy theo rong ruổi tìm nàng, bảo hộ nàng. Tất cả trách nhiệm giao cho hài nhi.

Nhưng bất hạnh cái gia đình này qua lời kể của “heo rồng” này thì ca ca lười biếng, tỷ tỷ lại ham chơi mặc kệ nhân gian tự phát triển còn nó thì là rất nhớ nàng nên thừa dịp lỗ hổng không gian trốn vào bảo gian của nàng nhớ lại những kỉ niệm xưa.

Cái quan trọng là niệm đủ rồi tính đi ra lại quên khẩu quyết mở cách cửa gian bảo nên phải ngoan ngoãn ngồi ở trong này.

Ôi cái đầu của nàng !

Có cần cầu huyết như vậy không? Nàng mà là thánh mẫu? Chỉ cần 1 nụ cười của nàng cũng có thể cứu sống cả thế giới? Chồng nàng là lão đại Diêm Vương truyền thuyết... và con rồng béo núc ních này là con nàng?

Lạy thánh a-la, lạy chúa, lạy ngọc hoàng, lạy phật tổ... hiền linh nói cho nàng biết sự thật a~

Lấy tay day trán, câu chuyện này quá cầu huyết rồi!

Sau đó, mặc kệ khuôn mặt nào đó đang thoải mái cọ lên cọ xuống trên người mình, Vô Tâm lắc lắc thân mình con rồng: “Tình a~ Tình”

Hai chân trước dụi dụi đôi mắt mơ màng, Tuyết Y nhìn Vô Tâm nũng nịu gọi:

“Mẫu thân ~ mặc dù người không còn đẹp nhưng mùi hương vẫn giống như ngày xưa. Thật ngọt! Hèn chi ngày xưa mẫu thân cùng phụ thân hay trốn tụi con làm chuyện xấu”

“Làm chuyện xấu?”- Vô Tâm cảm giác câu trả lời chắc chắn không tốt

“ Ân. Mẫu thân cùng phụ thân ngày đó còn gat con, nói thân thân[hôn] là chữa khỏi bệnh, um.um.a...a... là hát. Lớn rồi con biết hết, hai người lớn làm chuyện xấu.”- Tuyết Y bĩu môi oán trách

“Ha..ha... Đó đâu phải ta.”- Vô Tâm gượng cười, chuyện này ... thật đúng là vượt qua nhận thức của nàng rồi.

Sau 1 hồi âm ỉ 1 rồng 1 người ruốc cuộc cũng an tĩnh tìm cách thoát khỏi không gian này. Theo cách nói của rồng con thì nàng là chủ nhân của không gian này thì đáng lẽ nàng nên phải có chút ít ấn tượng gì mới phải thể nhưng nàng chả ngoài có 1 chút vui vẻ vì nhìn thấy nhiều châu báu ngoài ra cũng chẳng có cảm giác gì.

Điều làm nàng bất ngờ là loay hoay cả buổi nàng và rồng con mệt đứt hơi vẫn không tìm dc lối thoát. Mệt mỏi đánh úp, Vô Tâm than thở.

- Giết ta đi! Ta mà nhớ được khẩu quyết thì ta chính là Thiên Âm Hải Mi Đào Tâm Thánh Mẫu.

Điều bất ngờ xảy ra, nàng nghe thấy 1 tiếng “Đinh”. Tiếng máy móc vang lên.

[Khẩu quyết được chấp nhận. Mời chủ nhân ra mệnh lệnh]

Mắt tròn trắng dã, câu này cũng dc coi là mật khẩu không gian.

-Ta có phải là chủ nhân của người?

[Không phải.] – tiếng máy móc trả lời

Nghe thấy câu trả lời của không gian Vô tâm vui sướng[ta mà thánh mẫu thì hành tinh sớm hủy diệt từ lâu] nhưng cũng không hiểu trong lòng vì sao có chút buồn buồn.

”Người nói dối. Người là mẫu thân, trên cơ thể người có mùi của mẫu thân, trên thế gian này chỉ có mẫu thân mới có mùi này”

[Người không phải là chủ nhân nhưng người cũng là chủ nhân]

Dép ở đâu? Gạch ở đâu? Người ở đâu? Nàng thật chém người mà. Trả lời như vậy cũng có thể à?

[Chủ nhân bây giờ chỉ là 1 phần linh hồn của chủ nhân chứ không phải hoàn toàn là 1 linh hồn hoàn chỉnh. Các linh hồn kia chia nhau gánh kiếp nạn cho nên ký ức của người không được hoàn chỉnh. Bên cạnh đó, không gian nhìn thấy chủ nhân vì linh hồn bị thiếu sót mà tính cách bắt đầu thoái hóa. Bíp... bíp...]

Kìm nén cảm giác muốn giết người. Vô tâm hỏi những thắc mắc từ lúc sử dụng chiêu Nhất Tái Vong Hồi cùng 1 chút thắc mắc về không gian. Tiếng máy móc bắt đầu lại lên tiếng.

[Chủ nhân có thể đi ra ngoài không gian, còn Tuyết Y còn chưa ra được. Mặc dù Tuyết Y hút máu chủ nhân để thức tỉnh sau 5000 năm chìm vào giấc ngủ nhưng thể xác vẫn chưa hình thành phải ở trong này tu luyện thành hình hài mới có khả năng ra ngoài.

Còn chiêu Nhất Tái Vong Hồi thực chất có tên là Nhất Vong Hồi do Diêm Vương chủ nhân nghĩ ra.

Không gian dc hình thành từ máu của Diêm Vương chủ nhân sau đó được sự đồng ý của Diêm Vương chủ nhân, chủ nhân mới trích máu với không nhân biết quan hệ.

Cho nên từ lúc chủ nhân sử dụng Nhất Vong Hồi không gian liền bị kích hoạt nên chủ nhân bị hút vô.

Ngoài ra sức mạnh kia đã dc chủ nhân hấp thu. Lời khuyên đến từ không gian: Chủ nhân ở trong không gian điều tức cơ thể sau đó ra ngoài chém bay đầu kẻ thù]

- “Tại sao gọi tên Diêm Vương chủ nhân không gọi tên của ta mà chỉ gọi là Chủ Nhân?”

[bíp... bíp... tên của chủ nhân quá dài. Gọi sẽ mất nhiều bộ nhớ... bíp... bíp...]

Vô Tâm không phải bói móc gì mà chính là nghe được sự khinh bỉ trong giọng nói của không gian. Nàng bị nó khinh bỉ chỉ vì... tên quá dài.

ngoài ra nàng hết sức chấn động chiêu thức quý dị kia hóa ra là của Diêm Vương sáng tạo. Càng suy nghĩ về tương lai sau này nàng càng cảm thấy mờ mịt chìm trong bóng tối.

Cái gì mà phải hi sinh cứu thế giới? Cái gì mà nàng đã có chồng cùng con? Mà người chồng buru hân tới trình độ nàng khó mà tưởng tượng nổi..

Vút hết... vút hết ra sau ót điều tức sức mạnh ra coi tình hình bên ngoài rồi tính tiếp.

Haizz~~

Bạn đang đọc truyện *Vô Tâm 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.